ARHIVELE STATULUI
VII 10.
BIBLIOTECA

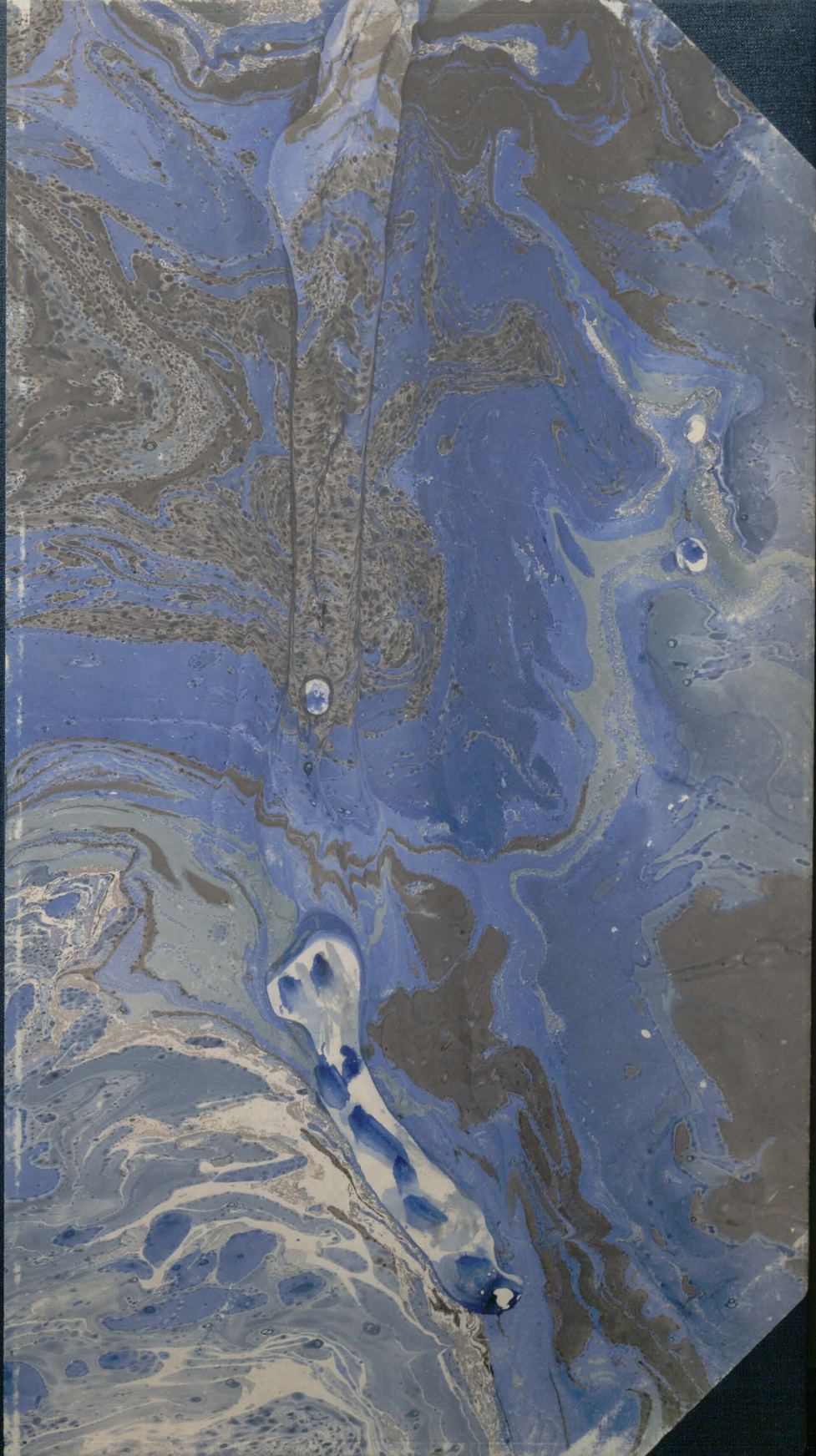

VI 10

DIRECTIUNEA GENERALA A ARCHIVELOR STATULUI

DOCUMENTELE
MOȘIEI BÎCLEȘU
CU TÓTE TRUPURILE EI

A PRINȚESEI

ALEXANDRINA D. STIRBEY

NASCUTA SOICA.

Arhivele Statului BUCUREȘTI BIBLIOTECA

45413/1911.

TABLA DE MATERIE

A DOCUMENTELOR MOSIEI BÎCLEȘU CU TOATE TRUPURILE EI

coprinse în acéstă condică.

No. Documentelor	Anulŭ vechiŭ	Anulŭ noŭ	Luna	Ḍiua		Pag.
1	7233	— 1725	Maiŭ	22	Cartea de hotărnicie a moșieĭ Bîcleșu din județulŭ Mehedinți. a luĭ Gheorghe Cantacuzino, făcută de 12 boieri hotarnici.	1
1/bis	7233	— 1725	Maiŭ	22	Aceeașĭ carte tipărită, cu adaosŭ de alte două acte și adeverirea Departamentuluĭ Dreptățeĭ.	4
2	7234	— 1726	Aprilie	24	Zapisulŭ luĭ Ivașco Martalogulŭ cu nepotu-sĕŭ Mihaiŭ Vlădășesculŭ, prin care vinde M. Sale Gheorghe Cantacuzino Beizadea partea lorŭ de moșie din Bîcleșelŭ.	10
3	7234	— 1726	Aprilie	24	Zapisul unchiașuluĭ Gherghina și alțiĭ, prin care vinde partea lorŭ de moșie din Bîcleșelŭ, M. Sale Gheorghe Cantacuzino. .	11
4	7234	— 1726	Aprilie	24	Zapisulŭ luĭ Barbu feciorulŭ luĭ Vasile Paharnicu Argetoianu, prin care vinde M. Sale Gheorghe Cantacuzino partea sea din moșia din Bîcleșelŭ.	12
5	7234	— 1726	Aprilie	24	Zapisulŭ luĭ Gheorghe din Coĭmănescĭ, prin care vinde M. Sale Gheorghe Cantacuzino, partea sa de moșie din Bîcleșelŭ. .	13
6	7234	— 1726	Aprilie	24	Cartea de judecată și alegerea părțilorŭ de moșie din hotarulŭ Bîcleșulŭ-Secŭ a moșnenilorŭ de acolo, făcută de treĭ boieri.	14
7	—	— 1758	Martie	21	Zapisulŭ luĭ Iordache Cantacuzino, Paharnicu și alțiĭ, pentru rĕscumpĕrarea moșieĭ Bîcleșulŭ din mâna unorŭ turcĭ. . . .	16
8	—	— 1758	Martie	21	Zapisulŭ luĭ Iordache Cantacuzino, fostŭ mare Paharnicŭ, prin care vinde moșia sa Bîcleșulŭ, luĭ Dumitrașco Geanoglu, fostŭ mare Agă.	16
9	—	— 1758	Aprilie	12	Zapisulŭ luĭ Toma Cantacuzino, fostŭ mare Logofĕtŭ, prin care vinde luĭ Dumitrașco Geanoglu, moșia Bîcleșuluĭ-Secŭ. . .	17
10	—	— 1766	Aprilie	23	Zapisulŭ luĭ Dumitrache fostŭ mare Paharnicŭ, prin care vinde moșia sa Bîcleșu și Bîcleșelu, luĭ Ioniță Bibescu postelnicu.	18
11	—	— 1768	Iulie	1	Cartea de judecată a Pêrvuluĭ Cantacuzino, Banulŭ Craioveĭ, dată în procesulŭ d'între Egumenulŭ Mŏnăstiriĭ Tismana cu Ioniță Polcovniculŭ Bibescu, pentru călcarea moșieĭ Corziĭ a Mŏnăst. Tismana, de către Bîcleșulŭ D-luĭ Bibescu.	19
12	—	— 1768	Iunie	13	Anaforaoa luĭ Angheli Hrist. către Domnŭ, relativă la procesulŭ ce are M-rea Tismana pentru călcarea ce dice că ĭ se face moșieĭ sale Corziĭ de către veciniĭ rĕzașĭ.	19
13	—	— 1777	Deceb.	30	Carte de blestemŭ a luĭ Chesarie Episcopulŭ Rômniculuĭ, pentru descoperirea hotarĕlorŭ moșieĭ Bîcleșu a D-eĭ Șetrărésa Bălașa Bibésca, de către hotarĕle moșieĭ Corziĭ a M-riĭ Tismana	22
14	—	— 1779	Ianuarie	6	Alegerea hotarĕlorŭ moșieĭ Bîcleșulŭ a Șetrăreseĭ Bălășuca Bibésca, de către hotarĕle moșieĭ Corziĭ a M-reĭ Tismana. .	23

No. Documentelor	Anulŭ vechiŭ	Anulŭ nouŭ	Luna	Ḑiua		Pag.
15	—	— 1781	Aprilie	11	Mărturia dată de Ión Arculescu din Coşcodia, pentru hotarĕle moşieĭ Bîcleşulŭ	25
16	—	— 1781	Martie	2	Jalba către Domnŭ a Şetrăreseĭ Bălaşa Bibésca, cu resoluţie relativă la călcarea ce ḑice că se face moşieĭ Corzulŭ a M-reĭ Tismana de către moşia Bîcleşulŭ din jud. Mehedinţĭ. . .	26
17	—	— 1794	Deceb.	20	Jalba Serdaruluĭ Dimitrie Geanoglu către fostulŭ mare Hatman, jăluindŭ contra unuĭ omŭ alŭ Stolniculuĭ Dumitrache Bibescu pentru spargerea uneĭ grădinĭ de la moşia sa şi alte multe stricăciunĭ ce 'ĭ-a făcutŭ.	29
18	—	— 1795	Ianuarie	9	Jalba Şetrăreseĭ Bălaşeĭ Bibésca către Caimacamu Craioveĭ, cu resoluţie relativă la călcarea ce se face moşieĭ Bălăciţa de către moşia Paia.	30
19	—	— 1803	Martie	17	Zapisulŭ luĭ Pavelŭ Sêrbu din Corzĭ, prin care vinde Cluceruluĭ Dimitrie Brăiloiu partea sa din móra de la Corzĭ. . . .	31
20	—	— 1804	Sept.	21	Scrisórea Miliţeĭ din Corzĭ către soţiulŭ eĭ Ión Drugă, relativă la afacerĭ domestice şi la nisce viĭ.	32
21	—	— 1805	Maiŭ	21	Zapisulŭ luĭ Dumitru Tufan din Corzĭ şi alţiĭ prin care vêndŭ Cluceruluĭ Dumitrache Brăiloiu via lorŭ din moşia Corzĭ. . .	33
22	—	— 1817	Decemb.	20	Scrisórea luĭ Petre Condicaru către Cluceru Dimitrache Brăiloiu, relativă la hotărnicia ce este a se face moşiilorŭ Drăgulescĭ, Grădiştea şi Cioranĭ a moşnenilorŭ Busenĭ, de către moşia numituluĭ Clucerŭ.	34
23	—	— 1834	Decemb.	19	Adresa Tribunaluluĭ de Mehedinţĭ cu No. 3199, către Paharnicu Nicolae Brăiloiu, relativă la procesulŭ d'între Dumnealuĭ cu duoĭ locuitorĭ din Bălţaţĭ.	34
24	—	— 1835	Ianuarie	28	Ordinulŭ judecătorieĭ judeţuluĭ Mehedinţĭ, către Vătafu Istratie Calotescu, spre a merge să îndrepteze semnele hotarelorŭ moşieĭ Bălţaţiĭ a moşnenilorŭ de acolo, de către moşia Bîcleşu a Paharniculuĭ Nicolae Brăiloiŭ.	35
25	—	— 1835	Maiŭ	18	Relaţia luĭ Istratie Calotescu către Tribunalŭ jud: Mehedinţĭ, relativă la cercetarea ce a făcutŭ, în faţia loculuĭ, pricineĭ de judecată d'între moşnenĭ din Bălţaţiĭ-de-susŭ şi proprietarulŭ moşieĭ Bîcleşu, pentru călcarea hotarĕlorŭ despărţitóre acestorŭ moşiĭ.	36
26	—	— 1836	Iulie	18	Adresa judecătorieĭ de Mehedinţĭ către Stefan Burileanu, cîlenŭ aceĭ judecătoriĭ, prin care 'lŭ orânduiesce să mérgă în faţia loculuĭ spre a îndrepta semnele hotarĕlorŭ d'între moşia Bălţaţiĭ-de-susŭ a moşnenilorŭ Bălţăţenĭ şi Bîcleşulŭ, a D-luĭ Paharniculuĭ Nicolae Brăiloiŭ.	43
27	—	— 1836	August	12	Relaţia cîlenuluĭ judecătorieĭ judeţuluĭ Mehedinţĭ Stefan Burilénu către judecătoria aceluĭ judeţŭ, relativă la procesulŭ d'între moşnenĭ Bălţăţenĭ cu Paharnicu Nicolae Brăiloiu, pentru hotarĕle despărţitóre moşieĭ Bălţaţiĭ-de-susŭ, de către moşia Bîcleşu.	44
28	—	— 1837	Iulie	14	Ordinulŭ judecătorieĭ judeţuluĭ Mehedinţĭ către Paharnicu Nicolae Brăiloiu, pe lângă care 'ĭ trimite o copie după jalba Căpitanuluĭ Iordache cu părtaşiĭ luĭ din Bălţaţĭ, ce aŭ datŭ către Domnŭ, comunicându totŭ de o dată şi terminulŭ de înfăţişare în pricina ce are cu ceĭ de maĭ susŭ numiţĭ. . . .	46
29	—	— 1841	Iunie	14	Dovada ce s'a datŭ D-luĭ Aga Nic. Brăiloiu de către presidentulŭ Inaltuluĭ Divanŭ, Secţia I-iŭ, în pricina ce are cu moşnenĭ Bălţaţĭ pentru călcare de moşie.	47
30	—	— 1845	Maiŭ	18	Cartea de blestemŭ a Mitropolituluĭ Nifon, dată pentru descoperirea semnelorŭ hotarĕlorŭ moşieĭ D-luĭ Paharn: Nicolae Brăiloiu, călcate de către moşnenĭ din Bălţaţĭ.	47

No. Documentelor	Anulŭ vechiŭ	Anulŭ noŭ	Luna	Ţiua		Pag.
31	—	— 1845	Decemb.	16	Actulŭ de învoială d'între moşneniĭ Bălţăţenĭ şi Logof: Nicolae Brăiloiŭ pentru procesulŭ de călcare ce aŭ avutŭ.	48
32	—	— 1846	Februarie	25	Carte de alegere asupra prigoniriĭ pentru linia hotaruluĭ moşieĭ Bîcleşu despre Bălţaţĭ.	51
33	—	— 1848	Aprilie	15	Listă de Documentele moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu ce s'aŭ încredinţatŭ Inginerulŭĭ-Hotarnicŭ Iosif Carminski, de către Logof: Nicolae Brăiloiu.	54
34	—	— 1848	Decemb.	8	Cartea de alegerea moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu din judeţulŭ Mehedinţĭ, lucrată de Inginerulŭ-Hotarnicŭ Iosif Carminski. .	55
35	—	— 1849	Aprilie	2	Adresa Inginerulŭĭ-Hotarnicŭ Iosif Carminski către presidenţia judecătorieĭ Mehedinţĭ, prin care face cunoscutŭ că a terminatŭ lucrarea hotărnicieĭ moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu, şi cerêndŭ a se chiăma şi părţile anume interesate spre a se urma potrivitŭ formelorŭ prescrise.	69
36	—	— 1848	Decemb.	8	Copiă după cartea de alegere a moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu din jud: Mehedinţĭ, pentru Mŏnăstirea Strehaia, despre moşia Albuleştĭ	70
37	—	— «	«	«	Idem idem, pentru D-nu Clucerŭ Grigorie Racoviţă, despre moşia Zmadoviţa şi Corzu.	73
38	—	— «	«	«	Idem idem, pentru D-luĭ mare Logofĕtŭ Grigorie Grădişténu, despre moşia Podu-Grosu.	76
39	—	— «	«	«	Idem idem, pentru moşeniĭ Bălţăţenĭ-de-susŭ, séŭ Rucşorenĭ, despre Bălţaţiĭ-de-susŭ.	78
40	—	— «	«	«	Idem pentru moşeniĭ-Bălţăţenĭ-de-josŭ, despre Bălţaţiĭ-de-josŭ.	79
41	—	— «	«	«	Idem idem, pentru D-eĭ Anica Caramzulea, din Craiova, despre moşia Bălţaţiĭ-de-josŭ.	83
42	—	— «	«	«	Idem, idem, pentru moşeniĭ Zmadoviţenĭ, la Satulŭ-Secu, despre moşia Zmadoviţa.	86
43	—	— 1856	Octomb.	9	Actulŭ de vênçlare, prin care Aga Constantin Nicolae Brăiloiu, vinde D-eĭ Căpităneseĭ Maria Soica, născută Plaiano, moşia Bîcleşu, din judeţulŭ Mehedinţĭ, urmatŭ de legalisarea judecătorieĭ judeţuluĭ Mehedinţĭ sub No. 17, din anulŭ 1856.	88

1.

Noĭ Băleanulŭ vel[1]) Portarŭ, d'împreună cu 12[2]) boieri, care maĭ josŭ ne vomŭ iscăli, carĭ, din porunca Chesaricescĭĭ Administraţiĭ, am fostŭ orânduiţĭ ca să mergemŭ la moşia Bicleşulŭĭ a Luminatuluĭ Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacuzino, fiiulŭ răposatuluĭ Şerban Cantacuzino Voevodŭ; avêndŭ pricină cu moşteniĭ din Bălţaţĭ şi cu alţĭ împrejurenĭ, ca să o hotărâmŭ şi să o alegemŭ de cătrĕ moşia Bălţaţiĭ şi de cătrĕ toţĭ împrejurenĭĭ; fiindŭ-că era moşie veche de demultŭ, şi fiindŭ Măria Sa pribégŭ în ţéra Unguréscă, ne-putêndŭ să o ajungă, intra uniĭ de o parte, alţiĭ de altă parte. Deci, strângêndu-ne noĭ toţĭ aicea la moşia Bicleşulŭĭ, am chematŭ pe toţĭ moşteniĭ din Bălţaţĭ şi pe alţĭ împrejurenĭ înaintea nóstră, fiindŭ şi trimişiĭ Mărieĭ Sale, maĭ susŭ numituluĭ Gheorghe Cantacuzino, de faţiă: Amŭ ḑisŭ moşteniloră din Bălţaţĭ, ca să-'şĭ scóţă ocolnica şi alte cărţĭ şi scrisorĭ ce voră fi avêndŭ, cu care să dovedéscă hotarêle pe unde suntŭ, de cătrĕ hotarulŭ Mărieĭ Sale Bicleşulŭĭ, fiindŭ mare pricină cu moşteniĭ din Bălţaţĭ; ḑicêndŭ eĭ cum-că li s'au împresuratŭ câtă-va moşie de a lorŭ în moşia Bicleşulŭĭ; şi eĭ aŭ respunsŭ, cum-că nicĭ o carte n'aŭ, că lĕ-aŭ petrecutŭ şi le-aŭ luatŭ Tătariĭ; şi fiindŭ-că nicĭ la Măria sa nu era cărţile de faţiă, fiindŭ puse la locŭ ca acela unde n'aŭ fostŭ putinţă să le aducă acum la hotărnicie, şi ne-fiindŭ la nicĭ o parte cărţĭ, nicĭ la Măria sa nicĭ la moşteniĭ din Bălţaţĭ; şi fiindŭ o carte de blăstemŭ a sânţieĭ sale părinteluĭ chir Damaschin, Episcopulŭ Rômniculuĭ, şi asupra moşteniloră din Bălţaţĭ şi a rumânilorŭ Mărieĭ Sale celorŭ betrânĭ din Bicleşŭ, ca să spuie adevĕrulŭĭ, hotarele pe unde aŭ fostŭ, şi ne-avêndŭ într'altŭ chipŭ cum face, ca să se descópere dreptatea şi să iasă adevĕrulŭ, de vreme ce ḑicea moşteniĭ din Bălţaţĭ, cum-că satulŭ Bicleşulŭĭ cu pomiĭ şi cu biserica cu câtă-va moşie li-s'aŭ luatŭ, de aŭ intratŭ în hotarulŭ Bicleşuluĭ; amŭ datŭ voiă moşteniloră din Bălţaţĭ, fiindŭ-că eĭ eraŭ năpăstuiţĭ, să priimescă cartea de blăstemŭ a părinteluĭ Episcopuluĭ, şi să ié trăistĭ cu pământŭ, şi pe unde voră merge eĭ şi voră ḑice că este hotarulŭ lorŭ de cătrĕ hotarulŭ Bicleşulŭĭ, pe acolo să punemŭ hotarêle; şi eĭ nicĭ de cum n'aŭ vrutŭ să priimescă cartea, nicĭ n'aŭ vrutŭ să ié trăistĭ cu pământŭ, ci aŭ ḑisŭ să ié cartea şi trăistĭ cu pământŭ, rumâniĭ Mărieĭ Sale din Bicleşŭ, că suntŭ maĭ bĕtrânĭ şi sciŭ maĭ bine; şi pe unde voră merge eĭ, voră fi şi eĭ odihniţĭ. Pentru

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *mare*. — [2]) Cifre bisericescĕ în original.

care noi nu ne-amŭ încredinţatŭ, cum-că pe unde vorŭ merge rumânii se vorŭ odihni Bălţăţenii, fiindŭ-că nici o dată ómenii aceşti proşti nu suntŭ statornici la cuvêntŭ, ci vorŭ ḑice mai cu vreme că li s'-aŭ căḑutŭ lorŭ să ié cartea, şi noi n'amŭ vrutŭ să le o dămŭ, ci amŭ daţ'o rumânilorŭ ca să le împresóre moşia; ci le-amŭ ḑisŭ ca să facă scrisóre la mâna nóstră, cum-că pe unde vorŭ merge rumânii se vorŭ odihni; şi ei aŭ fostŭ bucuroşi şi aŭ făcutŭ scrisóre la mâna nóstră cum-că se vorŭ odihni, legându-se în scrisóre cu mare glóbă şi cu pedépsă, dupe cumŭ şi scrisórea lorŭ arată. Pentru aceea noi, vĕḑêndŭ că ei nu vorŭ să ié cartea, amŭ adusŭ pe Rafailŭ călugĕrulŭ, omŭ bĕtrânŭ de 120 de ani şi pe fiiu-sĕŭ Florea, iérŭ de ani 60, care aŭ fostŭ totŭ părcălabŭ şi aŭ şi ei moşie cu moşteniĭ din Bălţaţi, şi pe alţi rumâni bĕtrâni din Bicleşŭ, şi le-amŭ cetitŭ cartea de blăstemŭ şi le-amŭ datŭ trăisti cu pământŭ, şi amŭ mersŭ noi cu toţii, împreună cu moşteniĭ din Bălţaţi dupĕ dênşii, şi pe urma lorŭ amŭ pusŭ pietrii, şi amŭ însemnatŭ în copace şi despre Bălţăţenĭ şi împrejurulŭ moşieĭ despre tóte hotarĕle, şi aŭ rĕmasŭ moşteniĭ din Bălţaţi odihniţi. Şi fiindŭ-că se hotăresce moşia Bicleşului şi cu moşia Corziĭ, care o stăpênesce mŏnăstirea Tismana, şi fiindŭ sânţia sa părintele Nicodim, Egumenulŭ de la Tismana, la Craiova, încă maĭ înainte, până a nu purcede noi la hotărnicie, aŭ trimisŭ Măria Sa Gheorghe Cantacuzino, maĭ susŭ numitulŭ, de 'i-a ḑisŭ să trimiţă unŭ isprăvnicelŭ cu cărţile moşieĭ acolo, să fie de faţiă, să nu ḑică că 'i-se împresóră moşia mŏnăstireĭ, şi Sânţia sa aŭ ḑisŭ că, ne-fiindu-'i cărţile la Craiova, va scrie o scrisóre la ispravnicului de la mŏnăstire şi va veni la hotărnicie; şi făcêndŭ acea scrisóre Chesaricésca Administraţie, aŭ trimisŭ unŭ călăraşŭ într'adinsŭ cu caĭ de olacŭ la mŏnăstirea Tismanăĭ, şi mergêndŭ acolo la ispravnicŭ aŭ căutatŭ cărţile, şi aŭ ḑisŭ că nu se gasescŭ, şi aŭ venitŭ călăraşului fără de nimicŭ. Deci noi, pe unde aŭ mersŭ rumânii cu cartea de blăstemŭ şi cu pământŭ în trăisti, împrejurulŭ moşieĭ, despre tóte hotarĕle câte suntŭ împrejurulŭ moşieĭ Bicleşuluĭ, amŭ pusŭ semne şi pietri, dupĕ cum vorŭ arĕta în josŭ. Dupĕ aceea tras'-amŭ moşia pe treĭ locurĭ dupĕ obiceiŭ, şi s'aŭ găsitŭ: la capulŭ moşieĭ despre Rĕsăritŭ, despre Albulescĭ, stângeni 2725 (doue miĭ şépte sute doue-ḑecĭ şi cinci); şi la mijloculŭ moşieĭ stânginĭ 2425 (doue miĭ patru sute doue-ḑecĭ şi cinci); şi la capulŭ moşieĭ despre Apusŭ, stângeni 850 (optŭ sute cinci-ḑecĭ); care şi semnele încă să se scie: despre Rĕsăritŭ, din piatra de lângă cruce, din gura Bărglască, din capulŭ moşieĭ, pe piscului luĭ Voico la dĕlŭ pe marginea poieneĭ luĭ Voico, pĕ'n copaciĭ înfieraţi şi pĕ'n Fagulŭ încinsŭ, apoĭ în lacului adâncŭ; de aci în dĕlŭ la cerŭ, unde s'aŭ pusŭ piatră; de aci peste furcitura vălceleĭ Sogăiĭ, dreptŭ peste câmpŭ la dĕlŭ, în gârniţa împuşcată; de aci peste câmpŭ, peste arăturĭ, d'asupra ca-

puluĭ Lazuluĭ Moziĭ ; de aci în cóstă în gârniţa înfierată ; de aci în facia văiĭ în ulmulŭ înfieratŭ ; de aci în matca văiĭ Pristavilorŭ, la treĭ fagĭ înfieraţi ; de aci pe scursură la délŭ, în gârniţa înfierată ; apoĭ prin copaciĭ înfieraţi pe délŭ, în gârniţa plecată ; apoĭ în locŭlŭ cu frasinĭ ; de aci prin gârniţele înfierate până în cósta Şeşrinuluĭ ; apoĭ în matca văiĭ Şeşrinuluĭ în duoĭ fagĭ ; de aci în délŭ, în capulŭ Poieneĭ-Lungĭ, despre Corzĭ, în gârniţa înfierată ; de aci în capulŭ poieniĭ, în drumulŭ cu buciumĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; apoĭ dreptŭ peste valea luĭ Vrabete, pe marginea poieniĭ rŏtunde, în gârniţa îngemĕnărată ; de aci în drumulŭ betrânŭ unde s'aŭ pusŭ piatră, în capulŭ moşieĭ despre Amédădi ; de aci drumulŭ în susŭ, prin gârniţele înfierate, pîn poiana Cusécii în muchia Siliştuţii ; de aci în laculŭ Curuenuluĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; de aci înainte prin copaciĭ înfieraţi în drumŭ, în gârniţa înfierată ; de aci 'nainte pe marginea câmpuluĭ până în capulŭ moşieĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră, despre hotarulŭ Bicleşelului şi despre Valea-Pietriĭ, unde se lovesce Bicleşelulŭ cu Bicleşulŭ şi cu Valea-Pietriĭ ; de aci dreptŭ peste câmpŭ spre Médă-nópte în marginea Culăriĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; de aci pe muchia văiĭ spre Apusŭ, prin copaciĭ ceĭ înfieraţi, alăturea cu Bicleşelulŭ, până în drumŭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; de aci drumulŭ spre Apusŭ, prin copaciĭ înfieraţi, până în colţulŭ moşieĭ s'aŭ pusŭ piatră în drumŭ ; de aci drumulŭ în josŭ, pîn ceriĭ şi prin gârniţe înfierate ; apoĭ pe piscŭlŭ Vălturóiĭ, pe drumulŭ bĕtrânŭ la délŭ în piscŭ în cerŭ ; apoĭ în furcitura despre Rucşoreni în gârniţă pe cursura văiĭ în josŭ, pîn copaciĭ înfieraţi, în capulŭ poienĭ Verzĭĭ, în gârniţă, unde s'aŭ pusŭ piatră, în furcitura Vălturóiĭ ; de aci dreptŭ în piatra Rucşorenilorŭ, la vale spre Rĕsăritŭ, alăturea cu hotarulŭ Bălţăţenilorŭ, pe muchia Mihăiaseĭ pîn poienile Bacneĭ, despre Mihăiasa, în gârniţă, pe muchiă în josŭ, pîn copaciĭ înfieraţi ; de aci în valea Mihăiaseĭ ; de aci pe vale în josŭ peste podisorŭ în mărulŭ dulce, apoĭ peste Mihăiasa, pe potecă pe ruscă în délŭ, în fagulŭ din cóstă ; apoĭ în curătură, unde s'aŭ pusŭ piatră ; apoĭ înainte peste vale în fagulŭ din cóstă ; apoĭ la délŭ ĭerŭ în fagŭ, apoĭ în jugastru ; de aci în fagulŭ cu Sorbulŭ în dosulŭ Rusuluĭ ; de aci pe padină pîn gârniţele înfierate ; de aci în gârniţa îngemĕnărată în drumŭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; de aci în délulŭ Mavromóeĭ în gârniţă, apoĭ la vale în laculŭ morĭĭ, în fagulŭ celŭ mare ; de aci înainte prin copaciĭ înfieraţi, în fagulŭ celŭ mare în matca Movróeĭ în dosŭ, unde s'aŭ pusŭ piatră ; apoĭ, pîn fagiĭ înfieraţi în gorunulŭ din piscŭlŭ Movróeĭ ; apoĭ pîn gârniţe în muchia văiĭ rele ; de aci prin gârniţe şi pîn goruniĭ în obârşia văiĭ ; apoĭ pe muchia vieĭ rele în gorunulŭ îngemĕnăratŭ, în furca văiĭ rele în gârniţă ; apoĭ în muchia luĭ Grozobŭ în gârniţă, unde s'aŭ pusŭ piatră ; de aci pîn gârniţe şi pîn ceriĭ înfieraţi, în cerulŭ din buza râpeĭ

roşiĭ; de aci în cerulŭ din vale, apoĭ de la vale de cruce în gura Brăglască în capulŭ moşieĭ despre Rĕsăritŭ şi despre hotarulŭ Albulesciloră, şi s'aŭ încheiatŭ tóte semnele până aicea.

Dreptŭ aceea dămŭ acéstă carte a nóstră, Luminatului Măriei Sale Gheorghe Cantacuzino, fiiulŭ rĕposatului Măriei Sale Şerbanŭ Cantacuzino Voevodŭ, ca să aibă a ţinea şi a stăpêni acéstă moşie Bîcleşului, ce scrie maĭ susŭ, din sud[1]) Mehedinţi, pe semnele şi pîn hotarĕle ce scriŭ maĭ susŭ, de cătrĕ moşteniĭ Bălţaţi şi de cătrĕ toţi împrejureniĭ, maĭ multŭ pricină de acum înainte să nu maĭ fie.

Datu-s'aŭ în Bîcleşŭ, Maiŭ 22 ḑile, leatu[2]) 7233.[3]) Ioan Băleanulŭ vel[4]) Portarŭ. — Ilie Otetelişanu. — Matheiŭ Poenaru. — Costandinŭ Poenaru. — Barbu Otetelişanu. — Ch. Cornăţeanu. — Ion Păianu. — Staico Glogoveanu. — Michaiŭ Săulescu. — Tănasie Târnoveanu. — Petrache Costandinŭ ot[5]) Craiova.

Protocolitŭ. **Th. Macedonénu.**

1 bis.

Eŭ oĭ Băleanulŭ vel[4]) Portarŭ, d'împreună cu 12[3]) boieri, care maĭ josŭ ne vomŭ iscăli, carĭ, din porunca Chesaricescĭĭ Administraţiĭ, amŭ fostŭ orânduiţĭ ca să mergemŭ la moşia Bîcleşului a Luminatului Măriei Sale Gheorghe Cantacuzino, fiiulŭ rĕposatului Şerban Cantacuzino Voevodŭ; avêndŭ pricină cu moşteniĭ din Bălţaţi şi cu alţĭ împrejureni, ca să o hotărâmŭ şi să o alegemŭ de către moşia Bălţaţiĭ şi de cătrĕ toţi împrejureniĭ; fiindŭ-că era moşie veche de demultŭ, şi fiindŭ Măria Sa pribĕgŭ în ţĕra Ungurĕscă, ne-putêndŭ să o ajungă, întra unĭĭ de o parte, alţiĭ de altă parte. Decĭ, strângêndu-ne noĭ toţĭ aicea la moşia Bîcleşului, amŭ chematŭ pe toţĭ moşteniĭ din Bălţaţi şi pe alţĭ împrejureni înaintea nóstră, fiindŭ şi trimişiĭ Măriei Sale, maĭ susŭ numitului Gheorghe Cantacuzino, de faţiă: Amŭ dişŭ moşteniloră din Bălţaţi, ca să-'şi scóţă ocolnica şi alte cărţi şi scrisorĭ ce vorŭ fi avêndŭ, cu care să dovedéscă hotarĕle pe unde suntŭ, de către hotarulŭ Măriei Sale Bîcleşului, fiindŭ mare pricină cu moşteniĭ din Bălţaţi; ḑicêndŭ eĭ cum-că li s'aŭ împresuratŭ câtă-va moşie de a lorŭ în moşia Bîcleşului; şi eĭ aŭ respunsŭ, cum-că nicĭ o carte n'aŭ, că lĕ-aŭ petrecutŭ şi le-aŭ luatŭ Tătariĭ; şi fiindŭ-că nicĭ la Măria Sa nu era cărţile de faţiă, fiindŭ puse la locŭ

[1]) Cuvênt slav: *judeţul.* — [2]) id. *anul.* — [3]) Cifre biser. în orig: — [4]) *mare.* — [5]) *din.*

amŭ datŭ Dumnĕlui tŏte zapissele cele vechĭ şi cartea de alegerea acesteĭ moşiĭ la mâna D-nĕluĭ şi este întăritŭ zapisul acesta cu pecetea şi cu iscălitura mea, ca să se crédă.

Aprilie 1, leatul [1]) 1758.

Thoma Cantacozino, biv-vel [2]) logofĕtŭ
Iordache Cantacozino, biv-vel [2]) paharn. } martorĭ
Matheiŭ Cantacozino, biv-vel [2]) paharn. }

Dat-'amŭ zapisulŭ meŭ la mâna D-luĭ Ioniţă Bibescu, biv [3]) polc. precum să se scie, că 'ĭ-amŭ vêndutŭ Dumnĕluĭ moşia hotarulŭ Bicleşul i [4]) Bicleşelul sud [5]) Mehedinţĭ, care hotaru Bicleşul 'l-amŭ cumpĕratŭ şi eŭ dĕ la Iordache, feciorulŭ Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacozino Bezadea, şi Bicleşelul 'l-amŭ cumpĕratŭ de la Tomiţa, feciorul Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacozino Bezadea; amêndouĕ hotarĕle lĕ-amŭ vêndutŭ D-nĕluĭ de a mea bună voe, în banĭ gata tal. 1000, adică una miie, şi 'mĭ-aŭ datŭ D-luĭ toţĭ banĭĭ deplinŭ în mânŭ. Decĭ, şi D-luĭ să aibă a stăpêni cu pace de cătrĕ mine şi de cătrĕ totŭ nĕmulŭ mĕŭ, D-luĭ şi coconiĭ D-luĭ câţĭ Dumnedeŭ ĭĭ va dărui, nepoţiĭ, strănepoţiĭ D-luĭ; şi pentru credinţă amŭ iscălitŭ maĭ josŭ ca să se crédă.

Leatulŭ [1]) 1766, Aprilie 23.

Dum. vel [6]) paharnicŭ.
Costandin Argintoianu. vel [6]) pahar. } martorĭ
Iordache Obedeanu, biv-vel [2]) sluger }

Departamentulŭ Dreptăţiĭ.

D. Paharnecul Costache Brăiloiul, prin hârtie trecută la No. 1013, făcêndŭ cunoscutŭ, că moşia coprinsă în aceste sineturĭ fiind rĕmasă D-luĭ şi fraţilor D-luĭ Iancu şi Iorgu de moştenire, de la părintele D-lorŭ, şi zălogindu-o la D-luĭ Vorniculŭ Costache Cantacozino pentru suma ce 'ĭ-a împrumutatŭ, a cerutŭ a se adeveri treĭ asemenea copiĭ, ca să aibă fie-care frate câte-una, spre a se arăta la judecăţile

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *anul.* — [2]) id. *fost-mare.* — [3]) *fost.* — [4]) *şi.* — [5]) *iudeţul.* — [6]) *mare.*

ce aŭ cu vecinii aceĭ moşii. In urmarea căreia, citind Depart. aceste copii trecute la No. 1, 2, 3 şi 4, şi găsindu-le în tocmaĭ cu sineturile vechĭ, ce a înfăţişat, le adeverédă şi le dă D-luĭ Pah. pentru îndeplinirea arătateĭ trebuinţe.

Şefu Depart. **Cost. Suţu.**

Şefu meseĭ **D. Popp.**

No. 10
Anulŭ 1850
Luna Februarie 22.
Secsia I, masa a 3-a.

Sigiliul Departamentuluĭ

2.

Adecă eŭ Ivaşco Martalogulŭ sin[1]) Ivaşco Găspărescul din Bîcleşelŭ, împreună cu nepotulŭ meŭ Michaiŭ Vlădăşescul, dat-'amŭ acestŭ alŭ nostru adevĕratŭ zapisŭ, la luminată mâna Mărieĭ Sale Gheorghie Cantacozino, fiiulŭ rĕposatuluĭ Mărieĭ-Sale Şerbanŭ Cantacozino Voevodŭ, ca să fie de mare credinţă precum să se scie, că avêndŭ noĭ moşie în hotarulŭ Bîcleşeluluĭ-Secŭ, care se hotărasce cu moşia Mărieĭ Sale Bîcleşulŭ sud[2]) Mehedinţi; însă în totŭ hotarulŭ, parte mică una şi jumĕtate, precum ne-aŭ alesŭ şi ne-aŭ găsitŭ că avemŭ ale nóstre părţi într'acestŭ hotarŭ, D-lorŭ treĭ boieri, anume: Cinstitulŭ D-luĭ Ioanŭ Băleanulŭ vel[3]) Portarŭ, şi D-luĭ Costandinŭ Poenarulŭ, ce aŭ fostŭ Vornicŭ, şi D-luĭ Ilie Otetelişanulŭ, ce aŭ fostŭ Vornicŭ. Decĭ, noĭ amŭ venitŭ de a nóstră bună voie la Măria Sa, nesiliţi de nimenĭ, de nĕ-amŭ tocmitŭ cu Măria Sa şi 'ĭ-amŭ vêndutŭ acéstă parte una[4]) şi jumĕtate de moşie a nóstră, dreptŭ banĭ gata talere 16[4]) şi jumĕtate[5]), dupre cum aŭ fostŭ preţuitŭ moşneniĭ ceĭ bĕtrânĭ care aŭ vêndutŭ Păharniculuĭ Vasilie Argetoianuluĭ, ca să fie Mărieĭ Sale moşie ohabnică stătătóre în vecĭ, Mărieĭ Sale şi coconilorŭ Mărieĭ Sale, nepoţilorŭ şi strănepoţilorŭ Mărieĭ Sale, câţĭ Dumnedeŭ ĭĭ va dărui; pentru-că amŭ vêndut-'o de a nóstră bună voiă, şi cu scirea tuturorŭ moşnenilorŭ din Bîcleşelŭ. Şi când am făcutŭ acestŭ încredinţatŭ zapisŭ,

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *fiul.* — [2]) *judeţul.* — [3]) *mare.* — [4]) Cifre bisericescĭ în originalŭ. — [5]) Cuvêntŭ slavonŭ în originalŭ *pol.*

fost-'aŭ mulți boieri de cinste martori, care mai josŭ se voru iscăli. Și pentru întărirea zapisului acestuia ně-amŭ pusŭ numele și degetele mai josŭ, în locŭ de peceți, ca să se crédă. Și am scrisŭ eŭ Dumitrașco Logofětŭ cu ḑisa moșenilorŭ de mai susŭ numiți.

Aprilie 24[1]) dni[2]) 7234[1]).

(Degetu) **Eŭ Ivașco Martalogulŭ** sin[3]) **Ivașco Gășpăresculŭ,** ot[4]) Bîcleșu, cu voia mea.
Eŭ Rafailŭ Călugărulŭ, martorŭ.
Eŭ Florea Părcălabu, martorŭ.
Lațco Vlădășesculŭ, martorŭ.
Gligorie Băleanulŭ, mărturie.
Radulŭ Golesculŭ, mărturie.
Ilie Știrbeiŭ, martorŭ.
Stoica Bengesculŭ, mărturie.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

3.

Adecă eŭ unchiașulŭ Gherghina sin[3]) Stanciului Drăgodan din Vlădășesci, împreună cu feciorulŭ meŭ Preda Bădăluică, și cu Drăghici Robulŭ, nepotulŭ meŭ, dat'-amŭ acestŭ adevěratŭ alŭ nostru zapisŭ, la luminată mâna Măriei Sale Gheorghe Cantacozino, fiiulŭ rěposatului Măriei Sale Șerban Cantacozino Voevodŭ, ca să fie de mare credință, precum să se scie că avêndŭ noi moșie în hotarulŭ Bicleșelului-Secŭ, care se hotărasce cu moșia Măriei Sale, Bîcleșulŭ sud[4]) Mehedinți, însĕ în totŭ hotarulŭ parte micŭ 1[1]) una și jumětate, precum ne-aŭ alesŭ și ně-aŭ găsitŭ că avemŭ ale nóstre părți într'acestŭ hotarŭ, D-lorŭ trei boieri mari anume: Cinstitulŭ D-luĭ Ioan Băleanulŭ vel[5]) Portarŭ și D-luĭ Costandinŭ Poenarulŭ ce aŭ fostŭ Vornicŭ, și D-luĭ Ilie Otetelișanu ce aŭ fostŭ vornicŭ. — Decĭ, noĭ amŭ venitŭ de a nóstră bună-voie la Măria Sa, nesiliți de niminea, de ně-amŭ tocmitŭ cu Măria Sa, și 'ĭ-amŭ vêndutŭ acestŭ parte 1 și jumětate[1]) de moșie a nós-

[1]) Cifre biser. în orig. — [2]) Cuvêntŭ slavonŭ *ḑile.* — [3]) id. *fiiulŭ.* — [4]) *județul.* — [5]) *mare.*

tră, dreptă bani gata talere 16 şi jumĕtate[1]), după cumŭ aŭ fostŭ preţuitŭ moşnenii ceĭ betrânĭ, care aŭ vêndutŭ Păharniculuĭ Vasilie Argetoianuluĭ, ca să fie Mărieĭ Sale moşie ohavnică stătătóre în veci, Mărieĭ Sale şi coconilorŭ Mărieĭ Sale, nepoţilorŭ şi strănepoţilorŭ Mărieĭ Sale câţi Dumnedeŭ ĭĭ va dărui; pentru-că amŭ vêndut-'o de a nóstră bună voiă şi cu scirea tuturorŭ moşnenilorŭ din Bicleşelŭ; şi cândŭ amŭ făcutŭ acestŭ încredinţatŭ zapisŭ, fost-'aŭ mulţi boierĭ de cinste, care maĭ josŭ se vorŭ iscăli. Şi pentru întărirea zapisuluĭ acestuia nĕ-amŭ pusŭ numele şi degetele maĭ josŭ, în locŭ de peceţĭ, ca să se crédă. Şi amŭ scrisŭ eŭ Dumitraşco Logofĕtu cu ḑisa moşnenilorŭ de maĭ susŭ numiţĭ.

Aprilie 24[1]) dni[2]) 7234[1]).

(Degetu) **Eŭ Uncheaşulŭ Gherghina** ot[3]) Bicleşelŭ, cu voea mea.
(Degetu) **Eŭ Preda Bădăluică** sin[4]) **Gherghina**.
(Degetu) **Eŭ Drăghiciŭ** din Bîcleşelŭ, Robulŭ, cu voea mea.
Eŭ Rafailŭ Călugĕrulŭ, martorŭ.
Eŭ Florea Părcălabu, martorŭ.
Eŭ Laţcu Vlădăşesculŭ, martorŭ.
Gligorie Băleanulŭ, mărturie.
Radulŭ Golesculŭ, mărturie.
Ilie Ştirbeiŭ, martorŭ.
Stoica Bengesculŭ, mărturie.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

4.

Eŭ decă eŭ Barbulŭ feciorulŭ luĭ Vasilie Păharniculŭ Argetoianulŭ, dat-'amŭ acestŭ adevĕratŭ alŭ meŭ zapisŭ la luminată mâna Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacuzino, fiiulŭ rĕposatuluĭ Mărieĭ Sale Şerban Cantacuzino Voevod, ca să fie de mare credinţă, precum să se scie, că rĕmâidu-'mĭ o moşióră de la rĕposatulŭ tatălŭ meŭ, ce se chiamă Bîcleşelulŭ-Secŭ, care moşie şi D-luĭ o aŭ fostŭ cumpĕratŭ de la moşneniĭ de acolo, dupre cum zapisele arată; însă treĭ părţi micĭ, care o facŭ o parte mare, lĕ-aŭ fostŭ cumpĕratŭ de la Miculă şi[5]) Barbulŭ, nepoţiĭ Predeĭ

[1]) Cifru bisericescŭ în originalŭ. — [2]) Cuvêntŭ slavonŭ. — *dile.* — [3]) iḑ. *din.* [4]) id. *fiiulă.* — [5]) *şi.*

Căpitanuluĭ Bologaĭ, dreptŭ unghĭ 22[1]); iérŭ două părţĭ micĭ lĕ-aŭ cumpĕratŭ de la Nicola, feciorulŭ luĭ Drăghicelŭ din Bîcleşelulŭ-Secŭ, dreptŭ unghĭ 14[1]|₂[1]) orţĭ 1,[1]) care facŭ aceste cincĭ părţĭ micĭ de moşie unghĭ 36[1]|₂,[1]) orţĭ 1[1]). Decĭ eŭ rĕmâindŭ micŭ de tatălŭ mieŭ, Dumneḑeŭ să-'lĭ pomenéscă, şi vĕḑêndŭ cum-că nu pociŭ ca să o stăpênescŭ, fiindŭ şi eŭ lipsitŭ de multe, o amŭ făcutŭ vênḑătóre şi amŭ mersŭ de bună voea mea la Măria Sa, nesilitŭ de nimenea, de 'i-amŭ vêndut-'o iérŭ cu preţulŭ ce scrie maĭ susŭ; şi amŭ luatŭ eŭ aceştĭ banĭ toţĭ deplinŭ în mâna mea. Decĭ Măria Sa, să stăpânéscă aceste părţĭ de moşie cu bună pace, de către totŭ neamulŭ nostru şi de către mine, şi să fie Mărieĭ Sale moşie ohabnică stătătóre în vecĭ, Mărieĭ Sale şi coconilorŭ Mărieĭ Sale, nepoţilorŭ şi strănepoţilorŭ Mărieĭ Sale, câţĭ Dumneḑeŭ 'ĭ va dărui. Şi amŭ datŭ tóte zapisele cele vechĭ în mâna Mărieĭ Sale; iérŭ de s'arŭ maĭ găsi în urmă alte zapise, pentru aceste părţĭ de moşie, să nu se prindă în seamă, nicĭ să se crédă. Şi când amŭ făcutŭ acestŭ încredinţatŭ zapisŭ, fost-'aŭ de faţiă şi Dumnealuĭ nenea Costandinŭ Vorniculŭ, vĕrulŭ meŭ, şi alţĭ boierĭ carĭ maĭ josŭ se vorŭ iscăli; şi eŭ pentru întărirea zapisuluĭ m'amŭ iscălitŭ cu mâna mea ca să se crédă. — Şi amŭ scrisŭ eŭ Dumitraşcu Logofĕtu cu învĕţătura Barbuluĭ ce scrie maĭ susŭ.

Aprilie 24[1]) dni[2]) 7234[1]).

Barbulŭ sin[3]) **Vasilie Argetoianulŭ.**
C. Argetoianulŭ, martorŭ.
Matheiŭ Poenaru, martorŭ.
Gligorie Băleanulŭ, mărturie.
Radulŭ Golesculŭ, mărturie.
Ilie Ştirbeiŭ, mărturie.
Stoica Bengesculŭ, mărturie.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

5.

Adecă eŭ Gheorghie sin[3]) Gherghineĭ Cocĭmănesculŭ ot[4]) Cocĭmănescĭ; — Dat-'amŭ zapisulŭ meŭ la luminată mâna Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacuzino, fiiulŭ răposatuluĭ Mărieĭ Sale Şerbanŭ Cantacuzino Voevodŭ, ca să fie de

[1]) Cifre bisericescĭ în originalŭ. — [2]) Cuvêntŭ slavonŭ: *ḑile.* — [3]) id. *fiul.* — [4]) id. *din.*

mare credință, precum să se scie că avêndŭ eŭ o parte de moșie în hotarulŭ Bîcleșeluluĭ-Secŭ, care se hotărasce cu moșia Mărieĭ Sale, Bîcleșulŭ sud[1]) Mededinți, în totŭ hotarulŭ, o parte mică, precum nĕ-aŭ alesŭ și nĕ-aŭ găsitŭ că avemŭ ale nóstre părți într'acestŭ hotarŭ, D-lorŭ treĭ boieri marĭ anume: Cinstitulŭ D-luĭ Ioan Băleanulŭ vel[2]) Portarŭ, și D-luĭ Costandin Poenarulŭ, ce aŭ fostŭ vornicŭ, și D-luĭ Ilie Otetelișénulŭ ce aŭ fostŭ vornicŭ. — Decĭ noĭ amŭ venitŭ de a nóstră bună voie la Măria Sa de nĕ-amŭ vêndutŭ fiesce-care din noĭ, partea de moșie, cine câtŭ 'ĭ-s'aŭ venitŭ; și amŭ vêndutŭ și eŭ acéstă parte de moșie a mea Mărieĭ Sale dreptŭ banĭ gata talere 11[3]), dupre cum aŭ fostŭ prețuitŭ moșneniĭ ceĭ bătrânĭ, care aŭ vêndutŭ Păharniculuĭ Vasilie Argetoianuluĭ, ca să fie Mărieĭ Sale moșie ohabnică stătătóre în vecĭ, Mărieĭ Sale și coconilorŭ Mărieĭ Sale, nepoțilorŭ și strănepoțilorŭ Mărieĭ Sale, câți Dumnedeŭ 'ĭ va dărui; pentru că amŭ vêndutŭ acéstă parte de moșie de a mea bună voie și cu scirea tuturorŭ moșnenilorŭ din Bîcleșelŭ; și când amŭ făcutŭ acestŭ încredințatŭ alŭ mieŭ zapisŭ, fost-'aŭ mulțĭ boieri martorĭ, care maĭ josŭ se vorŭ iscăli; și eŭ pentru întărirea zapisuluĭ mĭ-amŭ pusŭ numele și degetulŭ maĭ josŭ, în locu de pecete, ca să se crédă. — Și amŭ scrisŭ eŭ Dumitrașco Logofĕtu cu disa luĭ Gheorghie de maĭ susŭ numitŭ.

Aprilie 24[3]) dni[4]) 7234[3]).

(Degetu) **Eŭ Gheorghe** sin[5]) **Gherghinei** ot[6]) **Cocîmănescĭ.**
Eŭ Lațco din Vlădășescĭ, mărturie.
Eŭ Rafailŭ Călugĕrulŭ, mărturie.
Eŭ Florea Părcălabu, martorŭ.
Eŭ Lațco Vlădășesculŭ, martorŭ.
Gligorie Băleanulŭ, mărturie.
Radulŭ Golesculŭ, mărturie.
Ilie Știrbeiŭ, martorŭ.
Stoica Bengesculŭ, mărturie.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

6.

Ioan Băleanulŭ vel[2]) Portarŭ, împreună cu 2[3]) boieri, ceĭ ce maĭ josŭ ne vom iscăli, carĭ, din porunca Chesaricescĕĭ Administrațiĭ, amŭ fostŭ rânduițĭ la judecata și socotéla moșnenilorŭ din Bîcleșclulŭ-Secŭ ot[6]) sud [1]) Mehedinți, ce aŭ

[1]) Cuv. slav: *județul.* — [2]) *mare.* — [3]) Cifre biser. în orig. — [4]) Cuv. slav.: *ĝile.* — [5]) id. *fiul.* — [6]) id. *din.*

avută cu D-luĭ Vorniculŭ Costandinŭ Argetoianulŭ, de amŭ alesŭ fieşce-căruia moşnénŭ câtă parte aŭ avută de moşie într'acelŭ hotarŭ, atâta acelor ce 'şĭ-aŭ vêndută părţile lorŭ de moşie, la ceĭ ce vorŭ semna anume, câtŭ şi a celorŭ ce s'aŭ găsitŭ nevêndute, cum va arĕta în josŭ anume:

Doveditu-s'aŭ din zapisul luĭ Drăghicelŭ din Bicleşelŭ de la leatulŭ [1]) 7274 [2]), cum-că arŭ fi totŭ hotarulŭ Bicleşeluluĭ treĭ părţi marĭ; şi o parte mare să se împarţă în treĭ părţi micĭ, care face totŭ hotarul noĕ părţi micĭ. O parte mare, care face treĭ părţi micĭ; care aŭ fostŭ cumpĕrată de la Bologa, de Vasilie Păharniculŭ Argetoianulŭ, aŭ rĕmasŭ să o stăpênéscă feciorulŭ Păharniculuĭ Vasilie Argetoianulŭ.

Din parte mare una, care face treĭ părţi micĭ, douĕ părţi aŭ rĕmasŭ iérŭ la Păharnicu Vasilie Argetoianulŭ, care lĕ-aŭ fostŭ cumpĕratŭ de la Nicola, feciorulŭ luĭ Drăghicelŭ din Bicleşelŭ, iérŭ o parte mică aŭ rĕmasŭ luĭ Gheorghie copilulŭ, feciorulŭ Gherghineĭ Cocîmănesculŭ.

Iérŭ parte mare una, care facŭ treĭ părţi micĭ, aŭ rĕmasŭ la moşeniĭ din Bicleşelŭ: adecă la Gherghina Unchiaşulŭ cu fecioriĭ luĭ şi cu părtaşiĭ luĭ, parte mică una şi jumĕtate; iérŭ parte mică una şi jumĕtate aŭ rĕmasŭ să o stăpânéscă Ivaşco cu ceata luĭ; socotindu-se cele treĭ părţi marĭ, eată facŭ noue micĭ; şi s'aŭ împărţitŭ pe cumpărătorĭ şi pe moşeniĭ, cum aratŭ înapoĭ anume partea fieşcecăruia.

Iérŭ pentru preţulŭ moşieĭ fiindŭ rŏtundă la hotarŭ, nu s'aŭ pututŭ face stânginĭ, numaĭ s'aŭ doveditŭ din zapisulŭ Bologăĭ, care aŭ vêndutŭ Păharniculuĭ Vasilie Argetoianuluĭ, ântêiŭ o parte mare, adecă a treia parte din hotarŭ, care cuprinde treĭ părţi micĭ, cum-că 'ĭ-aŭ fostŭ preţulŭ ughi 22 [2]), care se preţuescŭ câte trele părţile cele marĭ peste totŭ hôtarulŭ, ughi 66 [2]) leĭ 99 [2]), care vine la o parte mică, preţulŭ eĭ câte leĭ 11 [2]). Acéstă judecată şi socotélă s'aŭ făcutŭ în Craiova, fiindŭ toţĭ moşeniĭ din Bicleşelŭ de faciă, şi ceĭ-ce vênduse Păharniculuĭ Vasilie Argetoianulŭ, şi ceĭ ce nu vênduse anume: Gherghin sin [3]) Stanciuluĭ Drăgodan din Vlădăşescĭ, i [4]) Preda sin [3]) ego [5]) i [4]) Drăghicĭ Robulŭ, i [4]) Rafailŭ Călugĕrulŭ, i [4]) Florea Părcălabu sin [3]) ego [5]), i [4]) Ivaşco Martalogulŭ sin [3]) Ivaşco Găspărescŭlŭ din Bicleşelŭ, i [4]) Laţco Vlădăşescŭlŭ, i [4]) Michaiŭ brat [6]) ego [5]), i [4]) Gheorghe sin [3]) Gherghineĭ Cocîmănesculŭ, i [4]) Micŭlŭ, nepotŭ Bologăĭ, i [4]) Barbu brat [6]) ego [5]);

---

[1]) Anul. — [2]) Cifre bisericescĭ în orig. — [3]) cuv. slav: *fiul.* — [4]) id. *şi.* — [5]) id. *lui.* — [6]) id. *frate.*

şi pe acéstă judecată şi aşeḑĕmêntŭ să aîbă a stăpêni séŭ a vinde, cuĭ vorŭ vrea, aceştĭ maĭ susŭ numiţĭ moşneni. Acésta scriemŭ.

Datu-s'aŭ în Craiova, Aprilie 24 [1]) dni [2]) 7234 [1]).

Ioan Băleanulŭ, vel [3]) Portarŭ.
Costandin Poenaru.
Ilie Otetelişanu.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

7.

Pentru o moşie a nóstră anume Bîcleşulŭ din sud [4]) Mehedinţi, care amŭ vêndut-'o noĭ D-luĭ Dumitrache Geanoglu vel [3]) Agă, însciinţându-se D-luĭ cum-că acea moşie arŭ fi dat-'o Matheiŭ Poenaru unorŭ Turcĭ, vêndêndu-ĭ venitu, şi ḑicêndŭ cum-că elŭ nĕ-aŭ datŭ nouĕ altă moşie aicĭ, de va fi coprinsă moşia într'acestaşi chipŭ, noĭ să avemŭ a ne judeca şi a scóte moşia, şi să-'ĭ plătimŭ D-luĭ totŭ venitu moşieĭ, până vomŭ scóte-o din mâinile Turcilorŭ, şi să o sigoripsimŭ în mâna D-luĭ; acésta adevĕrămŭ.

Martie 21 [1]) dni [2]) 1758 [1]).

Iordache Cantacuzino, biv-vel [5]) Paharnicŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

8.

Adecă eŭ Iordache Cantacuzino biv-vel [5]) Paharnicŭ, i [6]) Matheiŭ Cantacuzino biv-vel [5]) Păharnicŭ, i [6]) Thoma Cantacuzino vtori [7]) Logofĕtŭ, fiĭ reposatuluĭ Gheorghe Beizadea, adevĕrămŭ cu acéstă scrisóre a nóstră la mâna D-luĭ Dumitrache Geanoglu vel [3]) Agă, precum să se scie că avêndŭ rĕposatulŭ nepotulŭ nostru Costandin Cant. treti [8]) Postelnicŭ o moşie peste Oltŭ, sud [4]) Mehedinţi, ce se chiamă Bîcleşulŭ, fiindu-ĭ de împărţélă de la părinţiĭ noştriĭ, însă stânjeni 2000 [1]) (douĕ miĭ), stânginu po [9]) banĭ 45 [1]); şi rĕmâindŭ nepotulŭ nostru datorŭ la mulţĭ negustorĭ, ne-avêndŭ cu ce plăti, şi rĕmâindŭ noĭ clironomĭ [10]) caseĭ rĕposatuluĭ nepo-

[1]) Cifre bisericescĭ în originalŭ. — [2]) Cuvêntŭ slavonŭ: *ḑilĕ.* — [3]) *mare.* — [4]) *judeţulŭ.* — [5]) *fost mare.* — [6]) *şi.* — [7]) al doilea. — [8]) id. al treilea. — [9]) cuv. slav. *côte.* — [10]) cuv. grec. *moştenitorĭ.*

tuluĭ nostru, amŭ vêndutŭ acéstă moşie Dumiséle maĭ susŭ numituluĭ boierŭ, dreptŭ talere _____[1]), *ca să dămŭ la datornicĭ, şi 'ĭ-amŭ datŭ Dumiséle şi cartea de hotărnicie a duoĭ-spre-ḑece boierĭ ne-avêndŭ alte zapise, fiindŭ şi moşilorŭ noştriĭ de danie datŭ. Decĭ, să aibă D-luĭ maĭ susulŭ numitulŭ boierŭ, acéstă moşie ce scrie maĭ susŭ, ca să o stăpânéscă cu bună pace de către noĭ şi de către totŭ némulŭ nostru, cu bună pace, D-luĭ şi coconiĭ D-luĭ câţĭ Dumneḑeŭ 'ĭ va dărui. Şi amŭ întăritŭ acestŭ zapisŭ cu peceţile şi iscăliturile nóstre maĭ josŭ, ca să se créḑă.*

Martie 21[2]) dni[3]) 1758[2]).

PECETE

Iordache Cantacuzino, biv-vel[4]) Păharnicŭ, vêndĕtorŭ.

PECETE

M. Cantacuzino, biv-vel[4]) Păharnicŭ.

PECETE

Az[5]) **Thoma Cantacuzino,** biv-vel[4]) Logofĕtŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

9.

Ădecă eŭ Thoma Cant. biv-vel[4]) Logofĕtŭ, dat-'amŭ zapisulŭ meŭ la mâna D-luĭ Dumitrache Geanoglu vel[6]) Agă, precum să se scie, că 'ĭ-amŭ vêndutŭ D-luĭ moşia Bîcleşelu-Secŭ sud[7]) Mehedinţĭ, care acéstă moşie îmĭ este şi mie rĕmasă de la părinţĭ, fiindŭ şi părinţilorŭ meĭ de cumpĕrătóre de la 4[2]) moşenĭ de acolo, anume: de la Barbulŭ sin[8]) Vasilie Păharnicu Arget. i[9]) de la Gheorghe Cocimănescu, i[9]) de la Ivaşco Martalogu, i[9] de la Gherghina cu fiu-sĕŭ Preda, dupe cum se coprinde în zapisu fiesce-căruia. Dreptŭ aceea 'ĭ-amŭ vêndutŭ D-luĭ acéstă moşie dreptŭ banĭ gata talere 105—10[2]), totŭ în preţulŭ ce s'aŭ cumpĕratŭ şi de

[1]) Spaţiŭ albŭ în originalŭ. — [2]) Cifre biser. în orig. — [3]) Cuv. slav. în orig; *ḑile.* — [4]) id. *fost-mare.* — [5]) *eŭ.* [6]) *mare.* — [7]) *judeţul.* — [8]) *fiulŭ.* — [9]) *şi.*

părinții mieĭ; și să aibă D-luĭ a stăpêni acéstă moșie, D-luĭ și coconiĭ D-luĭ cu bună pace de către mine și de către totŭ neamulŭ mieŭ; pentru căcĭ, când amŭ vêndut-'o aŭ fostŭ cu scirea fraților și a totŭ neamulŭ mieŭ, și eŭ încă amŭ luatŭ toțĭ banĭ ce scrie maĭ susŭ deplinŭ în mâna mea; și pentru maĭ adevĕrată credință 'ĭ-amŭ datŭ D-luĭ tóte zapisele cele vechĭ și cartea de alegerea acesteĭ moșiĭ, la mâna D-luĭ; și amŭ întăritŭ zapisu acesta cu pecetea și cu iscălitura mea ca să se crédă.

Aprilie 1[1]) dni[2]) 1758[1]).

PECETE

Az[3]) **Toma Cantacuzino,** biv-vel[4]) Logofĕtŭ, vĕnĕtorŭ.
Iordache Cantacuzino, biv-vel[4]) Păharnicŭ, mărturie.
M. Cantacuzino, biv-vel[4]) Păharnicŭ, mărturie.
_____[5]) biv-vel[4]) Șetrarŭ, mărturie.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

10.

Eat-'amŭ zapisulŭ mieŭ la mâna D-luĭ Ioniță Bibescu biv[6]) Postelnicŭ, precum să se scie că 'ĭ-amŭ vêndutŭ D-luĭ, moșia hotaru Bicleșu i[7]) Bicleșelulŭ sud[8]) Mehedinți, care hotarŭ Bicleșulŭ l'amŭ cumpĕratŭ și eŭ de la Iordache, fecioru Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacuzino Beizadea, și Bicleșelulŭ l'amŭ cumpĕratŭ de la Tomița, fecioru Mărieĭ Sale Gheorghe Cantacuzino Beizadea, amêndouĕ hotarĕle lĕ-amŭ vêndutŭ D-luĭ de a mea bună voie, în banĭ gata talere 1000[1]), adecă (o mie), și mi-aŭ datŭ D-luĭ toțĭ banĭ deplinŭ în mânŭ. Decĭ, și Dumnealuĭ să aibă a stăpâni cu pace de cătrĕ mine și de cătrĕ totŭ neamulŭ mieŭ, Dumnealuĭ și coconiĭ Dumnealuĭ, câțĭ Dumnedeŭ 'ĭ va dărui, nepoțiĭ strănepoțiĭ Dumnealuĭ. Și pentru credință amŭ iscălitŭ maĭ în josŭ ca să se crédă.

Aprilie 23[1]) dni[2]) 1766[1]).

D. biv-vel[4]) Paharnicŭ.
C. Argetoianu, biv-vel[4]) Stolnicŭ, martorŭ.
Ión Obedénu, biv-vel[4]) Slugerŭ, martorŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cifre bisericești în originalŭ. — [2]) Cuvêntŭ slav. în orig: *dĭe*. — [3]) id. *eŭ*. — [4]) id. *fost mare*. — [5]) Semnătură nedescifrabilă. — [6]) Cuv. slav. în orig: *fostŭ*. — [7]) id. și. — [8]) id. *județul*.

11.

Pĕrvul Cantacuzino vel[1]) Banŭ alŭ Craioveĭ.

Înaintea nóstră la judecată, aŭ eşitŭ cuviosulŭ Gherasim Archimandritu, Egumenulŭ sânteĭ mŏnăstirĭ Tismaneĭ, cu Ioniţă Polcovniculŭ Bibesculŭ, pârîşŭ fiindŭ Egumenulŭ cum-că moşia Cordĭi sud[2]) Mehedinţi, aŭ fostŭ vechiă a Mŏnăstirĭi; ierŭ de la rĕsmiriţă, s'aŭ împresuratŭ de Bibescu cu moşia luĭ Bicleşulŭ ce este alăturea. Intrebândŭ şi pe Bibesculŭ, ne arĕtă o carte de hotărnicie, a 24[3]) de boierĭ din ḑilele Nemţilorŭ ot leatu[4]) 7233[5]), în care scrie că fiindŭ luaţi de rĕposatu Beizadea Gheorghe Cantacuzino, când se stăpênea moşia Bicleşulŭ de Măria Sa, aŭ fostŭ trimisŭ şi la Mŏnăstire ca să vie cu cărţile şi scrisorile ce va fi avêndŭ pentru moşia Corzĭi, în faţia loculuĭ, şi aŭ fostŭ trimisŭ rĕspunsŭ cum-că atuncea nu lĕ-aŭ găsitŭ; şi aşa, dupĕ arĕtarea semnelorŭ de ómenĭ numituluĭ Beizadea, se vede că aŭ coprinsŭ şi moşia Mŏnăstirĭi în Bicleşŭ; ierŭ acum, fiindŭ-că aŭ găsitŭ acele cărţi ocolnică, îşĭ cere moşia ca să 'şĭ-o stăpînéscă dupĕ semnele ocolniceĭ. Deci, cercetândŭ noĭ cu amĕruntulŭ, se vede că de la hotărnicie până acum suntŭ trecuţi anĭ 43,[3]) de cândŭ n'aŭ maĭ făcutŭ Mŏnăstirea acéstă pârâ; şi dupĕ orânduiéla pravileĭ, dupĕ care se urméză tóte judecăţile, unde ḑice: „Lucrurile Mŏnăstirescĭ, aŭ sorocŭ să se caute până în 40 de anĭ; ierŭ trecêndŭ peste sorocŭ nu'şĭ maĭ póte căuta.“ care într'acestaşĭ chipŭ fiindŭ şi acéstă judecată, şi măcar-că dupĕ semnele ce se coprindŭ în ocolnica Mŏnăstireĭ, se calcă hotarĕle moşieĭ Bicleşulŭ, dĕrŭ dupĕ 43[3]) de anĭ, ce s'aŭ ḑisŭ maĭ susŭ, nu póte să se strămute stăpênirea; ci dupĕ semnele ce se coprinde într'acéstă carte de hotărnicie, rĕmâne a se stăpêni de Bibesculŭ, şi hotărâmŭ ca să o stăpênéscă cu bună pace de cătrĕ Mŏnăstire. Acésta scriemŭ.

Iulie 1[3]) dni[5]) 1768[3]).

Pêrvulŭ Cantacuzino, vel[1]) Banŭ.

Scrisă şi trecută la condică de **Mănăilă Logofĕtu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuv. slav. în origin. *mare.* — [2]) id. *judeţul.* — [3]) Cifre biser. în orig. — [4]) Cuv. slav. *din anul.* — [5]) id. *ḑile.*

12.

Prea Inălțate Dómne.

Cu plecata mea scrisóre, facŭ scire Mărieĭ Tale, că în Domnia rĕposatuluĭ întru fericire părintele Mărieĭ Tale, dându jalbă Gherasim Archimandritu, Egumenulŭ sânteĭ Mŏnăstirĭ Tismana, cum-că arŭ fi avêndŭ sânta Mŏnăstire o moșie în sud[1]*) Mehedinți anume Corzĭi, și cum că hotărându-se cu alte moșiĭ d'împrejurŭ, anume: Bîcleșulŭ, ce o stăpênesce Polcovnicu Ioniță Bibescu, i*[2]*) Smadovița, a D-luĭ Stolniculŭ Costandinŭ Argetoianu, Drăgulescĭi ce se chiamă Busulŭ, ce este a moșenilorŭ de acolo, i*[2]*) din Secu; și dicêndŭ Egumenu Tismănénu, cum-că ĭ s'arŭ fi împresurându de cătrĕ aceĭ rezași câtă-va moșie de a Mŏnăstireĭ, și cerêndŭ ca să 'ĭ se orânduiéscă boieri, să mérgă în fața loculuĭ să cerceteze pricina acésta, după scrisorĭ ce va arĕta și o parte și alta; S'aŭ fostŭ orânduită, din porunca Mărieĭ Tale, D-luĭ Medelniceru Foga Vlăd:, D-luĭ Medelniceru Bibescu, i*[2]*) D-luĭ Slugeru Ioniță Glogovénu; și ne-apucându să mérgŭ aceĭ boieri după porunca ce aŭ avutŭ, aŭ rĕmasŭ lucru neisbrănită până acum. Iérŭ acum, viindŭ părintele Egumenŭ aŭ fostŭ datŭ jalbă la Dumnĕluĭ Enache Hrisoscoleu biv-vel*[3]*) Ban, și arĕtându și cartea părintelui Mărieĭ Tale, s'aŭ fostŭ făcutŭ poruncă la numițiĭ boieri ca să mérgă în facia loculuĭ să cerceteze; și mergêndŭ numaĭ Medelniceru Vlăd: și Slugeru Ioniță Glogoveanu, alte isbrăniri n'aŭ făcutŭ, fără câtŭ aŭ cercetatŭ numaĭ semnele ce se numescŭ într'unŭ hrysovŭ vechiŭ ce aŭ arĕtatŭ Egumenu, alŭ rĕposatuluĭ Stefan Vodă de la anu 7100,*[4]*) care suntŭ trecuți la mĭlocŭ 176*[4]*) de anĭ; iérŭ afară dintr'acelŭ hrysovŭ, alte cărți maĭ nouĕ, cu care să fie pututŭ dovedi că aŭ maĭ stăpênitŭ Mŏnăstirea după semnele ce se numescŭ într'acelŭ hrysovŭ, care semne scriŭ în cartea orânduițilorŭ boieri cum-că le-arŭ fi arĕtatŭ 12*[4]*) ómenĭ bĕtrânĭ d'împrejurŭ prin carte de blestemŭ; asupra căria pricinĭ, fiindŭ de față și Polcovnicu Ioniță Bibescu și moșenii Drăgulescĭ, aŭ fostŭ arĕtatŭ întêiŭ Polcovnicu Ioniță o carte de hotărnicie a 24*[4]*) de boieri, din dilele Neamțuluĭ, de 43*[4]*) de anĭ trecuți, în care carte scrie că aŭ fostŭ adus aceĭ hotarnicĭ, ómenĭ bĕtrânĭ, și pe unŭ Rafailŭ Călugĕrulŭ, omŭ de 120*[4]*) de anĭ, de aŭ mărturisitŭ luându trăisti cu pământŭ, arĕtându anume tóte semnele moșieĭ Bicleșu, despre moșia Mŏnăstirĭ Corzĭi, și scrie*

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ în originalŭ *județulŭ*. — [2]) id. și. — [3]) *fost mare*. — [4]) Cifre bis. în orig.

într'acea carte de hotărnicie, cum-că aceĭ boierĭ aŭ fostŭ făcutŭ scire şi Egumenuluĭ, dupĕ acea vreme, ca să-'şĭ trimiţă scrisorĭ ce va avea, şi nicĭ unŭ felŭ de scrisorĭ n'aŭ pututŭ arĕta, cu care să pótă dovedi că aŭ maĭ stăpenitŭ vre o dată; şi dupĕ mărturisania acelorŭ mărturiĭ, amŭ vĕdutŭ că aŭ datŭ aceĭ boierĭ carte de stăpênire la mâna rĕposatuluĭ Cantacuzino Beizadea, ce stăpênea într'acele vremĭ moşia Bîcleşu; şi de atuncĭ, eşindŭ moşia aceea cu vêndare la D-luĭ Păharnicu Geanoglu, şi de la D-luĭ cumpĕrându-o Polcovnicu Ioniţă, o stăpênesce până acum cu bună pace. Osebitŭ de acésta, aŭ fostŭ arĕtatŭ şi moşneniĭ Drăgulescĭ o carte de hotărnicie a şése boierĭ, din trecuţiĭ anĭ, cu care moşneni aŭ fostŭ avutŭ pricină Egumenu Tismăneanu totŭ pentru semnele hotaruluĭ; şi mergêndŭ moşneniĭ aceia la Bucurescĭ cu acea carte de hotărnicie, lĕ-aŭ fostŭ datŭ şi rĕposatu întru fericire moşu Mărieĭ Tale, Grigorie Ghica Voevodŭ, luminatŭ hrysovulŭ Mărieĭ Sale de stăpênire, care moşteni încă 'şĭ-o stăpênescŭ cu bună pace; şi fiindŭ pricina pentru mărturiile acelea ce aŭ fostŭ mersŭ înaintea a douĭ boierĭ, şi dice Egumenulŭ Tismăneanu, cum-că aŭ fostŭ deplinŭ 12[1]) ómenĭ; dérŭ Polcovnicu Bibescu şi moşneniĭ Drăgulescĭ încă dice cum-că numaĭ 5 ómenĭ aŭ mersŭ de aŭ priimitŭ blestemŭ despre hotaru Drăgulesciĭ, anume: Vasilie, Costandinŭ, Dumitraşcu, Vladu şi Ionŭ, nu dupĕ stăpênirea Mŏnăstiriĭ, ci dupĕ semnele ce aŭ fostŭ pusŭ Medelniceru Fota în urma rĕsmiriţeĭ; fiindŭ-că aŭ ţinutŭ moşia atuncĭ în arendă, s'aŭ fostŭ întinsŭ de aŭ fostŭ cuprinsŭ cătŭ-va locŭ din moşia Drăgulescilorŭ i[2]) a moşnenilorŭ de la Secu, făcêndŭ la acea vreme hotărnicie numaĭ despre partea moşieĭ Drăgulescĭĭ, iérŭ dupĕ semnele ce scriŭ în hrysovu Mŏnăstireĭ; şi nesuferindu-se moşneniĭ ca să le calce moşia, aŭ mersŭ de aŭ datŭ jalbă la Dumnealorŭ boieriĭ Caimacanĭ, ce aŭ fostŭ aci la Craiova, de lĕ-aŭ orânduitŭ alţĭ boierĭ hotarnicĭ, şi aŭ mersŭ de lĕ-aŭ îndreptatŭ moşia, iéră'şĭ dupĕ stăpênirea cea vechiĕ a moşnenilorŭ; fiindŭ şi poruncă Domnéscă cu douĭ portăreĭ de lĕ-aŭ aşedatŭ pietrile despre moşia Mŏnăstireĭ, Corzii, dându-le şi cartea D-lorŭ Caimacamilorŭ, ca să întórcă Medelniceru Fota Vlăd: şi tótă chieltuiela şi venitu moşieĭ ce lĕ-aŭ călcatŭ moşnenilorŭ din Drăgulescĭ. Iérŭ patru ómenĭ ce aŭ mersŭ cu aceĭ cincĭ împreună, n'aŭ primitŭ nicĭ unŭ blăstemŭ, şi cum-că alţĭ treĭ dintr'aceĭ 12[1]) nicĭ decum n'aŭ mersŭ în faţia loculuĭ. Şi pentru ca să se descópere adevĕru, amŭ trimisŭ călăraşĭ, de aŭ adusŭ pe acele mărturiĭ înainte la Divanŭ; şi întrebându-se ca să spuie, în frica luĭ Dumnedeŭ, ceea ce vorŭ sci adevĕru, asemenea şi eĭ aŭ datŭ seama, cum-că adevĕratŭ

---

[1]) Cifre bisericescĭ în originalŭ. — [2]) Cuvêntŭ slavonŭ: *şi*.

numaĭ aceĭ cinci ómenĭ aŭ primitŭ cartea de blăstemŭ şi numaĭ pentru semnele ce aŭ pusŭ Medelniceru Fota, când aŭ ţinutŭ moşia în arendă, ierŭ nu şi pentru stăpênirea Mŏnăstireĭ, că arŭ fi maĭ stăpênitŭ vre o dată; care după cartea acelorŭ 24[1]) de boieriĭ ce aŭ hotărîtŭ moşia Bicleşulŭi, unde scrie că aŭ fostŭ adusŭ mărturiĭ, precum şi pre acelŭ Rafailă Călugĕrulŭ, omŭ de 120[1]) anĭ, de aŭ mărturisitŭ luându şi trăistĭ cu pământŭ, că pe semne ce aŭ arĕtatŭ n'aŭ maĭ stăpênitŭ Mŏnăstirea şi de la hotărnicie încóce, fiindŭ Egumenŭ totŭ Gherasim Archimandritu, se vede că în 43[1]) de anĭ trecuţĭ, ierăşi n'aŭ maĭ stăpênitŭ Mŏnăstirea, după cum la acésta şi însuşi Egumenu nicĭ o tăgăduire n'aŭ pututŭ face; şi deosebitŭ că şi moşia Drăgulescĭi, unde caută Egumenu să între cu stăpênirea, după acelŭ hrysovŭ, ierăşi fiindu-'ĭ cererea fără cale, s'aŭ fostŭ datŭ moşneniloră hrysovu Măriĕĭ Sale Grigorie Vodă de stăpênire; se vede că după aceste doveḑĭ, Mŏnăstirea nicĭ odată cu acelŭ hrysovŭ vechiŭ n'aŭ maĭ stăpênitŭ. Şi luându-se seama hrysovuluĭ aceluia şi de Dumnealoră boieriĭ pământenĭ, s'aŭ vĕḑutŭ că nu este încredinţatŭ cu iscălitura Domnuluĭ, şi deosebitŭ că nu scrie în hrysovŭ că arŭ fi mersŭ în faţia locului niscare-va boieriĭ orânduiţĭ séŭ niscare-va ómenĭ bĕtrânĭ, după obiceiŭ, ca să fie pusŭ acele semne ce se numescŭ în hrysovŭ, care şi acésta este o dovadă că n'aŭ maĭ stăpênitŭ Mŏnăstirea; ci cu greşélă se va fi făcutŭ pe acele vremĭ hrysovu. Şi fiindŭ-că cinstitulŭ vel[2]) Banŭ aŭ purcesŭ şi nu l'aŭ apucatŭ hotarniciĭ aci, amŭ datŭ acéstă anafora la mâna Polcovniculuĭ Ioniţă Bibesculă şi la mâna moşniloră Drăgulescĭ, ca, când ilă va trage părintele Egumenŭ la judecată, să o aibă la mână îndreptare.

Iunie 13[1]) 1768[1]).

Alŭ Măriĕĭ Tale
Robŭ, **Angheli Hrist**[3]).

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

13.

Chesarie, Milostieiŭ Bojieiŭ[4]) Episcopu Rômniculuĭ, alŭ nouluĭ Severin.

Ie arĕtă fiica nóstră sufletéscă, Dumnéeĭ Ştefănésa Bălaşa Bibésca, cum-că are o moşie în Judeţulŭ Mehedinţĭ ce se numesce Bicleşulŭ şi se hotărasce cu moşia Corzulŭ, a Mŏnăstireĭ Tismaneĭ; şi acéstă moşie Corzulŭ arŭ fi cum-

[1]) Cifre biser. în orig. — [2]) Cuv. slav. *mare.* — [3]) Semnătură grecéscă în orig. — [4]) Cuv. slav. *Cu mila lui Dumneḑeŭ.*

pĕrat-'o în arendă de la Tismana un Miart, şi are bănuială că-'i s'arŭ fi cotropindŭ câtă-vaşi parte de moşie de cătrĕ acelŭ Miart. Deci, pentru aceea cersu acéstă carte a smereniei nóstre cu mare şi cu înfricoşatŭ blestemŭ, asupra ta, Vasilie Costobene, i[1]) asupra ta, Vasilie Pleşo, şi asupra tuturorŭ rĕzaşilorŭ ce aveţi părţi de moşie pe lângă moşia Dumnéei, ca să mărturisiţi, în frica luĭ Dumneḑeŭ, cu sufletele vóstre orĭ dupĕ cum veţi fi sciindŭ, atâtŭ pentru hotarĕle cele vechĭ a le acestiĭ moşiĭ, maĭ susŭ dise, cum şi pentru stăpênirea pe unde aŭ stăpênitŭ D-luĭ rĕposatu Şetrarŭ Ioniţă Bibescu; şi de veţi mărturisi adevĕrulŭ să fiţi iertaţi şi blagosloviţi. Iérŭ orĭ care din voĭ veţi căuta să faceţi vre unŭ felŭ de vicleşugŭ spre a nu descoperi adevĕrulŭ, procleţi şi afurisiţi să fiţi de Domnulŭ nostru Isusŭ Hristosŭ şi de 318[2]) sfinţi părinţi de la Nicheia şi de tóte sfintele Sobóre. Aşişderea şi de la smerenia nóstră: hierulŭ, pietrile să se topéscă şi să se risipéscă, iérŭ trupurile acelora să nu putreḑéscă, şi să-'ĭ înghiţă pământulŭ de viĭ ca pre Datan şi Aviron, şi să-'ĭ moştenéscă bubele luĭ Ghiezi şi să-'ĭ coprindă cutremurulŭ luĭ Cain; parte şi lăcaşŭ să aibă la unŭ locŭ cu Iuda şi cu afurisitu Aria, şi până nu va mărturisi adevĕrulŭ, iertăciune să nu aibă. Acésta. 1777 Decembrie 30.

Chesarie, Episcopu Rômniculuĭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

14.

Fin cinstită porunca Divanuluĭ i[1]) a Dumnealorŭ boierii ispravnicĭ ot sud[3]) Mehedinţi, ce 'mĭ-aŭ venitŭ dupĕ jalba Dumneaeĭ cocóneĭ Bălşucaĭ Şetrăréseĭ Bibéscăĭ, ce avea pricină pentru moşia Dumneaeĭ, ce se chiamă Bicleşu, despre partea Corzuluĭ, moşia sânteĭ Mŏnăstirĭ Tismana, ca să mergŭ la faţia loculuĭ, şi dupĕ ocolnica Dumneaeĭ ce are, dupĕ cum mi se poruncesce, că întru unŭ adevĕrŭ să arĕtŭ în scrisŭ, fiindŭ şi bĕtrânii ceĭ vechĭ ce sciaŭ hotarulŭ de faţiă, dupĕ poruncă amŭ mersŭ la faţia loculuĭ, fiindŭ şi Mateiŭ Pârpale, vechilŭ sânteĭ Mŏnăstirĭ de faţiă; amŭ întrebatŭ pe Ioan Rotăresculŭ, fiindŭ omŭ de uă sută şi cincĭ de anĭ, ce-'lŭ adusese Dumneaeĭ Şetrărésa, aŭ rĕspunsŭ că scie semnele moşieĭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *şi.* — [2]) Cifre biser. în orig. — [3]) Cuv. slav. *din judeţul.*

Bicleşulŭ, pe unde s'aŭ făcutŭ ântêiŭ, fiindŭ-că fusese la hotărnicia d'ântêiŭ, fiindŭ şi Vasilie Coştobénu, iérăşĭ omŭ bĕtrânŭ de anĭ şépte-ḑecĭ, şi se găsesce după veleatu[1]) *ocolniceĭ; dérŭ acestŭ Vasilie, la hotărnicia d'ântêiŭ n'aŭ fostŭ, dérŭ la urma hotărnicieĭ aŭ venitŭ cu dobitócele ca la 12*[2]) *anĭ, şi aŭ arĕtatŭ semnele ce se făcuse hotarŭ; spusele luĭ Ioan Rotărescu, hotaru moşieĭ despre Corzĭ, viindŭ de façiă pe la gârniţa strâmbă, după cum se chiamă şi în ocolnică, amŭ găsitŭ gârniţa aceea tăĭată josŭ, s'aŭ găsitŭ bunŭ hotarŭ. Decĭ, de la gârniţa strâmbă rĕspunde în ocolnică înaintea laculuĭ cu frasenŭ; amŭ întrebatŭ pe Ioan Rotărescu i*[3]) *pe Vasilie Coştobanŭ, sciŭ eĭ acelŭ lacŭ séŭ nu? Amŭ căutatŭ acelŭ lacŭ şi nu s'aŭ găsitŭ; fără câtŭ arĕta Matheiŭ Pârpale, vechilu sânteĭ Mŏnăstirĭ, fiindŭ omŭ bĕtrânŭ de anĭ 80,*[2]) *scia unŭ lacŭ ca la cincĭ-ḑecĭ de stânginĭ, în moşia Dumneaeĭ Şetrăreseĭ. Maĭ întrebândŭ pe bĕtrânĭ, pomenit-'aŭ eĭ acelŭ lacŭ cu frasenu séŭ nu? aŭ rĕspunsŭ că, de când sciŭ eĭ, n'aŭ pomenitŭ să fie frasenu într'acelŭ lacŭ, numaĭ cetindŭ ocolnica nu se lovesce acelŭ lacŭ să fie, nicĭ frasenŭ nu este; şi în ocolnică, arată lacu cu Frasenu dreptŭ în façia Şuşeringuluĭ, dreptŭ în façiă în gărniţa înfierată; care mergêndŭ pe la acele semne, şi după spusu ocolniceĭ, lacu acela, ce este fără Frasenŭ, vine în moşia Dumneaeĭ la Méḑă-nópte, ca la cincĭ-ḑecĭ de stânginĭ, după cum maĭ susŭ numesce, şi dreptŭ vine din gârniţa strâmbă dreptŭ în façia Şuşeringuluĭ, în semnu ce este făcutŭ, unde scrie hotaru. Decĭ, socotindŭ cu bĕtrâniĭ, lacu acela ce este făr'- de Frasenŭ, intră în moşia Dumneaeĭ, şi după spusu ocolniceĭ, din gârniţa strâmbă, vine dreptulŭ în façia Şuşeringuluĭ, se cade a fi laculŭ la Améḑă-ḑi, ca la cincĭ-ḑecĭ de stânginĭ, déră acelŭ lacŭ nu se lovesce. Decĭ, cum amŭ găsitŭ cu cale cu bĕtrâniĭ, d'împreună şi cu vechilu sfinteĭ Mŏnăstirĭ, amŭ făcutŭ semne prin gârniţa, după cum amŭ găsitŭ dreptu semnelorŭ ce scrie în ocolnică; amŭ făcutŭ semne din gârniţa strâmbă, până în façiă în gura Şuşĕrânguluĭ, în gârniţa înfierată, fiindŭ-că aşa s'aŭ găsitŭ dreptu, după cum spune în ocolnică. Pentru aceea amŭ făcutŭ acéstă adeverinţă la mâna Dumneaeĭ Şetrăreseĭ, cum amŭ găsitŭ cu cale şi cu dreptate; iérŭ cea desăvêrşitŭ rĕmâne la bună înţelepciunea Dumnealorŭ boierilorŭ.*

1779 Ianuarie 6.

Ion Căpit.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuv. slav. *anul.* — [2]) Cifre biser. în orig. — [3]) Cuv. slav. *şi.*

15.

Adeverința ce aŭ datŭ unchiașu Ioan Arculescu din Coșcodia, în frica luĭ Dumnedeŭ cu sufletulŭ luĭ, fiindŭ omŭ bătrânŭ ca de 100 de anĭ și maĭ bine, pentru sciința hotaruluĭ Bicleșulŭ, precum arĕtă că aŭ pomenitŭ în tinerețele luĭ stăpênindu-se hotarulŭ Bicleșu, maĭ înainte până a nu veni Gheorghe-Vodă de la țĕrra Nemțéscă, stăpênu moșieĭ fiindŭ pribeagŭ, câtŭ și după ce aŭ venitŭ până s'aŭ făcutŭ hotărnicie în ḑilele Nemțilorŭ, pe unde aŭ pomenitŭ hotarele, stăpênindu-se cu pace despre toțĭ rĕzașiĭ; însĕ semnele arĕtate despre Corzĭ, în găldiu Smadoviței în muchiĕ, în capulŭ câmpuluĭ Smadoviței, în cerulŭ îngemĕnăratŭ;[1]) de acolo în capulŭ câmpuluĭ Smadoviței, unde se slobóde drumulŭ în valea Corzuluĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră, și din piatră în matca pristavilorŭ, la Ulmulŭ bĕtrânŭ, și de la Ulmulŭ bĕtrânŭ dreptŭ în dĕlŭ pe ruscă la fagulŭ înfieratŭ; de la fagu înfieratŭ dreptŭ în gârnița strâmbă, și de acolo dreptŭ în piscu lu Bodinŭ în gura Șeșerînguluĭ, și de acolo fața Șeșerâmuluĭ până în furcă; de acolo dreptŭ în valea Paltinuluĭ și de acolo dreptŭ în Poeana-lungă. De acia dreptŭ peste valea Brabetuluĭ; și de acolo dreptŭ în valea Buciumuluĭ, unde s'aŭ pusŭ piatră, în drumu bĕtrânŭ, și de acia valea Buciumuluĭ în susŭ, până în obârșie la laculŭ cu Frasenu, unde este piatră; și de acolea muchia Drăgóiceĭ la vale, alăturea cu valea Bicleșeluluĭ, dreptŭ în față unde este piatră; de acolo dreptŭ în dĕlŭ în drumŭ, la piatră, și de acia drumulŭ în susŭ, până la Poeana-verde, unde este și piatră; de acolo drumulŭ în josŭ, până unde aŭ fostŭ poștia în ḑilele Nemțilorŭ, unde este piatrŭ, în gura Mihăiaseĭ; și de acolo în piscu Măvroĭ, în piatră în drumŭ; de acolo dosulŭ în josŭ la fôntâna lu Gozobă, unde s'aŭ pusŭ piatră; și de acolo muchia în josŭ la Ripa-roșie în piatră; de acolo dreptŭ pe două locurĭ arătóre, în piatră în matcă; și de acia dreptŭ pe unde aŭ fostŭ stupinele luĭ Gheorghe Vodă, dreptŭ în gâldăŭ, unde s'aŭ încheiatŭ hotarulŭ. Acéstă adeverință aŭ dat-'o Dumneaeĭ Șetrăreseĭ Bălașeĭ Bibéscăĭ la satulŭ Argintóea, în Dumineca Thomeĭ, după ce amŭ eșitŭ de la sânta Liturghie, fiindŭ noĭ faciă, câtŭ și alțĭ megiașĭ maĭ mulțĭ; care adeverință, în frica luĭ Dumnedeŭ cu sufletulŭ luĭ, nĕ-aŭ arĕtatŭ sciința sa;

[1]) Cuvêntŭ dresŭ în originalŭ.

care şi noĭ, cu frica luĭ Dumneḑeŭ, o întărimŭ cu iscăliturile nóstre, ce amŭ auḑitŭ din gura luĭ.

Aprilie 11, 1781.

Eŭ Ion Uncheaşu Arculescu ot[1]) **Coşcodia,** adevereḑŭ.
Popa Tudorache ot[1]) **Argetóia,** martorŭ.
Popa Tănasie ot[1]) martorŭ.
Zosimŭ Monachŭ, martorŭ.
Costandinŭ Rangu, martorŭ.
Stanciu Unchiaşu, martorŭ.
Mihaiŭ Unchiaşu, martorŭ.
Ioan Unchiaşu, martorŭ.
Matheiŭ Unchiaşu, martorŭ.
Ţănasie Unchiaşu, martorŭ.
Dumitru Negreciŭ, martorŭ.

Şi amŭ scrisŭ eŭ Vasilie Logofĕtu, cu ḑisa şi învĕţătura maĭ susŭ numituluĭ Ión Unchiaşu Arculescu ot[1]) Coşcodia, suntŭ şi martorŭ; şi alţĭ mulţĭ ce nu s'aŭ iscălitŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

16.

Văluescŭ mileĭ şi bunătăţiĭ Mărieĭ Tale, că în trecutulŭ anŭ 1780, la luna Iulie, părintele Egumenŭ Michailă, ḑe la sânta Mŏnăstire Tismana, aŭ jăluitŭ aică la Divanulŭ Craioveĭ, că avêndŭ sânta Mŏnăstire o moşie ce se numesce Corzulŭ la sud[2]) Mehedinţi, s'arŭ fi împresuratŭ atâtŭ ḑe cătrĕ alţĭ rĕzaşĭ, câtŭ şi ḑe cătrĕ mine cu o moşie Bîcleşulŭ; şi ḑupĕ jalba părinteluĭ Egumenŭ, am eşitŭ aci faţiă la Divanŭ. Egumenulŭ aŭ arĕtatŭ unŭ hrysovŭ ḑe anĭ 188, în care arĕtă nisce semne ale aceĭ moşiĭ, cu care hrysovŭ nicĭ o ḑată n'aŭ stăpênitŭ pe semnele ce se numescŭ într'însulŭ; iĕr eŭ amŭ arĕtatŭ o carte ḑe hotărnicie a 24 ḑe boieriĭ ḑe anĭ 56, în care carte arĕtă semnele hotaruluĭ Bîcleşulŭ ḑe jurŭ împrejurŭ; care semne lĕ-aŭ ḑoveḑitŭ aceĭ boieriĭ hotarnicĭ cu ómeni bĕtrânĭ, vrednicĭ ḑe creḑutŭ, prin carte ḑe blăstemŭ, cu trăiştĭ cu pământŭ, care aŭ arĕtatŭ pe unḑe aŭ fostŭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *din.* — [2]) id. *juḑeţulŭ.*

vechia stăpênire, și de la hotărnicie încóce, totŭ pe acele semne, s'aŭ stăpênitŭ Bîcleșulŭ despre moșia Corzulŭ a sânteĭ Mŏnăstirĭ, anĭ 43 cu pace; care semne, ce se numescŭ în cartea mea de hotărnicie, suntŭ sciute și dovedite. Iérŭ după trecerea acelorŭ anĭ 43, de la 13 anĭ încóce, aŭ începutŭ Egumenu a chinisi[1]) judecată, și la tóte judecățile, ce aŭ avutŭ cu rĕposatulŭ soțiulŭ meŭ, aŭ rĕmasŭ Egumenu de judecată, după cum cărțile, ce le amŭ de la acele judecățĭ, arétă pricina pe largŭ. Dérŭ, la trecutulŭ Iulie, când amŭ eșitŭ la judecată, aŭ datŭ Divanulŭ anafora la mâna Egumenuluĭ, cu care aŭ venitŭ Egumenu la Bucurescĭ ca să se întăréscă de cătră Înălțimea Ta; și eŭ fiindŭ jupânésă sĕracă, n'amŭ pututŭ de locŭ să trimițŭ jalbă cătră Înălțimea Ta ca să-'mĭ cerŭ dreptate, și póte 'ĭ se va fi și întăritŭ acea anafora; ci cu lacrămĭ mĕ rogŭ milostivirĭĭ Înălțimeĭ Tale, Dómne, să fie luminată porunca Mărieĭ Tale cătrĕ părintele Egumenŭ, să-'mĭ dea pace să-'mĭ stăpênescŭ moșia, după semnele aceĭ cărțĭ de hotărnicie a 24 de boierĭ, pe unde din vechime s'aŭ stăpênitŭ până acum, și nicĭ o supărare nu amŭ avutŭ de cătrĕ sânta Mŏnăstire; că acelŭ hrysovŭ, ce-'lŭ arétă Egumenulŭ de semnele moșieĭ Corzulŭ, nicĭ întăritŭ cu iscălitura Domnuluĭ, ce aŭ fostŭ la acea vreme, nu este, după cum arétă și în cărțile ce amŭ de judecată, nicĭ scrie că aŭ făcutŭ vre o hotărnicie cu niscari-va boierĭ, ca să se scie de cine suntŭ dovedite acele semne, ci numaĭ după arĕtare de Egumenĭ s'aŭ făcutŭ, și alțĭ Egumenĭ maĭ la urmă l'aŭ întăritŭ și cu alte cărțĭ Domnescĭ. Dérŭ de eraŭ acele semne arĕtate la Domnŭ cu dreptate, nu trebuea Egumenĭĭ să ție hrysovulŭ și cărțile la sânta Mŏnăstire, și să nu caute stăpênirea într'atâta sumă de anĭ, ci tocmaĭ acum să le dea de fŏță; și de când aŭ începutŭ a se judeca cu rĕposatulŭ soțiulŭ meŭ încócĭ, n'aŭ stăpênitŭ pe acele semne ce arétă în hrysovŭ. Maĭ jăluesce Egumenulŭ că'ĭ s'aŭ împresuratŭ dintr'acelŭ hotarŭ Corzulŭ ca la 3000 (treĭ miĭ) de stângenĭ; aicĭ în partea locului ararŭ moșie se va găsi cu așa sumă de stânginĭ; și maĭ vêrtosŭ că Gherasie proegumenulŭ, care și acum trăesce, aŭ fostŭ egumenŭ la acea Mŏnăstire maĭ multŭ de 40 de anĭ nestrămutatŭ; cândŭ arŭ fi vĕdutŭ că 'ĭ se împresóră moșia Mŏnăstireĭ, n'arŭ fi pututŭ a face tăcere să nu caute judecată, și lasă a stăpêni Bicleșulŭ fără pricină: ântêiŭ că acea moșie Bicleșulŭ, aŭ stăpênit-'o rĕposatulŭ Gheorghe Beizadea Cantacuzino, atâta sumă de anĭ, și aŭ vêndut-'o rĕposatuluĭ Banu Geanoglu, și aŭ stăpênit-'o și Dumnealuĭ ca 30 de anĭ; și de la Geanoglu aŭ cumpĕratŭ acea moșie rĕposatulŭ soțiulŭ meŭ Șetraru Ioniță Bibescu, și cu rĕposatulŭ aŭ căutatŭ Egu-

[1]) Cuvêntŭ grecescŭ în originalŭ: *a porni.*

menii judecată și aŭ rĕmasŭ Egumenii de judecată, și amŭ stăpênitŭ până acum cu pace. Iérŭ părintele Egumenulŭ Michailŭ, făcêndŭ pâră ne-adevĕrată la Înălțimea Ta, dupĕ cum mai susŭ arătŭ, caută la mine de mĕ aflu sĕracă cu doue fete mari, și acéstă moșie îmi este chiverniseala vieții mele și a ticălóselorŭ fete. Ci mĕ rogŭ Înălțimeĭ Tale, luminate Dómne, să fie luminată porunca Înălțimeĭ Tale, să nu mi se azopere dreptatea, și cum Dumnedeŭ va lumina pe Măria Ta.

A Mărieĭ Tale, Prea plecată róbă,

Bălașa Bibésca Șĕtrăréssa, ot[1]) sud[2]) Mehedinți.

Io Alessandru Ioan Ipsilantŭ Voevodŭ; Gospodar Semli Vlachiscoe[3])

Cinstitŭ și credinciosŭ boierulŭ Domnieĭ Mele, Grigorie Razulŭ, biv[4]) vel[5]) Clucerŭ, Caimacanu Craioveĭ, sănĕtate. In porunca Domnieĭ Mele ce s'aŭ datŭ la anaforaoa Dumitale, care este la mâna Egumenuluĭ, coprinde ca pentru moșnenii Busenĭ și pentru Slugereasa Bengeasca să se facă alegere și isbrănire la fața loculuĭ, fiindŭ-că aŭ rĕmasŭ și eĭ odihniți, ca la fața loculuĭ să li se cerceteze. Iérŭ pentru moșia Bicleșulŭ, de vreme că Șĕtrărésa Bibésca aŭ fostŭ de pricină și nu s'aŭ odihnitŭ, s'aŭ poruncitŭ Dumitale, ca făr'-de a nu hotări și a strĕmuta pricina, să facă aceĭ boierinași, la fața loculuĭ, numaĭ o cercetare de stăpênirea ce dicea Egumenulŭ că aŭ avutŭ Mŏnăstirea, dupĕ semnele hrysovuluĭ, ca să se vĕdă de póte Egumenulŭ dovedi stăpênirea cu martorĭ de temeiŭ. Și fiindŭ-că numita Șetrărésă acum ne dete jalbă că nu este odihnită și are a face apelație, eată scriemŭ Dumitale, făr' de a nu face vre o altă hotărâre pricineĭ acestia, cu cercetarea acelorŭ boierinași, ce vorŭ fi făcutŭ séŭ vorŭ face la fața loculuĭ, pentru stăpênire, să trimiți pe Egumenulŭ și pe Șetrărésa séŭ vechilŭ aicĭ la Divanŭ, ca să hotărâmŭ Domnia Mea pricina acésta.

1781 Martie 2.

Vel[5]) Logofĕtŭ.

L. S. Domnescŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuvinte slavone *din.* — [2]) *județu.* — [3]) *Domnŭ țĕrreĭ Valahieĭ.* — [4]) *fost.* — [5]) *mare.*

17.

Cinstite Dumneata biv[1]) vel[2]) Hatmane, cu plecăciune mĕ închinŭ Dumitale.

Jăluescŭ Dumitale pentru Dumnealuĭ Stolnicu Dumitrache Bibescu, că astăvĕră, aflându-mĕ la Bucuresci, aŭ mersŭ soţia mea la moşia Bălăciţa, care moşie o stăpênimŭ pe în două cu Dumnealuĭ; şi într'o nópte mergêndŭ unŭ rêndaşŭ alŭ Dumnealuĭ ce l'aŭ avutŭ la caĭ, aŭ spartŭ o grădină ce o amŭ acolo şi aŭ băgatŭ caĭi; şi prinzêndŭ de veste grădinaru aŭ prinsŭ pe acelŭ rêndaşŭ, şi fiindŭ nópte, ca să nu pótă tăgădui a doua zi, 'i-aŭ luatŭ o haină dupĕ elŭ, şi acelŭ rêndaşŭ mergêndŭ aŭ spusŭ unuĭ Vasilie, ce-'lŭ avea Dumnealuĭ Stolntcu purtătorŭ de grijĕ acolo; şi acelŭ Vasilie aŭ trimisŭ pe unŭ Gherghe Ţiganu, şi aducêndŭ pe grădinarŭ în curte, dupĕ ce l'aŭ bătutŭ fórte rĕŭ, l'aŭ legatŭ cu mâinile dinapoĭ, şi aşa legatŭ l'aŭ trimisŭ în curte la soţia mea, zicêndŭ să'i spuie că: aşa face elŭ ómenilorŭ meĭ; care acéstă bătaie de focŭ, socotescŭ, înţelepciunea Dumitale, de póte a o face acelŭ omŭ fără de scirea Dumnealuĭ. Soţia mea, dupĕ ce aŭ vĕzutŭ pe acelŭ grădinarŭ, bătutŭ şi trimisŭ în curtea mea, dreptŭ bătae de jocŭ, n'aŭ vrutŭ să jăluéscă la Divanŭ de locŭ, ci-'şi aŭ făcutŭ datoria, de 'i-aŭ scrisŭ Dumiséle în două rânduri, ca să facă rĕsplătire aceluĭ feciorŭ şi ţiganŭ aĭ Dumnealuĭ, pentru căci aŭ bătutŭ pe grădinarŭ şi l'aŭ trimisŭ legatŭ în curte; şi Dumnealuĭ aŭ găsitŭ pricină că nu este fecioru şi ţiganu aci, ci suntŭ duşi la alte trebĭ şi acum aŭ făcutŭ tăcere; ci acéstă necinste nu o potŭ suferi de la însuşi Stolnicu, necum de la ómeniĭ Dumiséle. Pentru care mĕ rogŭ Dumitale ca să fie cinstită porunca Dumitale cu unŭ mumbaşirŭ, să se aducă acelŭ Vasilie fecioru şi Gherghe ţiganu, şi voiŭ aduce şi eŭ pe grădinarŭ să se judece cu dênşiĭ, că acéstă necinste nu o potŭ suferi; de acésta mĕ rogŭ Dumitale.

Suntŭ alŭ Dumitale plecatŭ

Dumitru Geanoglu Sĕrdaru.

---

[1]) Cuvinte slavone *fost.* — [2]) id. *mare.*

Nicolae Hangeri Hatman, Caimacam Craioveĭ.

Se dă volnicie acestuĭ călărașŭ să mérgă să iĕ pe numiții din jalba, să-'ĭ aducă aicea să rĕspundă la jalba acésta.

94, Dec. 20.

biv[1]) vel[2]) **Șetrarŭ.** L. S. Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

18.

Cinstite Dumneata biv[1]) vel[2]) Clucere Caimacame, cu plecăciune mĕ închinŭ Dumitale.

Ĕăluescŭ Dumitale pentru Dumnealuĭ Stolnicu Dumitrache Bibescu, pentru fratele Dumiséle Dincă, că avêndŭ noĭ o moșie Bălăciția sud[3]) Mehedinți, care moșie o stăpênimŭ jumĕtate eŭ și jumĕtrte Dumnealorŭ; și fiindŭ neîmpărțită, o stăpênimŭ d'avalma; dĕrŭ Dumnealorŭ aŭ maĭ avutŭ o moșie Paia, care se hotărasce cu Bălăciția. Și fiindŭ-că pe aceea o stăpênea singurĭ Dumnealorŭ, aŭ călcatŭ hotaru Bălăciței, luândŭ din Bălăciția câtŭ-va locŭ, l'aŭ băgatŭ în hotaru Paiĭ. Maĭ la urmă, sculându-se boierĭi Paiénĭ cu protimisisŭ[4]), aŭ luatŭ moșia Paia de la Dumnealorŭ, și cu cuvêntŭ că Dumnealorŭ, ca nisce stăpênĭ aĭ Bălăciței, aŭ stăpênitŭ pe unde aŭ sciutŭ hotaru vechiŭ, stăpênescŭ și boierĭi Păiénĭ totŭ pe acolo, și cu acésta s'aŭ călcatŭ hotaru Bălăciței. Acum, maĭ avêndŭ Dumnealorŭ alte douĕ moșiĭ, Cleanovu și Vărbița, care se hotărăscŭ totŭ cu Bălăciția, fiindŭ-că în acele moșiĭ n'amŭ eŭ treabă, ierăși aŭ călcatŭ hotaru Bălăciței, micșorândŭ Bălăciția și mărindŭ acele hotarĕ; și așa aŭ vêndutŭ ghinda dupĕ acelŭ pământŭ ce l-'aŭ luatŭ din hotaru Bălăciței cu nume de Cleanovŭ și de Vărbița, și rîmătoriĭ meĭ aŭ rĕmasŭ fără ghindă, din care pricină va să mi se întêmple mare perdere. Ci mĕ

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *fostŭ.* — [2]) *mare.* — [3]) id. *județulŭ.* — [4]) Cu v. grecescŭ *precădere.*

rogŭ Dumitale ca să li se porunceskă a nu maĭ face călcare hotaruluĭ, şi a mi se da şi mie pe în doue din banii ce aŭ luatŭ după acea ghindă; de acesta mĕ rogŭ Dumitale.

Şi suntŭ a Dumitale plecată,

Bălaşa Bibésca Şetrăréssa.

Alecsandru Calfoglu Biv-vel [1]) Cluceru, Caimacamu Craioveĭ.

Cinstite Dumneata Biv-vel [1]) Stolnice, Dumitrache Bibescule, veĭ vedea jalba acésta; ci dĕrŭ, orĭ să te învoiescĭ séŭ, de aĭ a rĕspunde, orĭ Dumneata séŭ vechilŭ să-'ţĭ facĭ, ca să viĕ să şĕ înfaciŝeze la judecată. *1795 Ianuarie 9.*

Treti [2]) Logofĕtŭ. L. S. Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

19.

Ĭ decă eŭ care maĭ josŭ mĕ voiŭ iscăli, încredinţezŭ cu acestŭ zapisŭ alŭ meŭ, la cinstită mâna Dumnealuĭ cuconuluĭ Dumitrache Brăiloiu biv-vel [1]) Cluceră, precum să se scie, că avêndŭ eŭ parte din moară, dupe urma tătâne-meŭ, adecă cu Iovanŭ Sêrbulŭ de aicĭ din Corzĭ, şi ne-îngăduindu-se cu mine frăţesce pe acea móră, amŭ vêndut-'o Dumnealuĭ partea mea, în talere cinci-decĭ şi cinci, adecă talere 55; şi Dumnealuĭ să aibă a o stăpêni în bună pace de către mine şi de către soţia mea şi de copiĭ meĭ. Şi pentru maĭ bună încredinţare, iscălindu-ne nĕ-a pusŭ şi degetŭ în locŭ de peceţi ca să se crédă.

1803 Martie 17.

(Degetŭ) **Eŭ Pavelŭ Sêrbulŭ** ot [3]) **Corzi,** d'impreună cu soţia mea **Dina,** adeverimŭ, vênzĕtorĭ:

Eŭ Ion Cirbin ot [3]), martorŭ.

Eŭ Pĕtru Părcălabu ot [3]), martorŭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *fostŭ mare.* — [2]) Cifru biser. în orig. *alŭ treilea.* — [3]) Cuv. slav. *de la...*

20.

Dumitale Ioane, multă sănĕtate! — Veĭ sci că de când aĭ plecatŭ nicĭ unŭ răvaşŭ nu 'mĭ-aĭ maĭ trimisŭ, şi sciĭ că ne trebue multe; că fănŭ pentru vacă nu amŭ, că n'amŭ avutŭ cu ce face şi unde, şi porumbŭ nu amŭ, şi nicĭ de unele; că, când aĭ plecatŭ, bine sciĭ cum aĭ plecatŭ nĕcăjitŭ. Dĕrŭ, frate, trimite-mĭ ceva de cheltuiélă, pe cineva veni, să cumpĕrŭ fănŭ vaciĭ, şi multŭ mălaiŭ; şi să-'mĭ trimiţĭ lulaichi de cinci-dĕci de parale şi o litră de borangicŭ şi o jumĕtate de oca de bumbacŭ, că-'ĭ trebue şi mătuşeĭ Dumitale. Şi de cătŭ veĭ trimite, să nu maĭ aibĭ nicĭ o nădejde că veĭ maĭ găsi cele ce-'mĭ trebue; şi scimŭ că sciĭ că, când aĭ plecatŭ, nicĭ sare nicĭ mălaiŭ nu 'mĭ-aĭ lăsat. Şi pentru viĭ veĭ sciĭ că le-aŭ vêndutŭ toţĭ Brăiloiuluĭ, şi nenea Dumitru; şi să mĕ insciinţezĭ de veĭ vrea să o vindĭ, să-'mĭ scriĭ câţĭ banĭ să cerŭ pe ea; dĕrŭ de nu veĭ vinde-o să-'mĭ trimiţĭ banĭ să o lucrezŭ şi să întărescŭ gardu. Şi să amŭ rĕspunsŭ pentru tóte cele ce-'ţĭ scriŭ; şi fiĭ sănĕtosŭ. *804 Septembrie 21.*

Eŭ Miliţa, soţia luĭ **Ión Drugă** ot [1]) **Corzĭ.**

Miliţo, sănĕtate! — Vedŭ cele ce scriĭ pentru vie; îmĭ scriĭ ca să o vindĭ; dĕcă 'ţĭ va da talere 50, adecă cinci-dĕci, să o daĭ; de nu-'ţĭ va da aşa, să o laşĭ dupĕ cum aŭ vêndut'o cumnatu-meŭ; şi ce veĭ lua să puĭ la păstrare. Ce-'mĭ scriĭ pentru unele altele, voiŭ aduce când voiŭ veni eŭ la primă-vară; talere 2 $^1|_2$, 'i-amŭ trimisŭ pe unŭ Corzanŭ, acuşĭ nu avuseiŭ ce'ţĭ maĭ trimite.

Ión Drugă ot [1]) **Corzĭ.**

Safiro! vedŭ cele ce scriĭ pentru fănŭ, că nu va să-'ţĭ aducă de mâncare, dupĕ cum amŭ vorbitŭ; să-'ĭ daĭ bună pace, că, de nu voiŭ muri, voiŭ vorbi eŭ cu dênsulă; dĕrŭ ce-'ţĭ va aduce, să cântărescĭ, că amŭ socotélă cu elŭ; şi să dicĭ fratelui Gheorghe, să-'mĭ maĭ scrie ceva. Pentru mine, de veţĭ fi auditŭ ceva de reŭ, să nu vĕ temeţĭ, că nu morŭ; că m'aŭ împuşcatŭ şi 'mi-aŭ trecutŭ, şi suntŭ sănĕtosŭ. Acésta.

Eŭ Badea.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *din.*

21.

Adecă noi care mai jos ne vomŭ iscăli, dat-'amŭ încredinţatŭ zapisulŭ nostru la cinstită mâna Dumnealuĭ Clucerului Dumitrache Brăiloiu, precum să se scie că amŭ vêndutŭ via nóstră, ce amŭ avutŭ în moşia Corzuluĭ, de a nóstră bună voie, în talere 100, adecă una sută, amêndoue părţile; şi să aibă a o stăpêni Dumnealuĭ, în bună pace, câtŭ va trăi, copiĭ de copiĭ Dumnealuĭ; iérŭ care d'intre noi se va scula cu vre o pricină, să avemŭ noi a respunde; însĕ fiindŭ noi toţi de faciă cu copiĭ noştri. Şi amŭ iscălitŭ puindu-ne şi degetile în locŭ de peceţi, nesciindŭ carte. *805 Maiu 21.*

Eŭ Dumitru Tufanu ot [1]) **Corzi,** vêndĕtorŭ.
Eŭ Stoica soţia luĭ **Dumitru,** vêndĕtóre.
Eŭ Radu sin [2]) **Dumitru** vêndĕtorŭ.
Eŭ Gheorghe sin [2]) **Dumitru,** vêndĕtorŭ.
Eŭ Badea sin [2]) **Dumitru,** vêndĕtorŭ.
Eŭ Ión Drugă ot [2]) **Corzi,** vêndĕtorŭ.
Eŭ Miliţa soţia luĭ **Ión,** vêndĕtóre.
Eŭ Mihaiŭ Drugă brat [3]) **Ión,** martorŭ.
Eŭ Dumitru Cucu, martorŭ.
Eŭ Tudosie Negrea, martorŭ.

Şi am scrisŭ eŭ carele mai josŭ mĕ voiŭ iscăli, cu ḑisa şi învĕţătura mai susŭ-ilorŭ numiţi, şi suntŭ martorŭ.

Gheorghe Diaconulŭ. Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

22.

Cu multă plecăciune închinându-mĕ sărutŭ cinstită mâna Dumitale.

Cinstită scrisórea Dumitale ce mi s'aŭ trimisŭ, cu multă plecăciune primindu-o, amŭ înţelesŭ cele coprinḑĕtóre şi poruncite, că la hotărnicia ce suntemŭ orânduiţi a face moşieĭ Drăgulescĭi, i [4]) Grădiştea şi Cioraniĭ ale moşnenilorŭ Buseni,

[1]) Cuvinte slavone: *din.* — [2]) *fiiulŭi.* — [3]) *fratele.* — [4]) *şi.*

şi a le împărţi între dênşii, ne-avêndŭ Dumneata vechilŭ cu sciinţă a trimite, mi se poruncesce de cătrĕ Dumniata a fi eŭ vechilŭ la acéstă pricină din partea Dumitale; pentru care, de faţ'ă cu isprăvniceii dumitale i[1]) arendaşi şi alţi ómenĭ bĕtrânĭ, să cercetămŭ tóte sineturile numiţilorŭ moşneni ca să sĕ descópere hrăpirea stânjenilorŭ ce aŭ făcutŭ din moşia Dumitale; următorŭ fiindŭ cinstiteĭ Dumitale porunci, amŭ adusŭ pe arêndaş împreună şi alţi ómenĭ aĭ Dumitale, şi întrândŭ în cercetare, după arĕtarea ce nĕ-aŭ făcutŭ ómeniĭ Dumitale de tóte semnele care suntŭ puse între moşia Dumitale Corziĭ i[1]) Smadoviţa şi între moşia Drăgulescii a numiţilorŭ moşneni, precum şi după vechea stăpênire i[1]) după cărţi şi sineturi ce amŭ găsitŭ la mâinile moşnenilorŭ, amŭ făcutŭ alegere în scrisŭ, pe care o trimiseiŭ Dumitale spre pliroforie[2]). De aceea nu lipsiiŭ a însciinţa Dumitale pentru urmarea ce s'aŭ făcutŭ. *1817 Decembrie 20.*

Şi cu multă plecăciune, suntŭ alŭ Dumitale prea plecată sluga

Petre Çondicaru.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

23.

Presidentulŭ Judecătorieĭ Judeţuluĭ Mehedinţi, No. 3199. Anulŭ 1834, Decembrie 19.

Cinstitŭ Dumnealuĭ Biv-vel[3]) **Păharnicu Nicolae Brăiloiu.**

S'aŭ vĕdutŭ arĕtarea ce faci Domnia-ta spre rĕspunsŭ la otnoşenia acesteĭ Presidenţii cu No. 2975, atingătóre de prigonirea ce se urméză între Dumniata cu aceĭ duoĭ locuitorĭ ot[4]) Bălţaţiĭ de susŭ; şi câtŭ pentru a lorŭ împotrivă urmare, se va face punere la cale, prin înfăţişarea ce veţi avea la judecată după orênduiélă; cărora li s'aŭ şi vestitŭ într'adinsŭ ca, după viitórele sânte sĕrbătorĭ, să vie aicĭ, când la arĕtatulŭ sorocŭ urméză a veni şi Dumneata, orĭ însuşi séŭ prin vechilŭ orênduitŭ, a se înfăţişa tóte părţile la judecată.

Costandin Vlădoianu.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *şi.* — [2]) Cuv. grecescŭ: *informaţiune.* — [3]) Cuv. slav. *fostŭ-mare.* — [4]) id. *din.*

24.

Presidentu Judecătorieĭ Judeţuluĭ Mehedinţĭ.

Cinstitŭ Dumneata Biv[1]) **Vătafu Istratie Calotescu.**

Iordache Căpitanu, Pêrvu Mazîlu, Ioan Cotêrţă şi alţĭ moşneni de la satulŭ Bălţaţiĭ-de-susŭ, dupĕ jalba ce aŭ datŭ din 30 ale trecutuluĭ Noembrie, anul trecutŭ, subt No. 1629, s'aŭ înfăţişatŭ la judecată cu Dumnealuĭ Păharnicu Nicolae Brăiloiu, prin vechilŭ, din partea Dumnealuĭ Păharniculuĭ, chir Gheorghe Stavru, epistatu moşieĭ Bîcleşu, arătêndŭ jăluitoriĭ, prin jalba lorŭ, că moşia lorŭ Bălţaţiĭ, lovindu-se în capŭ cu moşia Bîcleşu a Dumnealuĭ Păharniculuĭ, şi avêndŭ pietri despărţitóre între dênşiĭ, nu 'şĭ-arŭ fi păditŭ Dumnealuĭ Păharnicu dreptulŭ, ci aŭ păşitŭ în moşia lorŭ, şi în sîlnicie lĕ-aŭ aratŭ ogórele sĕmĕnându-le cu grâŭ, aŭ datŭ focŭ la frunzarele ce aŭ avutŭ făcute pentru vite, cerêndŭ a li se face îndestulare. Intrebându-se şi părîtu ce are să rĕspundă, ḑise că nicĭ o împresurare nu le face la moşia lorŭ, ci maĭ vêrtosŭ eĭ jăluitoriĭ s'aŭ întinsŭ printre pietriĭ în trupulŭ moşieĭ Bîcleşulŭ şi aŭ tăiatŭ pădure de 'şĭ-aŭ făcutŭ clăĭ de frunzare pentru vite; pe lângă care înfăţişă şi o copiă după ocolnica moşieĭ Bîcleşu din leatu[2]) 7213[3]), adeverită de cinstita judecătorie a judeţuluĭ Doljiŭ, în care sĕ arĕtă tóte semnele a le moşieĭ Bîcleşu, despărţitóre despre toţĭ vecinĭĭ rĕzaşĭ, ḑicêndŭ pârêtu că călcare nu 'i s'aŭ făcutŭ peste pietrile ce se numescŭ în pomenita ocolnică, şi arŭ fi călcându printre pietriĭ, trecêndŭ jăluitoriĭ peste semnele firescĭ pomenite în acea ocolnică. Şi fiindŭ-că şi o parte şi alta s'aŭ mulţumitŭ în judecătorie, a 'şĭ urma stăpênirea dupĕ semnele şi pietrile ce se numescŭ în acéstă ocolnică a moşieĭ Bîcleşu, cerere făcêndŭ să se orânduiascŭ un boierŭ cu sciinţă la faţia loculuĭ a privi şi a vedea de s'aŭ urmatŭ stăpênirea dupĕ semnele din ocolnică, precum şi de se va fi urmatŭ vre o călcare orĭ din partea jăluitorilorŭ séŭ din partea părîtuluĭ să dea înscrisŭ. De aceea, dupe cererea jăluitorilorŭ, orânduesce judecătoria pe Dumneta, şi sĕ scrie Dumitale, mergêndŭ în faţia loculuĭ, maĭântêiŭ să te îndestulezĭ cu pătrundere de tóte semnele firescĭ ale moşieĭ Bîcleşu, care suntŭ numite în ocolnică, şi apoĭ, dupĕ acele semne şi pietriĭ, şi dupe stăpênirea amêndorora părţilor, să facĭ băgare de sémă de cătrĕ care parte s'aŭ urmatŭ călcarea, făcêndŭ

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *fostŭ*. — [2]) id. *anulŭ*. — [3]) Cifru biser. în originalŭ.

acum îndreptarea întocmaĭ dupe acele semne şi pietri; şi dĕcă semnele i[1]) *pietrile vechĭ nu vorŭ fi îndestulŭ pentru pacînica în viitorime stăpînire, veĭ maĭ pune şi alte pietri între dînşiĭ şi maĭ dese, cu mulţumirea amîndorora părţilorŭ, ca să nu maĭ pótă întra unĭĭ peste alţiĭ printre pietriĭ, precum dicŭ acum că sĕ cunoscŭ călcaţĭ unĭĭ de cătrĕ alţiĭ; şi de urmarea ce veĭ face veĭ da în scrisŭ.*

1835, Ianuarie 28.

Costandin Vlădoianu.

Întocmaĭ dupĕ cea în originalŭ.

No. 361. Grefierŭ, **C. Şomonescu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

25.

Cinstiteĭ Presidenţiĭ a Judecătorieĭ Judeţuluĭ Mehedinţĭ.

Efstratie Calotescu Biv[2]) **Vătafu** Za[3]) **Divanŭ.**

Dupĕ acéstă alăturată otnoşenie cu No. 361, ce s'aŭ datŭ de cătrĕ cinstita Judecătorie a aceluĭ Judeţŭ la pricina de judecată ce aŭ avutŭ moşneniĭ din satulŭ Bălţaţiĭ-de-susŭ, însă: Iordache Căpitanu, i[1]) *Pĕrvu Mazîlu şi Ion Cotîrţă, cu Dumnealuĭ Paharnicu Nicolae Brăiloiu, prin vechilŭ chir Gheorghe Stavru, epistatu moşieĭ Bicleşulŭ, arătîndŭ jăluitoriĭ, prin jalba lorŭ cătrĕ cinstita judecătorie, că moşia lorŭ Bălţaţiĭ lovindu-se în capŭ cu moşia Bîcleşulŭ a Dumnealuĭ Păharniculuĭ, şi avîndŭ pietre despărţitóre între dînşiĭ nu 'şĭ-arŭ fi păzindŭ Dumnealuĭ Păharniculŭ dreptu, ci aŭ păşitŭ în moşia lorŭ, şi în sîlnicie lĕ-aŭ aratŭ ogórele, sĕmănîndu-le cu grâŭ; aŭ datŭ focŭ la frunzarele ce aŭ avutŭ făcute pentru vite, cerîndŭ a li se face îndestulare; la ale cărora plîngeri s'arŭ fi împotrivitŭ şi părîtulŭ că nicĭ o împresurare nu le face la moşia lorŭ, ci maĭ vîrtosŭ eĭ jăluitoriĭ s'aŭ întinsŭ peste pietriĭ în hotaru Bîcleşulŭ, şi aŭ tăiatŭ pădure de 'şĭ-aŭ făcutŭ clăĭ de frunzare pentru vite; pe lîngă care aŭ înfăţişatŭ şi o copie de ocolnică, dupĕ ocolnica moşieĭ Bîcleşulŭ, din leatulŭ*[4]) *7213, adeverită de judecătoria judeţuluĭ*

---

[1]) Cuvîntŭ slavonŭ *şi*. — [2]) id. *fostŭ*. — [3]) id. *de*. — [4]) id *anulŭ*:

Doljiŭ, în care sĕ arĕtă tóte semnele moşieĭ Bicleşulŭ, despărţitóre despre toţi vecinii rĕzaşi, şi dicêndŭ părîtulŭ că călcarea nu'i s'aŭ făcutŭ peste pietrile ce se numescŭ în pomenita ocolnică, ci arŭ fi călcândŭ printre pietrii, trecêndŭ jăluitorii peste semnele firescĕ pomenite în acea ocolnică. Şi fiindŭ-că şi o parte şi alta s'aŭ mulţămitŭ în judecătorie a-'şĭ urma stăpênirea dupe semnele şi pietrile ce se numescŭ în acéstă ocolnică a moşieĭ Bicleşulŭ, dupĕ cererea şi mulţumirea prigonitórelorŭ părţi, de a merge unŭ boierŭ în faţia loculuĭ, cinstita judecătorie mĕ orânduiesce pe mine, scriindu-mi-sĕ ca, mergêndŭ în faţia loculuĭ, maĭântêiŭ sĕ mĕ îndestulezŭ cu pătrundere de tóte semnele firescĕ a le moşieĭ Bicleşulŭ, care suntŭ numite în ocolnică; şi apoĭ, dupĕ acele semne şi pietre şi dupĕ stăpênirea amêndororа părţilorŭ, sĕ facŭ băgare de seamă de cătrĕ care parte s'aŭ urmatŭ călcarea, făcêndŭ acum îndreptare întocmaĭ dupĕ acele semne şi pietre, cum şi mulţumire fiindŭ, de nu va fi îndestulŭ semnele şi pietrile coprinse, sĕ maĭ puiŭ şi alte pietrii între dênşiĭ maĭ dese, ca sĕ nu maĭ pótă intra unii peste alţiĭ în viitorime, şi că de urmarea ce voiŭ face sĕ daŭ înscrisŭ. Pe temeiulŭ acesteĭ cinstite otnoşeniĭ şi dupĕ aşedĕmêntulŭ ce amŭ făcutŭ cu jăluitorii moşeniĭ, tocmaĭ acum îndeletnicindu-mĕ, până a nu pleca din Cerneţi, cu cinci dile maĭ de înainte, amŭ scrisŭ Dumnealuĭ Paharniculuĭ, făcêndu-'i cunoscutŭ că suntŭ eŭ orânduitŭ în cercetarea acesteĭ pricini, şi că orĭ Dumnealuĭ sĕ vie a se afla de faciă, séŭ vechilu sĕ-'şĭ orânduiescă; care scrisóre prin epistatulŭ Domnieĭ séle, chir Gheorghe, 'i s'aŭ trimisŭ. Şi dupĕ acestŭ sorocŭ, mergêndŭ şi eŭ în faţia loculuĭ, de locŭ prin răvaşŭ în scrisŭ amŭ vestitŭ pe Gheorghe epistatulŭ, şi numaĭ decâtŭ 'mi-aŭ rĕspunsŭ că scrisórea cătrĕ Dumnealuĭ Paharnicu o aŭ trimis-'o, şi că la cercetarea pricineĭ, urmată între jăluitorĭ şi Dumnealuĭ Paharnicu, va veni Dumnealuĭ a se afla de faţiă; cu carele faţiă, împreună şi cu jăluitorii, amŭ mersŭ la pricinelnica călcare, unde 'i s'aŭ cerutŭ a-'mĭ da copia de ocolnică ce aŭ înfăţişatŭ în judecătorie, şi mi-aŭ rĕspunsŭ că nu are lângă sineşi, căcĭ aŭ lăsat-'o la cinstita judecătorie, carele s'aŭ îndatoratŭ a trimite şi a o aduce negreşitŭ. Dérŭ pentru ca sĕ nu şedemŭ fără de nicĭ o lucrare, până va veni copia de ocolnică de la cinstita judecătorie, s'aŭ dişŭ amêndororа părţilorŭ prigonitóre, de se mulţumescŭ, a li se face drĕptă linie, de la piatra Rucşoreniloră ce este din susŭ, şi totŭ în josŭ cătŭ ţine hotaru jăluitoriloră moşeniĭ, până într'o piatră ce se dice din Mavroĭ, şi amêndouĕ părţile aŭ primitŭ că aşa sĕ se urmeze. Aşa dérŭ, aflându-ne cu tóte părţile faţiă la o piatră ce se dice despărţitóre de Rucşoreniĭ [1]) Bicleşulŭ şi Bălţaţii, care

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ *şi.*

este din susŭ de jăluitorĭ, în care piatră a Rucsorenilorŭ maĭ d'inainte aŭ fostŭ rĕdicatŭ mosnenĭĭ jăluitorĭ unŭ măiagŭ, şi tocmaĭ din josŭ în piatra Mavroĭĭ altŭ măiagŭ, şi aci în piatra Rucsorenilorŭ s'aŭ găsitŭ măiagu tăiatŭ; şi făcêndŭ întrebare luĭ chir Gheorghe de cine s'aŭ tăiatŭ? — Dumnealuĭ s'aŭ apĕratŭ cu totulŭ că nu scie de cine s'aŭ tăiatŭ. Şi cercetândŭ pe amêndouĕ prigonitórele părţĭ, de suntŭ bune aceste douĕ pietre a Rucsorenilorŭ şi a Movroĭĭ, cum şi de suntŭ mulţumite a li se urma linia despărţitóre dupe aceste douĕ pietre, şi aŭ respunsŭ amêndouĕ părţile că nu numaĭ pietrile suntŭ bune, dĕră încă că se mulţumescŭ a li se face linia drĕptă din aceste pietri. Şi vedêndŭ acĕstă mulţumire, numaĭ de cătŭ amŭ rĕdicatŭ aci la piatra Rucsorenilorŭ altŭ măiagŭ, din care măiagŭ privindŭ în josŭ în măiagulŭ celŭ din piatra Măvroĭĭ, s'aŭ vĕdutŭ că face trebuinţă a se tăia multă pădure din trupulŭ moşieĭ mosnenilorŭ, cu a cărora primire numaĭ decâtŭ singurĭ mosnenĭĭ aŭ şi începutŭ a tăia, făcêndŭ limpedire până amŭ eşitŭ în nişte poienĭ, unde este cârciumă veche a jăluitorilorŭ; şi, între drumulŭ mare alŭ culmeĭ şi între acĕstă cârciumă, s'aŭ vĕdutŭ o holdă cu grâŭ, ca de dece stânginĭ în latŭ, pentru care grâŭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ mosnenĭĭ, că acesta este grâŭ aratŭ şi sĕmĕnatŭ de cătră chir Gheorghe epistatulŭ, carele nu aŭ tăgăduitŭ, sub cuvêntŭ că acestŭ pământŭ se cuvine a fi de hotarulŭ Bicleşulŭ. Şi cercetândŭ de vechea stăpênire până unde le-aŭ fostŭ, mosnenĭĭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ că până într'o gârniţă mare ce aŭ fostŭ despre valea Michăieseĭ, ducêndu-mĕ şi la tulpina eĭ, care s'aŭ vĕdutŭ că aŭ fostŭ unŭ copaciŭ fórte mare şi că s'aŭ tăiatŭ de unŭ Ion Dragomiroiŭ, pe care aducêndu-'lŭ şi de faţiă nu aŭ tăgăduitŭ că nu aŭ tăiatŭ elŭ acestŭ copaciŭ, şi că aŭ sciutŭ şi elŭ că acĕstă gârniţă aŭ sciut-o de hotarŭ despărţitorŭ, precum şi alţiĭ mulţĭ totŭ asemenea 'mĭ-aŭ arĕtatŭ. — Insă acestŭ Ión Dragomiroiŭ, lŏcuitorŭ din satulŭ Bicleşulŭ, aŭ făcutŭ arĕtare şi unŭ Filipŭ sin[1]) Matheiŭ Urială, că elŭ aŭ sciutŭ stăpênirea Bicleşuluĭ numaĭ până în drumulŭ umblătorŭ acum pe acĕstă culme, şi că până în acestŭ drumŭ aŭ totŭ stăpênitŭ elŭ cătŭ s'aŭ aflatŭ isprăvnicelŭ; şi, din acĕstă tulpină a gârniţeĭ tăindŭ şi acestŭ drumŭ mare şi până unde s'aŭ întinsŭ pârâtulŭ epistatŭ cu sĕmănarea grâuluĭ, făcêndu-se mĕsurătóre cu lanţu, s'aŭ găsitŭ stânjĕnĭ 24 (douĕ decĭ şi patru), urmată călcare peste jăluitorĭ dupe vechea stăpênire. Ci lăsândŭ aceste tóte la o parte şi privindŭ ĭerăşi prin linia măiegelorŭ de pietre, aŭ venitŭ drептŭ liniĭ tocmaĭ în marginea locului cu grâu, cea despre drumŭ, unde, din susŭ în capulŭ grâului, ridicându-se altŭ măiagŭ, s'aŭ făcutŭ şi măgură mare; de aci, vrêndŭ a merge totŭ în josŭ făcêndŭ linie, chir Gheorghe

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiiulŭ*.

cu ómeniĭ clăcaşĭ Dumisale, aŭ începutŭ a striga ḑicêndŭ, că trebuinţă este a merge prin poenile Bacheĭ, ce suntŭ numite în ocolnică, cum şi gârniţa înfierată; de care cuvêntŭ înţelegêndŭ, numaĭ decâtŭ făcêndŭ încetare din lucrarea linieĭ, lĕ-amŭ ḑisŭ ca să mĕ ducă la acele poienĭ ale Bachiĭ; şi numaĭ decâtŭ, mergêndŭ totŭ dreptŭ pe drumulŭ culmeĭ, pănă amŭ trecutŭ loculŭ cu grâŭ, şi aci în capulŭ loculuĭ numaĭ decâtŭ m'aŭ cotitŭ cu acestŭ drumŭ o bucată de locŭ, şi amŭ mersŭ totŭ pe drumŭ multŭ în josŭ, pânĕ într'o cârciumă, iérăşĭ părăsită în mijloculŭ pădureĭ, dérŭ aprópe de drumŭ; şi stândŭ aci, 'mĭ-aŭ ḑisŭ că aci suntŭ poienile Bachiĭ; maĭ mergêndŭ câtŭ-vaşĭ în josŭ, 'mĭ-aŭ arĕtatŭ şi o tulpină de copaciŭ nu atâta de grósă, care tulpină 'mĭ-aŭ ḑisŭ că este a gârniţeĭ cocoşate, ce se ḑice iérăşĭ în ocolnică. Şi întorcêndu-mĕ iérăşĭ la acéstă cârciumă, amŭ privitŭ, cu mare băgare de sémă, ca sĕ vĕḑŭ de aŭ fostŭ aci vre o dată poienĭ, ce se socotescŭ limpeḑire de câmpŭ, şi amŭ vĕḑutŭ împrejurulŭ cârciumeĭ pădure de tufanĭ cum şi tulpinĭ multe de copacĭ groşĭ d'înaintea cârciumeĭ şi în lature; iérŭ la spatele cârciumeĭ cum şi puçinŭ din josŭ spre Rĕsăritŭ, temeinică branişte, care scobóră în valea Michăiesiĭ, pănă aprópe de matcă, totŭ a moşnenilorŭ jăluitorĭ. Şi dupĕ îndreptarea linieĭ cum şi dupĕ stăpênirea jăluitorilorŭ, ce este din josŭ de acéstă cârciumă, s'aŭ cunoscutŭ învederatŭ că nu póte fi aci la astă cârciumă poienile Bachiĭ, făcêndu-se ca unŭ colţŭ în trupulŭ moşieĭ jăluitorilorŭ; cu câtŭ maĭ vêrtosŭ că poienĭ nicĭ odată nu s'aŭ asemĕnatŭ să fi fostŭ dupĕ tulpinele de copacĭ groşĭ ce s'aŭ vĕḑutŭ; şi, subtŭ aceste temeinice doveḑĭ, s'aŭ ḑisŭ luĭ chir Gheorghe că nu póte fi acestea poienile Bachiĭ. Dumnealuĭ şi cu clăcaşiĭ Dumnealuĭ aŭ împilatŭ cu totulŭ că acestea suntŭ, şi că are şi mărturie pe chiarŭ stăpênulŭ cârciumeĭ, ce este d'între moşneniĭ jăluitorĭ; acésta înţelegându-o, i s'aŭ ḑisŭ de a-'lŭ aduce ca să-'şĭ arate sciinţa spre luminarea acesteĭ pricinĭ; pe carele şi aducêndu-'lŭ, ce se ḑice Ión sin [1]) Drăghinŭ Mărculesculŭ, 'i s'aŭ ḑisŭ că, în frica luĭ Dumneḑeŭ, să arate de suntŭ aceste du prin cârciuma sa Poienile Bachiĭ, de vreme ce se află mărturia D-luĭ Epistatuluĭ; şi aŭ respunsŭ cu o mare asprime Dumnealuĭ maĭ ântêiŭ că, cândŭ 'i-aŭ arĕtatŭ elŭ că Poienile-Bachiĭ că suntŭ prin cârciuma sa, precum şi că Dumnealuĭ, de 'şĭ-aŭ sciutŭ acestŭ semnŭ coprinsŭ în ocolnică, cum de 'l-aŭ îngăduitŭ a'şĭ avea cârciuma în hotaru Dumnealuĭ Păharniculuĭ, şi nu numaĭ Dumnealuĭ ci şi când aŭ trăitŭ reposatu Logofĕtŭ Brăiloiŭ, când 'şĭ-aŭ avutŭ elŭ acéstă cârciumă lucrândŭ, nicĭ o supărare nu 'i s'aŭ făcutŭ de cătrĕ nimenĭ, şi că nicĭ odată nicĭ este Poienile-Bachiĭ aci, dér' nicĭ că aŭ fostŭ Poienĭ marĭ aci, fără numaĭ din'aintea cârciumeĭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiiulŭ.*

'şĭ-aŭ avutŭ puçină limpedire de pădure, cum şi că Poienile-Bachiĭ suntŭ din susŭ, unde 'şĭ-aŭ aratŭ Dumnealuĭ Epistatu grâŭ, în moşia lorŭ. Aceste arătări înţelegându chir Gheorghe aŭ remasŭ făr' de cuvêntŭ, unindu-se toţĭ moşneniĭ cu acelŭ Ion Mărculescŭ cu o glăsuire, că întru adevĕrŭ Poienile Bachiĭ suntŭ din susŭ, prin cârciuma lorŭ şi unde aŭ fostŭ gârniţa cea tăiată de Ión Dragomiroiu, în dreptulŭ căreia şi în linia făcută s'aŭ rĕdicatŭ şi măiagŭ, făcêndu-se şi măguri mari, precumŭ mai susŭ arĕtŭ. Şi întorcêndu-ne înapoĭ totŭ la acestŭ măiagŭ, din capu grâuluĭ, şi apucêndu-ne totŭ de lucrarea linieĭ, amŭ mersŭ totŭ dreptŭ spre Rĕsăritŭ, privindŭ în măiagu din piatra Măvroĭ, şi tăindŭ tufă, amŭ făcutŭ limpedire pe linie şi pe muchea văiĭ Mihăiesiĭ, până la unŭ locŭ într'unŭ piscŭ, de unde începe a se coti acéstă vale, unde ierăşĭ s'aŭ rĕdicatŭ altŭ măiagŭ şi s'aŭ făcutŭ măgură ierăşĭ mare; şi de aci scoborîndŭ în vale, cam costişŭ şi pe facia văiĭ Michăiesiĭ, până aprópe de unŭ pometŭ a luĭ Pêrvu Dragomiroiu, unde ierăşĭ s'aŭ ridicatŭ măiagŭ şi s'aŭ făcutŭ ierăşĭ măgură mare. Peste douĕ ḑile nĕ-aŭ venitŭ şi copia de ocolnică de la Cerneţĭ, a căreia coprindere înţelegêndu-o, s'aŭ vĕḑutŭ semnele coprinse despre hotaru jăluitorilorŭ ḑicêndŭ aşa, însĕ:

„Din piatra Rucşorenilorŭ la vale spre Resăritŭ, alăturĭ cu hotaru Bălţaţilorŭ, „pe muchea Michăiesiĭ, prin Poienile Bachiĭ, despre Michaiasa în gârniţă pe muchie „în josŭ, prin copaciĭ înhieraţĭ; de aci în valea Michăiesiĭ; de aci pe vale în josŭ „peste podişorŭ, în mărulŭ dulce; apoĭ peste Michăiesa pe potecă pe ruscă în dealŭ, „în fagu din cóstă; apoĭ în curătură, unde s'aŭ pusŭ piatră, numindŭ multe semne „până în dĕlulŭ Mavromuluĭ, unde şi moşneniĭ acum aŭ fostŭ rĕdicatŭ măiagŭ. „Dupĕ care semne coprinse m'amŭ întorsŭ de isnóvă înapoĭ, până în piatra Rucşo„renilorŭ; din care piatră, mergêndŭ puţinŭ în josŭ, de locŭ se facŭ poieni, în care „suntŭ treĭ cârciumĭ; pentru care poieni, făcêndŭ întrebare ce numire aŭ, 'mĭ-aŭ „respunsŭ cu toţiĭ că nicĭ o numire nu aŭ, că lĕ-aŭ sciutŭ eĭ moşneniĭ că suntŭ „izlazulŭ cârciumelorŭ lorŭ.“ De aci coborându-ne în josŭ, prin linie şi pre muchea Michăieseĭ, amŭ ajunsŭ în poienile cele cu grâŭ, sĕmĕnate de cătrĕ chir Gheorghe, şi cârciuma jăluitorilorŭ; care poieni s'aŭ cunoscutŭ că 'şĭ-aŭ sĕmĕnarea cu poienile Bachiĭ, de vreme-ce şi tulpina gârniţiĭ cea tăiată, este în aceste drepte poieni peste drumŭ, unindu-se şi cu glăsuirea ocolniceĭ, că întru adevĕrŭ aceste suntŭ poienile Bachiĭ, ierŭ nu cele ce s'aŭ arĕtatŭ de Dumnealuĭ epistatu; de aci totŭ dreptŭ prin linie mergêndŭ pe muchea Michăiesiĭ, pe unde nicĭ un copaciŭ înhieratŭ nu s'aŭ găsitŭ, amŭ coboritŭ în valea Michăieseĭ totŭ prin linie, şi mergêndŭ pe vale în josŭ, cam pe façia Michăiesiĭ, cunoscêndu-se cu glăsuirea semnelorŭ ocolniceĭ, se

unescŭ cu linia făcută, şi trecêndŭ prin pometulŭ luĭ Pêrvu Dragomiroiu, în marginea cărora s'aŭ rĕdicatŭ altŭ măiagŭ, în marginea pometuluĭ din josŭ, şi coborêndŭ dreptŭ matca Michăieseĭ, puţinŭ maĭ d'înainte, într'unŭ frasinŭ şi într'unŭ ulmŭ, s'aŭ rĕdicatŭ altŭ măiagŭ şi s'aŭ făcutŭ şi măgură mare; şi totŭ în josŭ pe vale mergêndŭ, pănă în matca văiĭ Michăiesiĭ, ce s'aŭ vĕdutŭ matcă adâncă, unde póte să fi fostŭ şi podişorulŭ ce se ḑice în ocolnică; ierŭ acum nicăiriĭ nu s'aŭ vĕdutŭ semne nicĭ podişorŭ, nicĭ de mărulŭ dulce, nicĭ poteca Ruschiĭ, nicĭ fagu din cóstă; pentru care, cercetândŭ pe toţi, nimĭnĭ nu aŭ sciutŭ să'mĭ arate nicĭ unŭ semnŭ. De aceea, după linia ce s'aŭ îndreptatŭ în piatra din curăturĭ prin măiege, amŭ mersŭ totŭ dreptŭ în cósta Ruschiĭ, unde ierăşĭ s'aŭ rĕdicatŭ măiagŭ şi s'aŭ făcutŭ ierăşĭ măgură mare; şi cu aceste semne cu măgurĭ şi măiege, ce amŭ rĕdicatŭ, s'aŭ săvêrşitŭ tótă despărţirea între aceste doŭĕ hotare Bîcleşuluĭ şi Bălţaţiĭ. Amŭ făcutŭ cercare cu mĕsurătóre la totŭ trupulŭ de moşie ce căuta Dumnealuĭ Epistatulŭ a face călcare din trupulŭ de moşie alŭ jăluitorilorŭ, şi s'aŭ găsitŭ de la dealŭ 24 (doŭĕ-ḑecĭ şi patru), de stânginĭ, adecă: patru-spre-ḑece (14) stânginĭ din tulpina gârniţeĭ ceĭ tăiate şi pănĕ în măiagu şi măgura ce acum s'aŭ repusŭ, şi din măgura şi pănĕ în marginea cârciumeĭ, despre grâu sĕmĕnatŭ, altĭ ḑece (10) stânginĭ, cum şi la mijlocŭ în josŭ stânginĭ cinci-ḑecĭ (50), şi tocmaĭ josŭ unde se încolţesce acéstă cotropire, stânginĭ una sută ḑece (110), carĭ, masă făcêndu-se, facŭ stânginĭ şése-ḑecĭ şi unulŭ şi unŭ quartŭ (61 1/4); ierŭ lungu acestorŭ stânginĭ s'aŭ găsitŭ de treĭ sute optŭ-ḑecĭ (380) de stânginĭ, în care sumă de stânginĭ se află acum aratŭ grâŭ cum şi frunzarele jăluitorilorŭ arse, precum şi Pêrvu Dragomiroiu avêndu-şĭ tóte nămestiile luĭ clădite şi sădite, însĕ: casă, vie şi pometŭ; pentru carele făcêndŭ întrebare moşnenilorŭ — faţiă aflându-se şi Dumnealuĭ Epistatulŭ — de cine 'i se iĕ dijmurile şi clăcile acestuĭ Dragomiroiu? 'mĭ-aŭ respunsŭ, că tóte 'i s'aŭ luatŭ totŭ de către oranduiţiĭ Dumnealuĭ Păharniculuĭ; de vreme-ce eĭ până la înfăţişarea în cinstita judecătorie, nu aŭ sciutŭ semnele despărţitóre între dênşiĭ şi hotaru Bîcleşuluĭ, şi de aceea s'aŭ şi mulţumitŭ a li se da moşia după aceste semne coprinse în ocolnică, cum şi că piatra ce se ḑice din curăturĭ, eĭ aŭ mare bănuială că este mişcată din loculuĭ eĭ; carea, după linia dréptă din piatra Rucşorenilorŭ şi a Mavromiĭ, s'aŭ cunoscutŭ că întru adevĕrŭ póte că va fi mişcată; căcĭ este multŭ întrată în trupulŭ moşieĭ despre Méḑă-nópte; dĕrŭ s'aŭ mulţumitŭ jăluitoriĭ şi după linia acesteĭ pietre din curăturĭ, şi totŭ s'aŭ cunoscutŭ călcaţĭ cu suma de stânginĭ ce maĭ susŭ arĕtŭ.

La tótă acéstă lucrare şi urmare, chir Gheorghe nicĭ de cum nu aŭ datŭ mul-

ţumire, de aceea pietre nu s'aŭ pusŭ, fără numaĭ măiege s'aŭ rădicatŭ şi măguri marĭ s'aŭ făcutŭ, din piatra Rucşorenilorŭ în josŭ, totŭ dreptŭ linie, până în măiagu şi măgura din cósta Raschiĭ în dreptu pietriĭ din curăturĭ, carea se află în valea Raschiĭ. — Pe lângă aceste tóte 'mĭ-aŭ făcutŭ arĕtare jăluitoriĭ, că peste acéstă călcare ce li se făcuse în capulŭ moşieĭ, li s'aŭ făcutŭ şi altă călcare la lăturĭ în lungu moşieĭ lorŭ, adecă că Dumnealuĭ Păharnicu nu-'şĭ stăpênesce numaĭ suma de stânginĭ ce'ĭ are cumpĕraţĭ de la dinşiĭ, dupĕ deosebită ocolnică ce are, cum şi alte sume de stânginĭ ce'ĭ are deosebĭ de ocolnică, ci aŭ păşitŭ de le-aŭ maĭ împresuratŭ multă moşie; dupe care ocolnică ḑiseră că aŭ şi eĭ asemenea ocolnică; care ocolnică vĕḑêndu-o, s'aŭ vĕḑutŭ câţĭ stânginĭ are a stăpêni Dumnealuĭ Păharnicu la Apusŭ; şi mergêndŭ cu lanţu, dupe ce 'i s'aŭ împlinitŭ suma coprinsă în acéstă ocolnică de stânginĭ :

Stânginĭ

309.	*Ceĭ coprinşĭ în ocolnică;*	ne coprinşi în ocolnică.
15.	*Cumpĕraţĭ din teiulŭ Adămescilorŭ;*	
64.	*Cumpĕraţĭ din teiulŭ Mazilescilorŭ.*	
388.		

Peste acéstă sumă, dupĕ ce 'i s'aŭ împlinitŭ, s'aŭ maĭ găsitŭ călcarea făcută în lungu moşieĭ jăluitorilorŭ încă 30; la Apusŭ, stânginĭ şése ḑecĭ (60), i[1]*) la mijlocŭ treĭ-ḑecĭ şi patru, şi în lungŭ stânginĭ doue sute doue-ḑecĭ şi patru (224); cari, masă făcêndu-se, vine stânginĭ o sută şi şése (106), cerere făcêndŭ jăluitoriĭ a li se slobodi şi acestia, pentru care chir Gheorghe Epistatu, sub cuvêntŭ că nu aţĭ fi poruncitŭ a face şi cercarea acésta, nu aŭ voitŭ a fi de faţiă la acea cercare. Ci fiindŭ-că în otnoşenia dată cătrĕ mine, mi se ḑice că se mĕ pătrundŭ de tótă călcarea urmată, sub care cuvêntŭ şi datorie amŭ socotitŭ şi acésta; ci atâtŭ pentru una câtŭ şi pentru alta, remâne a se da hotărîre prin dreapta chibzuirea cinstiteĭ judecătoriĭ; iérŭ eŭ de tótă urmarea ce amŭ făcutŭ, amŭ datŭ acéstă alegere la mâinile jăluitorilorŭ.*

1835, Maiŭ 18.

Efstratie Calotescu.

Intocmaĭ dupĕ cea în originalŭ.

Grefierŭ, **C. Şomonescu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ : *şi.*

26.

Presidentu Judecătorieĭ Judeţuluĭ Mehedinţi, 1836 Iulie 18, No. 2524.

Cinstitu D. Stefan Burileanu, cĭlenulŭ acesteĭ Judecătoriĭ.

Pentru prigonirea ce se urméză între moşneniĭ Bălţăţeni de la satulŭ Bălţaţiĭ-de-susŭ cu D-luĭ Păharnicu Nicolae Brăiloiu, în pricina călcăriĭ ce ḑicŭ numiţiĭ moşneni că li s'arŭ fi făcêndŭ la capulŭ moşieĭ lorŭ cu moşia Bîcleşulŭ, în anulŭ trecutŭ 1835, Ianuarie 28, avêndŭ amêndouĕ părţile înfăţişare la judecătorie, însĕ: Iordache Căpitanu, Pîrvulŭ Mazîlu, Ioanŭ Cotîrţă şi alţiĭ moşneni, cu Gheorghe Stavru, epistatu moşieĭ Bicleşulŭ, când s'aŭ mulţumitŭ atâtŭ jăluitoriĭ câtŭ şi vechilu Dumnealuĭ Păharniculuĭ, a li se urma stăpênirea dupĕ semnele pomenite într-'o ocolnică ce aŭ înfăţişatŭ vechilulŭ Dumnealuĭ Păharniculuĭ, din leatu[1]) 7213, în copiă adeverită de Dumnealuĭ Presidentu Judecătorieĭ Doljiŭ Sect. I-iŭ. Dupĕ care orânduindu-se Dumnealuĭ, Biv[2]) vătafŭ za[3]) Divanŭ, Istratie Calotescu, cu instrucţie din partea Presidenţieĭ să mérgă la faţia loculuĭ, şi dupĕ ce se va îndestula de semnele firescĭ între pomenitele moşiĭ numite în copia ocolnică, ce se ḑice maĭ susŭ, să facă băgare de seamă de cătrĕ care parte s'aŭ urmatŭ călcarea, ce aŭ ḑisŭ şi o parte şi alta că li se face uniĭ de cătrĕ alţiĭ, şi să facă îndreptare întocmaĭ dupĕ acele semne şi pietriĭ la loculŭ de prigonire, şi de urmarea ce va face să dea înscrisŭ.

Care orânduitŭ, mergêndŭ la faţia loculuĭ, se vede că aŭ lăsatŭ instrucţia acésta la o parte, şi numaĭ dupĕ o părere a sa purtându-se, aŭ pusŭ temeiŭ numaĭ la arĕtările moşenilorŭ; căcĭ, din înscrisulŭ ce aă datŭ, se cunósce abătutŭ cu totulŭ din pomenita instrucţie. Dreptŭ aceea, trebuinţa urmândŭ a merge unulŭ din Dumnealorŭ cĭleniĭ[4]) Judecătorieĭ la faţia loculuĭ, să facă îndreptare la loculŭ de prigonire întocmaĭ dupĕ semnele coprinse în pomenita copiă ocolnică, precum amêndouĕ părţile s'aŭ mulţumitŭ la înfăţişarea ce aŭ avutŭ; şi dupĕ chibzuirea ce s'aŭ făcutŭ, te orânduiescĭ Dumneata; alăturându-se pe lângă acésta atâtŭ instrucţia ce s'aŭ fostŭ datŭ Dumnealuĭ vătafuluĭ Istratie Calotescu, împreunŭ cu înscrisulŭ

---

[1]) Cuvinte slavone: *anulŭ.* — [2]) id. *fostŭ.* — [3]) id. *de.* — [4]) id. *membriŭ.*

ce însuşi aŭ datŭ, cătŭ şi copia de ocolnică. Şi eşti poftitŭ ca, purtându-te după acea instrucţie, să faci şi urmare întocmaĭ, dându şi înscrisŭ tótă deslușirea, cu care sorocindŭ pè amêndouĕ părţile a veni la Judecătorie.

Çostandin Vlădoianu.

Pentru copiă întocmaĭ.

R. Ianache Bădescu.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

27.

Cinstitului D. Presidentului Judecătorieĭ Judeţului Mehedinţi.

Potrivitŭ cu găsirea cu cale a cinstiteĭ Judecătoriĭ şi otnoşeniă Presidenţieĭ vóstre, de sub No. 2524, slobozită cătrè mine, pentru prigonirea ce se urmézŭ între moşeniĭ Bălţăţeni de la satulŭ Bălţaţiĭ-de-susŭ cu Dumnealuĭ Păharnicu Nicolae Brăiloiu, asupra călcăriĭ ce dicŭ numiţiĭ moşeni că li s'arŭ fi făcêndŭ la capulŭ moşieĭ lorŭ cu moşia Bicleşu, ca să cercetezŭ semnele coprinse în ocolnica ce aŭ înfăcişatŭ la acea cinstită judecătorie, vechilulŭ Dumnealuĭ Păharniculuĭ, chir Gheorghe Stavru, din leatu [1]) 7213, după care amêndouĕ prigonitórele părţi, s'aŭ mulţumitŭ a li se urma stăpênirea, şi întocmaĭ după acele semne să facŭ şi îndreptare.

Următorŭ fiindŭ, amŭ şi mersŭ la loculŭ de prigonire, unde, faţiă fiindŭ amêndouĕ părţile, precum şi alţi mulţi d'între locuitoriĭ Bicleşéni şi Bălţaţi, m'aŭ dusŭântêiŭ la piatra hotaruluĭ Rocşoreniĭ, ce este semnŭ netăgăduitŭ despărţitorŭ de moşia Rocşoreniĭ, Bălţaţiĭ şi Bicleşu, şi de unde se începe şi pricina; se dice şi în copia de ocolnică: (dreptŭ în piatra Rocşorenilorŭ la vale spre Rĕsăritŭ, alăturea cu hotarulŭ Bălţăţenilorŭ, pe muchea Michăieseĭ prin poienile Bachiĭ despre Michăiasa în gârniţă, pe muchiĕ în josŭ, în copaciĭ înfieraţi, duce în valea Michăieseĭ pe vale în josŭ, peste podişorŭ în mărulŭ dulce; apoĭ peste Michăiesa pe potecă pe Ruscă în dealŭ, în fagulŭ din cóstă; apoĭ în curătură, unde s'aŭ pusŭ piatră,

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ.*

și înainte peste vale în fagulŭ din cóstă și cele l'alte semne pe rândŭ); hotarulŭ Bălțaților dupĕ vechea stăpênire și zidulŭ de pădure ce peste drumŭ despre Bălțați s'aŭ vĕdutŭ, întreagă și netăiată de săcure, pe unde li s'aŭ urmatŭ și stăpênirea de sumă de anĭ, l'amŭ cunoscutŭ a fi rĕzorŭ despărțitorŭ drumulŭ mare; căcĭ și tóte cârciumile moșnenilorŭ ce le aŭ, suntŭ puse din susŭ peste drumŭ; iĕrŭ moșneniĭ, dupĕ linia făcută de Dumnealuĭ Vătafu Istratie Calotescu, îmĭ înființa hotarulŭ Bălțaților peste drumŭ, despre Mihăiasa (părere nepotrivită cu glăsuirea ocolniceĭ și vechia lorŭ stăpênire), prin poienile Bachiĭ, despre Michăiasa în gârnițĕ. Poienile Băchiĭ, vechilulŭ Dumnealuĭ Păharniculuĭ, Logofĕtu Anghelŭ cu alțiĭ din locuitoriĭ Bîcleșulŭ în No. 15, 'mĭ-aŭ înființatŭ a fi cele din drumulŭ cârciumiĭ luĭ Ioanŭ Drăgoiŭ ce-'ĭ dice și Flocanŭ, din vale de drumŭ despre Michăiasa în gârnițĕ; locŭlŭ poienilorŭ nu este atâta de mare sĕŭ limpede, ci partea cea maĭ multă cu tufă prin trînsa; cu tóte acestea, poienĭ că aŭ fostŭ, nu este îndoială; dĕrŭ tufa crescută este dupĕ vechimea vremiĭ și din neîngrijirea ce aŭ avutŭ stăpênii ca să se fi maĭ curățitŭ vre o dată, precum și gârnița în ființă nu s'aŭ găsitŭ; iĕrŭ o scorbură de rădăcinĭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ, pentru care m'aŭ încredințatŭ a fi trupira aceĭ gârnițe; însă moșneniĭ, potrivitŭ totŭ cu linia făcută de vătafu Istratie, m'aŭ dusŭ la alte poienĭ maĭ din susŭ, unde iĕrășĭ, dupĕ vremĭ, póte să fi fostŭ poienĭ; dĕrŭ acum s'aŭ vĕdutŭ destulă tufă prin ele; 'mĭ-aŭ arĕtatŭ și o trupină de copacĭŭ, care aŭ dișŭ că arŭ fi rădăcina gârnițeĭ; însă acésta fiindŭ din susulŭ poienilorŭ, nu se aséměnă cu duhulŭ ocolniceĭ; căcĭ în ocolnică se dice (prin poienile Bachiĭ despre Mihăiasa în gârnițĕ); dupĕ care se înțelege căântêiŭ urmézĕ a trece prin poienĭ, apoĭ a merge la gârnițĕ pe muchiĕ în josŭ, prin copacĭ înfierațĭ; copacĭ nu s'aŭ găsitŭ, iĕrŭ muchia stă de mărturie. Apoĭ în valea Mihăiesiĭ, valea iĕrășĭ, semnŭ fireschĭ fiindŭ, este netăgăduită, (pe vale în josŭ peste podișorŭ în mărulŭ dulce); podișorŭ nu este; iĕrŭ locŭlŭ podișoruluĭ nu s'aŭ tăgăduitŭ de nicĭ o parte, (și peste Mihăiasa pe potecă pe Ruscă în dealŭ în fagulŭ din cóstă); potecă și Ruscă fiindŭ iĕrășĭ semne fireschĭ, de și le închipuia moșneniĭ a fi maĭ la dealŭ, dupĕ linia făcută de Calotesculŭ, dĕrŭ în cea din urmă unulŭ din bătrâniĭ lorŭ, anume Stoica Cotirță, mărturisindu-le chiarŭ acolea, pe unde se dice că lĕ-aŭ arĕtatŭ vechilulŭ Dumnealuĭ Păharniculuĭ, lĕ-aŭ priimitŭ și toțĭ ceĭ l'alțĭ de bune (apoĭ în curătură unde s'aŭ pusŭ și piatră); acéstă piatră s'aŭ găsitŭ netăgăduită de nicĭ o parte, și se încheiĕ totŭ hotarulŭ de pricină. Moșneniĭ dupĕ locŭlŭ poienilorŭ Băchiĭ, ce eĭ muncescŭ a le înființa de semnele hotaruluĭ, și linia făcută de Calotesculŭ, remânŭ susŭ multŭ de cele mărturisite de ómeniĭ Domnuluĭ Păharnicŭ Brăiloiu, și scobo-

rêndu-se în matca văĭ Michăieseĭ, merge totŭ pe matcă în josŭ, şi apoĭ trece matca costişŭ şi suie în dealŭ, pe niciĭ unŭ felŭ de potecă séŭ Ruscă, precum se vorbesce în ocolnică; şi apoĭ pe muchea dealuluĭ de dosiste în curmătură, unde este piatră. Dupĕ care acésta măcar, că urmarea Dumnealuĭ Vătafuluĭ Calotesculŭ, dupĕ chiarŭ mărturisirea moşnenilorŭ de podişorŭ, potecă şi curmătura Ruscăĭ, se cunósce greşită şi cu totulŭ abătută din coprinderea ocolniceĭ, ne-deslusindŭ semnele; dérŭ amŭ aridicatŭ şi eŭ măĭege şi prin linia Calotesculuĭ şi prin semnele ce acum mi lĕ-aŭ înfiinţatŭ; şi privindŭ cu băgare de seamă, dupĕ piatra Rocşorenilorŭ, linie dreaptă făcêndŭ, vine dreptŭ pe drumŭ prin poienile Băchiĭ, de la cârciuma luĭ Flocanŭ, şi apoĭ se cotesce în valea Michăiesiĭ, pe lângă o piatră ce s'aŭ găsitŭ într'acéstă vale despărţitóre totŭ de hotarulŭ Bălţaţilorŭ, şi semnŭ între moşia cumpĕrată de D-luĭ Păharnicu Brăiloiu iérŭ de la neamulŭ lorŭ Bălţăţeni, şi nu s'aŭ tăgăduitŭ că stăpênirea Dumnealuĭ Păharniculuĭ până aci s'aŭ urmatŭ şi se urmézĕ.

Amŭ vrutŭ să puiŭ şi semne despărţitóre, dérŭ vĕdêndŭ nemulţumire din partea moşnenilorŭ, pricinuindŭ maĭ vêrtosŭ pentru poienile Băchiĭ, că arŭ fi acelea ce eĭ le înfiinţézĕ, n'amŭ făcutŭ niciĭ unŭ semnŭ; remâindŭ de dovadă numaĭ măiegile ce s'aŭ arĕdicatŭ; şi s'aŭ sorocitŭ tóte părţile a veni la cinstita judecătorie spre înfăţişare. Iérŭ eŭ de urmarea ce amŭ făcutŭ nu lipsiiŭ cu cinste a face cunoscutŭ.

1836, Augustŭ 12.

Stefan Burileanu, Cilenu [1]) Judecătorieĭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

28.

Presidentu Judecătorieĭ Judeţuluĭ Mehedinţĭ. — Anulŭ 1837 Iulie 14, No. 1416.

Cinstitŭ D-luĭ Păharnicu Nicolae Brăiloiu.

Ĕe însoţesce D-tale copiă dupĕ jalba cu care s'aŭ arĕtatŭ către Măria Sa Prea Inălţatuluĭ nostru Domnŭ, Căpitanu Iordache cu părtaşiĭ sĕĭ ot [2]) Bălţaţiĭ-de-susŭ, a căreia coprindere veĭ vedea-o D-ta. Pentru care cu cinste eştĭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *membru.* — [2]) id. *din.*

poftitŭ, ca la 20 ale viitoruluĭ Augustŭ, orĭ D-ta séŭ vechilŭ să-'ţĭ orênduescĭ, a veni la judecătorie, cu orĭ ce sineturĭ veĭ avea atingătóre de acéstă pricină, spre înfăţişare cu jăluitorĭĭ; iérŭ acum de priimirea acestia se va cinsti Presidenţia cu respunsŭ.

Pentru D. Presidentŭ, **I. Berlescu.**
Gref. **Petr. Strachirescu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

29.

Presidentulŭ Inaltuluĭ Divanŭ, Secţia I-iŭ.

-luĭ Aga Nicolae Brăiloiu, s'aŭ arĕtatŭ cu apelaţie cătrĕ acestŭ Divanŭ la doŭĕ-spre-ḑece ale următóreĭ luni, împotriva hotărîreĭ Cinstituluĭ Divanŭ Civilŭ din Craiova, cu No. 73, urmată asupra pricinĭĭ ce are cu moşneniĭ Bălţaţi pentru călcare de moşie, care hotărîre fiindŭ în căderea Inaltuluĭ Divanŭ a o cerceta, pentru ne-unirea ce are cu a judecătorieĭ, 'i s'aŭ datŭ acéstă dovadă spre a o avea până la vremea înfăcişăreĭ; iérŭ apelaţia fiindŭ dată în legiuitulŭ sorocŭ, s'aŭ trecutŭ şi la registru cancelarieĭ subt No. 225.

Marele Banŭ. **Gheorghe Filippescu.**
Pomoşnicu [1]) **C. Balanŭ.**

Anulŭ 1841.
Luna Iunie 14.
No. 226.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

30.

Neofitŭ, cu mila luĭ Dumneḑeŭ Archi-episcopŭ şi Mitropolitŭ alŭ Ungro-Vlachieĭ.

-luĭ Presidentu Cinstiteĭ judecătorĭĭ a Judeţuluĭ Mehedinţi, prin adresulŭ cu No. 2457, făcêndu-ne cunoscutŭ, cum-că în hotărîrea cinstituluĭ Inaltŭ Divanŭ cu No. 16, din leatu [2]) următorŭ, dată asupra pricineĭ d'între Dumnealuĭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *ajutorŭ.* — [2]) id. *anulŭ.*

Marele Logofĕtŭ Nicolae Brăiloiu cu moşnenii Bălţăţeni, pentru călcare de moşie, se dice că hotarniciĭ ce-'şi vorŭ lua amêndouĕ părţile, puindŭ înainte sineturile amêndorora părţilorŭ prigonitóre, să cerceteze atâtŭ prin alte dovedi câtŭ şi prin carte de blestemŭ, de va fi trebuinţă, şi urmândŭ canónelorŭ hotărniciĭlorŭ, să descópere semnele numite în sineturile prigonitorilorŭ, şi c. l. Aŭ cerutŭ totŭ d'odată, pe temeiulŭ adresuluĭ ce aŭ îndreptatŭ cătrĕ Judecătorie, D-luĭ Marele Logofĕtŭ Brăiloiu, sub cuvêntŭ că este trebuinciósa hotarniciloră asemenea carte de blestemŭ, ca să se trimiţă aceĭ Presidenţiĭ o astŭ-felŭ de carte. De aceea, spre descoperirea fiinţeĭ adevĕruluĭ, scriemŭ smerenia nóstră acéstă carte cu duhovnicéscă sfătuire, asupra celorŭ ce vorŭ avea curată sciinţă despre însemnata prigonire (însĕ numaĭ mirenĭ), să arate fie-care dreptulŭ adevĕrŭ în frica luĭ Dumneḑeŭ, cu sufletŭ nevĕtămatŭ; şi aşa mărturisindŭ vorŭ fi iertaţi şi blagosloviţi. Iérŭ când, pentru lăcomie, iubire de argintŭ, pizmă, hatârŭ, séŭ temere de vre o parte, nu vorŭ arĕta adevĕrulŭi, să scie că uniĭ ca aceia ne-temĕtorĭ de Dumneḑeŭ şi a le lorŭ suflete, vorŭ fi subtŭ blestemulŭ atâtŭ alŭ celorŭ 318, sfinţi părinţi aĭ soboruluĭ de la Nicheia câtŭ şi alŭ smerenieĭ nóstre; nicĭ unŭ bine în casele lorŭ nu vorŭ vedea, avêndŭ să-'şĭ dea seama înaintea luĭ Dumneḑeŭ, pentru arĕtare mincinósă şi nedreptatea ce vorŭ pricinui; şi până nu vorŭ arĕta adevĕrulŭi, iertăciune nu vorŭ dobêndi. Acésta scriemŭ. *Anulŭ 1845 Maiŭ 18, Bucurescĭ.*

No. 256.

S. Pet. Aronescu. Locului sigiliului Sânteĭ Mitropoliĭ. Protocolitŭ, **Th Macedonénu.**

31.

Prin'tr'acestŭ înscrisŭ alŭ nostru facemŭ sciutŭ, că de câţi-va aniĭ ivindu-se prigonire între noĭ moşnenii cu D-luĭ Marele Logofĕtŭ Nicolae Brăiloiu, la semnele hotaruluĭ d'între moşia D-luĭ Bîcleşu şi moşia nóstră Bălţaţiĭ-de-susŭ, nĕ-amŭ şi judecatŭ cu D-luĭ atâtŭ la cinstitu Tribunalŭ alŭ Judeţuluĭ, câtŭ şi la cinstitulŭ Divanŭ alŭ Craioveĭ, în lipsa Dumnealuĭ, precum şi la cinstitu Inaltŭ Divanŭ din Bucurescĭ, cu vechilu Dumnealuĭ; de unde dându-se hotărîre ca să ne

luămŭ amêndouĕ părţile hotarnicĭ şi ingineri să rĕdice planŭ şi să cerceteze semnele de prigonire prin carte de blestemŭ, aŭ şi luatŭ D-lŭĭ Logofĕtu Brăiloiu din partea D-lŭĭ pe D-nu Iosifŭ Carminschi din Craiova, precum şi noĭ amŭ luatŭ pe Domnu Antonie Novasiltovŭ inginerŭ şi pe D-nu Nicolae Lăcustĕnu hotarnicŭ; şi viindŭ toţĭ în faţia locului aŭ rĕdicatŭ planŭ inginerescŭ, aŭ luatŭ seama şi la semnele de prigonire; şi vrêndŭ Dumnealorŭ a pune în lucrare de a cerceta şi prin carte de blestemŭ, în cele din urmă, ca să nu maĭ între ómeniĭ în judecăţĭ şi ca să scăpămŭ şi noĭ de chieltuielile şi pieiciunea judecăţilorŭ, cu priimirea amêndorora părţilorŭ, ne-amŭ învoitŭ în chipulŭ următorŭ: adecă, din piatra Rucşoreniloră ce este semnŭ cunoscutŭ şi netăgăduitŭ, să se tragă linie dréptă, pe muchea Michăiesiĭ, în semnu ce s'aŭ făcutŭ de Dumnealorŭ hotarniciĭ în dreptu cârciumeĭ lui Ioniţă Cotirţă, dându-se pe în doŭĕ locŭlă ce aŭ fostŭ acolo de prigonire, adecă: din trupina gârniţeĭ până unde se pusese măiagŭ în dreptu cârciumeĭ, unde va veni mijloculŭ să se facă măgură; de acolo înainte pe marginea poĭeniloră Bachiĭ, despre Michăiasa, să se tragă iĕrăşĭ linie dréptă pe din susŭ de pivniţa vieĭ lui Pêrvu Drăgomiroiu din Bicleşŭ, ce se stăpênesce acum de Nicola Ciopochea, bărbatulŭ de alŭ duoilea alŭ soţieĭ Drăgomiroiului, dreptŭ în piatra Bălţaţiloră de mijocŭ de la părîu fôntâneĭ Mazilesciloră, din valea Michăiesiĭ, şi în marginea moşieĭ D-lŭĭ, ce o are cumpĕrată din Bălţaţĭ, despre moşia nóstră a moşneniloră, să se facă măgură făcêndu-se pe aceste doŭĕ liniĭ măguri maĭ dese spre a fi cunoscutŭ hotarulŭ maĭ bine; şi prin aceste semne şi liniĭ să rĕmâie pricina judecăţiĭ d'între noĭ isbrănită, şi să se urmeze stăpênirea vecinică, fără nică o pricină séŭ împotrivire despre noĭ amêndouĕ părţile, câtŭ şi despre urmaşiĭ noştri. Iĕrŭ care nu se va ţinea de acéstă învoire, şi se va scula cu vre o pricină, acela să nu fie ascultatŭ de nică o judecată, ci să se îndatoreze a plăti şi tóte chieltuielile, atâtŭ cele până acum urmate câtŭ şi ce se vorŭ maĭ face. Şi amŭ iscălitŭ acestŭ înscrisŭ alŭ nostru, care l'amŭ datŭ în mâna D-lorŭ hotarniciloră noştri a urma cele de cuviinţă dupĕ legiuirĭ, rugându şi pe cinstita sub-ocârmuire de l'aŭ adeverită spre a-'şĭ avea urmarea şi tăria întocmaĭ.

1845, Decembrie 16.

Popa Costandin Adâmu, adeverezŭ.
Ioanŭ Cotîrţă, adeverezŭ.
Pêrvu Cotîrţă, adeverezŭ.
Iordache Căpitanu, adeverezŭ.
Ioana sin[1]) **Dinu Cotîrţă,** adeverezŭ.

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiulŭ.*

Ioanŭ sin[1]) **Pêrvu Buga,** adeverezŭ.
Ioanŭ Romanu, adeverezŭ.
Michaiŭ Adâmu, adeverezŭ.
Stanco ot[2]) **Argetóia** adeverezŭ, sin[1]) **Pêrvu Cotîrţă.**
Barbu zet[3]) **Ilinca Cotîrţóia,** adeverezŭ.
Dumitru Cotîrţă, adeverezŭ.
Stana Cotîrţă, adeverezŭ.
Mărinŭ sin[1]) **Iónŭ Firoiŭ,** adeverezŭ.
Nicolae sin[1]) **Ionŭ Drăgoiu,** adeverezŭ.
Ionŭ sin[1]) **Dinu Cotîrţă,** adeverezŭ.
Dinu sin[1]) **Stoica Cotîrţă,** adeverezŭ.
Vasilie Drăgoiu, adeverezŭ.

Sub-cârmuirea plăşii Dumbrava.

Ceĭ iscăliţi într'acestŭ înscrisŭ de învoire, viindŭ de faţiă la sub-cârmuire şi mărturisindu-le în presudsvie ieĭ de adevĕrate a le lorŭ, dupĕ rugăciunea ce aŭ făcutŭ, se adeverează cu iscălitura şi punerea pecţiĭ sub-cârmuireĭ.

1845, Decembrie 17.
No. 2471.

Sub-cârmuitorŭ, **Ion Pistriţŭ.**

Locului sigiliului sub-cârmuiriĭ.

Pe coprinderea acestuĭ înscrisŭ încredinţezŭ cu chiarŭ slova şi iscălitura mea că suntŭ şi eŭ mulţumitŭ, şi poftescŭ pe Dumnealorŭ hotarniciĭ să dea săvêrşire prigonireĭ d'între noĭ cu înfiinţarea linieĭ şi a semnelorŭ coprinse aci.

Craiova 1846, Ghenarie 30.

N. Brăiloiu.

Dupĕ coprinderea acestuĭ înscrisŭ de învoire, urmândŭ noĭ întocmaĭ cu înfiinţarea liniilorŭ pe faţia pămêntuluĭ şi a movilelorŭ coprinse într'însa, ne-amŭ şi iscălitŭ, dupĕ cererea amêndorora părţilorŭ. *1846, Februarie 25.*

If: Carminski. Parucic, **Antonie Novasilţov.** — **N. Lŏcusteanu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiulŭ.* — [2]) id. *din.* — [3]) id. *ginere.*

32.

Carte de alegere asupra prigoniriĭ pentru linia hotaruluĭ moşieĭ Bîcleşu despre Bălţaţĭ.

Asupra prigoniriĭ ce aŭ avutŭ DD. marele logofĕtŭ Nicolae Brăiloiu, pentru semnele hotaruluĭ moşieĭ Dumisale Bicleşu, cu moşenĭĭ Bălţăţenĭ de susŭ din judeţulŭ Mehedinţuluĭ, dându-se hotărîrea cinst. Inaltŭ Divanŭ secţia I-iŭ prin anafora de sub No. 16 anulŭ 1845 Martie 7, ca hotarniciĭ ce-'şĭ voră lua prigonitórele părţĭ, puindŭ înainte sineturile amêndorora părţilorŭ prigonitóre, să cerceteze atâtŭ prin alte dovedĭ câtŭ şi prin carte de blestemŭ, de va fi trebuinţă, şi urmându canónelorŭ hotărniciĭlorŭ, să descópere semnele numite, în sineturile prigonitorilorŭ, silindu-se ca să-'ĭ împace şi să-'ĭ odihnéscă acolo; iérŭ la din potrivă, cându vr'o parte nu va rĭmânea mulţumită, atuncea hotarniciĭ, făcendŭ cu curată deslusire alegere atâtŭ pentru linia despărţitóre, câtŭ şi a venitului călcărĭĭ şi a pagubelorŭ pricinuite, să înştiinţede Divanuluĭ ca să se dea cea desăvêrşită hotărîre; a cerutŭ D-luĭ logofĕtŭ Brăiloiu de la cinst. judecătorie de Mehedinţĭ orânduirea mea de hotarnicŭ în acéstă pricină, pe care temeiŭ slobozindu-mi-se cuvenită deslegare cu otnoşenie pomeniteĭ cinst. judecătoriĭ, de sub No. 2456, Maiu 9, anulŭ 1845, amŭ mersŭ în faţia loculuĭ, după ce maĭ ântêiŭ, potrivitŭ legiuirilorŭ întocmite, amŭ vestitŭ prin canalu cinst. judecătoriĭ pe părţile interesate de acéstă prigonire. Viindŭ apoĭ şi D-lorŭ hotarniciĭ luaţĭ din partea moşenilorŭ Bălţăţenĭ în faţia loculuĭ, amŭ intratŭ cu D-lorŭ în cercetarea pricineĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ inginerescŭ de semnele hotarelorŭ despărţitóre moşieĭ Bicleşu despre Bălţaţĭ, faţiă fiindŭ şi amêndouĕ prigonitórele părţĭ, însă D-luĭ logofĕtŭ Brăiloiu, prin vechilŭ, fiiu Dumisale, Domnu Gheorghe Brăiloiu; şi prigonirea pentru semnele hotaruluĭ, într'aceste 2 moşiĭ neputêndu-se precurma altŭ-felŭ de câtŭ numaĭ prin întrebuinţarea cărţeĭ de blestemŭ, s'aŭ şi scosŭ pentru acestŭ sfîrşitŭ. Vĕdêndŭ însă noĭ, că diferenţa prigoniriĭ nu este aşa de mare, şi puindŭ înainte zmăcinările şi chieltuielile, ce prin înaintarea judecăţiĭ s'arŭ maĭ fi pricinuitŭ, precum şi că, orĭ-care parte arŭ fi priimitŭ să jure, póte să greşéscă, amŭ propusŭ D-lorŭ prigonitórelorŭ părţĭ, că maĭ spre folosŭ este a se stinge acéstă prigonire d'intre D-lorŭ prin buna înţelegere şi prin pace de câtŭ prin judecată; arĕtându-le şi unŭ zapisŭ, pe care să se facă liniile de hotarŭ între D-lorŭ, fără a se păgubi vr'o parte, şi care conglăsueste cărţiĭ de

hotărnicie moşiei Bicleşului din anulŭ 7233 Maiŭ 22, împotriva căreia nu s'a pututŭ aduce nici unŭ felŭ de categorie. Aşa dérŭ, cunoscêndŭ amêndouĕ părţile temeiurile de maĭ susŭ, aŭ priimitŭ pace şi aŭ făcutŭ unŭ înscrisŭ de învoire în anulŭ 1845 Decembrie 16, iscălitŭ de 17 moşneni din Bălţaţiĭ-de-susŭ, adeveritŭ de cinst. sub-ocârmuirea plăşii Dumbrava, de subt No. 2471, anulŭ 1845 Decembrie 17, în josu căreia adeveriri, la anulŭ 1846 Ghenarie 30, aŭ iscălitŭ şi D-luĭ logofĕtŭ N. Brăiloiu, că este mulţumitŭ pe coprinderea acestuĭ înscrisŭ; în care înscrisŭ de învoire, pe lângă altele, se vorbeşte chiarŭ aşa: „în cele din urmă, ca să nu maĭ „între ómeniĭ în jurământŭ şi ca să scăpămŭ şi noĭ de chieltuielile şi pieiciunea „judecăţiloră, cu priimirea amêndorora părţiloră, ne-amŭ învoitŭ în chipulŭ urmă„torŭ: adică, din partea Rucşoreniloră, ce este semnŭ cunoscutŭ şi netăgăduitŭ, să „se tragă linie dréptă pe muchia Michăieseĭ în semnu ce s'aŭ făcutŭ de Dumnéloră „hotarniciĭ în dreptu cârciumeĭ luĭ Ioniţă Cotîrţă, dându-se pe în doue locŭlŭ ce „aŭ fostŭ acolo de prigonire, adică din trupina gârniţeĭ până unde se pusese mă„iagŭ în dreptulŭ cârciumeĭ, unde va veni mijlocu să se facă măgură; de acolo „înainte pe marginea poieniĭ Bachiĭ despre Michăiasa, să se tragă ierăşi linie dréptă „pe din susŭ de pivniţa vieĭ luĭ Pêrvu Drăgomiroiu din Bîcleşŭ, ce se stăpêneşte „acum de Nicolae Ciopochea, bărbatulŭ de alŭ doilea alŭ soţieĭ Drăgomiroiuluĭ, „dreptŭ în pétra Bălţaţiloră de mijlocŭ, de la părêu fôntâneĭ Mazileştiloră din valea „Michăieseĭ şi în marginea moşieĭ D-luĭ (adică logof. Brăiloiu), ce o are cumpĕrată „din Bălţaţi, despre moşia nóstră a moşneniloră, să se facă măgură; făcêndu-se „pe aceste 2 liniĭ măguriĭ maĭ dese, spre a fi cunoscutŭ hotarulŭ maĭ bine; şi prin „aceste semne şi liniĭ să remâe pricina judecăţiĭ d'intre noĭ isbrănită, şi să se ur„meze stăpênirea vecinicŭ fără nici o pricină séŭ împotrivire despre noĭ amêndouĕ „părţile, câtŭ şi despre urmaşiĭ noştri. Ierŭ care nu se va ţinea de acéstă învoire „şi se va scula cu vr'o pricină, acela să nu fie ascultatŭ de nici uă judecată, ci să se înda„toreze a plăti şi tóte chieltuielile, atâtŭ cele până acum urmate, câtŭ şi ce se vorŭ maĭ „face. Şi amŭ iscălitŭ acestŭ înscrisŭ alŭ nostru, care l'amŭ datŭ la mâna D-loră „hotarniciloră noştri, a urma cele de cuviinţă dupĕ legiuiri, rugândŭ şi pe cinst. „subt-ocârmuire de 'lŭ-aŭ adeveritŭ, spre a-'şĭ avea urmarea şi tăria întocmaĭ.“

Dreptă aceea şi noĭ hotarniciĭ, urmândŭ întocmaĭ dupĕ coprinderea acestuĭ înscrisŭ, amŭ făcutŭântêiŭ peste piatra Rucşoreniloră uă măgură mare, spre a nu se strămuta din locŭlŭ eĭ, care pe planŭ se vede sub litera A; de acolo amŭ mersŭ în dreptulŭ cârciumeĭ luĭ Ioan Cotîrţă, şi mĕsurândŭ din trupina gârniţeĭ până în măiagŭ, în dreptulŭ aceĭ cârciumĭ, ce se află în poiana Bachiĭ, aŭ eşitŭ 20

(douĕ-ḑecĭ) stânginĭ, pe carĭ 'ĭ amŭ datŭ în douĕ, şi la mijlocŭ, adică la împlinirea a 10 (ḑece) stânjinĭ, din trupina gârniţeĭ spre cârciumă, amŭ făcutŭ iérăşĭ uă măgură mare care se vede pe planŭ sub litera B; şi apoĭ amŭ trasŭ linie dréptă din piatra Rucşorenilorŭ pe muchia Michăieseĭ până în acea măgură de subt litera B, în dreptulŭ cârciumeĭ luĭ Ioan Cotîrţă, făcêndŭ pe acéstă linie şi alte măgurĭ spre îndeşirea zemnelorŭ; de acolo amŭ plecatŭ la piatra Bălţaţilorŭ-de-mijlocŭ, de la părêu fôntâneĭ Mazileştilorŭ în valea Michăieseĭ; şi, spre a nu se strămuta nicĭ acea piatră din loculŭ eĭ, amŭ făcutŭ iérăşĭ uă măgură mare peste dênsa, care pe planŭ se arétă subt litera B; dupĕ care nĕ-amŭ întorsŭ la măgura de subt litera B, din marginea poĭeneĭ Bachiĭ, şi amŭ trasŭ altă linie dréptă din acea măgură pe marginea aceĭ poĭenĭ Bachiĭ, despre Michăiasa, şi înainte pe muchia Michăieseĭ până cobóră pe cósta văiĭ şi trece pe din susŭ de pivniţa vieĭ luĭ Pêrvu Drăgomiroiu, şi totŭ dreptŭ înainte până în valea Michăieseĭ la pétra de sub litera B, de la părèu fôntâneĭ Mazileştilorŭ, pe care acéstă linie iérŭ amŭ făcutŭ şi alte măgurĭ maĭ dese, spre a fi cunoscutŭ maĭ bine despărţirea într'aceste douĕ hotare, Bîcleşu şi Bălţaţiĭ. Dérŭ fiindŭ-că D-luĭ logof. Brăiloiu, din pétra Mazileştilorŭ de subt litera B, spre Apusŭ, maĭ are cumpĕrăturĭ din hotarulŭ Bălţaţilorŭ, va rĕmâne ca să se facă semnŭ despărţitorŭ moşieĭ Bălţaţiĭ a D-luĭ, despre Bălţaţĭ a moşnenilorŭ, pe maĭ susŭ pomenita linie, când se va face hotărnicia totŭ trupuluĭ moşieĭ Bălţaţiĭ şi se vorŭ alege atuncĭ cumpĕrăturile fieşĭ-căruia; căcĭ, spre a nu se face greşélă, urméză a se analoghisi dupĕ lăţimea totŭ hotaruluĭ Bălţaţilorŭ, şi cumpĕrăturile ce le are D-luĭ logof: Brăiloiŭ la trăsura despre Bîcleşŭ; iérŭ măgurile ce arătămŭ maĭ susŭ, că s'aŭ făcutŭ acum pe linia din pétra Rucşorenilorŭ până în valea Michăieseĭ, la pétra de la părêu fôntâneĭ Mazileştilorŭ, suntŭ semne de hotarŭ despărţitóre moşieĭ Bîcleşu despre Bălţaţĭ, prin care s'a precurmatŭ cea de acum prigonire între aceste douĕ moşiĭ, cu maĭ susŭ pomenitulŭ înscrisŭ de învoire; rĕmâindŭ ca aceste mĕsurĭ să se păḑéscă de acum înainte de către amêndouĕ părţile şi de către urmaşiĭ D-lorŭ, dreptŭ semne de hotarŭ nestrămutate în vecĭ, iscălindu-se de către noĭ hotarniciĭ şi acelŭ înscrisŭ de învoire, care în originalŭ s'aŭ datŭ D-luĭ logof. Brăiloiu, iérŭ altulŭ asemenea, în copie, subt ale nóstre iscăliturĭ, s'aŭ datŭ la mâna moşnenilorŭ.

If: Carminski. — 1846 Februarie 25. Craiova.

Şi noĭ hotarniciĭ luaţĭ din partea moşnenilorŭ Bălţăţenĭ pentru acéstă prigonire, şi orânduiţĭ fiindŭ de către cinstita judecătorie Mehedinţĭ, prin adresu de subt No. 2561

anulŭ[1]) *1845, Maiŭ 16, unindu-ne întru tóte cu cele coprinse în maĭ susŭ aşternuta fóie de alegere, amŭ urmatŭ cu înfiinţarea semnelorŭ de hotarŭ în tocmaĭ după înscrisulŭ de învoire; şi spre a se păzi de acum înainte amŭ iscălit-'o şi noĭ.*

1846 Februarie doue-deci şi cinci.

Parucic, **Anton Novasiltov.** — **N. Lŏcusteanu.**

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

33.

Documentele moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu, din judeţu Mehedinţi, ce s'aŭ datŭ D-luĭ Iosifŭ Carminski, hotarnicu şi ingineru acesteĭ moşii.

1. Ocolnica în originalŭ de 12 boieri aĭ moşieĭ Bîcleşu, cu leatu[1]*) 7233 din vremea Chesaricestiĭ Administraţiĭ, pe numele celuĭ de atunci stăpênŭ alŭ moşieĭ Bîcleşu, Beizadea Gheorghe Cantacozino.*

2. Carte de judecată a Banuluĭ Craioveĭ Pîrvu Cantacozino, cu leatu[1]*) 1768, pentru judecata ce aŭ avutŭ egumenu Mônastireĭ Tismaniĭ, ce stăpênea atunci moşia Corzu, cu Polcovnicu Ioniţă Bibescu celŭ de atunci stăpênŭ alŭ Bîcleşuluĭ, prin care întăresce ocolnica de maĭ susŭ.*

3. O carte de cercetare făcută în faţia loculuĭ la leatu[1]*) 1779, de unŭ Ión Căpitanu Ispravnicu, la nisce semne d'între Corzu şi Bîcleşu, din porunca Divanuluĭ şi a Ispravnicilorŭ.*

4. Treĭ zapise de vêndarea moşieĭ Bîcleşelu, de către ceĭ de atunci stăpênitorĭ aĭ Bîcleşeluluĭ, către Beizadea Costache Cantacozino, câte trele cu leatulŭ[1]*) 7234 Aprilie.*

5. O carte de alegere a Bîcleşeluluĭ, totŭ cu leatulŭ[1]*) 7234, făcută de treĭ boieri totŭ din porunca Administraţieĭ.*

Tóte aceste documente, în numĕrŭ de şépte, precum se arată anume.

1848, Aprilie 15, Craiova.

N. Brăiloiu.

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ*

Tóte aceste documente arĕtate în dosu acesteia, d'împreună şi cu planu moşieĭ Bicleşu, rĕdicatŭ de D-nu Vaerach, amŭ priimitŭ, şi spre dovadă amŭ datŭ acestŭ înscrisŭ, datorŭ fiindŭ eŭ a da acele documente érăşĭ coconuluĭ Nicolăiţă Brăiloiu, dupĕ ce voiŭ săvêrşi hotărnicia. *1848, Aprilie 15.*

If: Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

34.

Carte de alegerea moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu din judeţulŭ Mehedinţi.

În urmarea Cinstiteĭ adrese a judecătorieĭ de Mehedinţi, cu No. 5186 Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşie Bîcleşu şi Bîcleşelu d'intr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostu încă în viĕţă proprietaru lorŭ, rĕposatu marele logofĕtŭ Nicolae Brăiloiŭ, amŭ făcutŭ legiuitele citaţiĭ către toţi vecinii răzaşĭ; apoĭ amŭ mersŭ în faţia loculuĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ dupĕ sineturile înfăţişate şi dupĕ vechia stăpênire. Aceste trupurĭ de moşiĭ, de şi formédă unŭ totalŭ, fiindŭ alăturate una lângă alta, dĕrŭ, pentru că fie-care în parte are deosebitele sineturĭ şi spre a nu se încurca semnele hotarĕlorŭ, precumŭ şi pentru maĭ bună înţelegere şi lămurirea lorŭ, s'aŭ cercetatŭ de mine deosebitŭ, maĭ întêiŭ însă:

MOŞIA BÎCLEŞU.

Pentru acéstă moşie 'mĭ-a înfăţişatŭ rĕpos. logof. Brăiloiu cartea de hotărnicie a 12 boieriĭ din anulŭ 7233 Maiŭ 22, deslugitóre de semnele hotarului de jurŭ împrejurŭ si de suma stânjinilorŭ la treĭ trăsurĭ. Potrivitŭ cu coprinderea acesteĭ hotărniciĭ merge hotarulŭ Bîcleşuluĭ:

Despre moşia Albuleştiĭ a sânteĭ Mônăstirĭ Strehaia, din partea căria n'aŭ venitŭ niminea dupĕ formele făcute; la capulŭ moşieĭ despre Rĕsăritŭ, din pĕtra de

lângă cruce din gura Bărglascăi, care pe planŭ se vede sub No. 1; (acéstă pétră s'aŭ găsitŭ înfiptă în pământŭ şi urmată cu vechia stăpênire, fără nici o pricină, atâtŭ dupĕ arĕtarea ómenilorŭ bĕtrâni din Bîcleşŭ, câtŭ şi din Bălţaţiĭ-de-josŭ, arĕtându repósatuluĭ logofĕtŭ Brăiloiu uă adeverinţă, a moşnenilorŭ Bălţăţeni-de-josŭ, din anulŭ 1847, Maiŭ 14, adeverită de cinstita subt-ocârmuirea plăşeĭ Dumbraveĭ, totŭ în acelŭ anŭ, cu No. 1224, unde într'altele se dice chiarŭ aşa: „în pétra ce este în vale în gura Bârgleseĭ, dreptŭ ogaşu din sadina din faţia despre Bălţaţi, despărţitóre a treĭ hotare: Bîcleşu, Bălţaţi şi Albuleştiĭ“, şi unŭ înscrisŭ de învoire, totŭ din acelŭ anŭ, Iunie 2, a D-neĭ Anicăi Caramzulea, proprietară în Bălţaţiĭ-de-josŭ, adeverită de cinstita judecătoria Doljuluĭ, Secţia I-iŭ No. 1817, Iunie 4, din pomenitulŭ leatŭ[1]), unde ierăşi se vorbeşte de piatra Bârgleseĭ). Pe piscŭlŭ luĭ Voico la dealŭ, dreptŭ în rotocólu ce s'a făcutŭ acum lângă drumŭ, până unde s'a urmatŭ stăpênirea (vedĭ pe planŭ sub No. 2), care linie trece pe marginea poieneĭ luĭ Voico; acea poiană însă, dupĕ arĕtarea ómenilorŭ, s'a cutrupitŭ în dreptulŭ acesta de pădure, şi numaĭ pe acéstă se maĭ cunósce puţinŭ, dérŭ întinderea eĭ nu se scie câtŭ va fi fostŭ; din acelŭ rotogolŭ, vorbindu-se în hotărnicie că hotarulŭ arŭ fi mergêndŭ prin copaciĭ înfieraţi, şi asemenea copaci înfieraţi din vechime negăsindu-se acum, amŭ trasŭ ierŭ linie dréptă la altŭ semnŭ netăgăduitŭ şi urmatŭ cu stăpênire, adică la unŭ lăculeţŭ, ce-'ĭ dice uniĭ şi Lacu-adêncŭ, (vedĭ-'lŭ pe planŭ sub numire de lăculeţŭ); dovédă, că laculŭ acesta nu póte fi celŭ numitŭ „laculŭ-adêncŭ“ din hotărnicia Bîcleşuluĭ, este acésta: căcĭ acolo se vorbesce, că rĕzorulŭ hotaruluĭ, înainte de a da în laculŭ-adêncŭ, trece peste fagulŭ încinsŭ, şi în tótă întinderea linieĭ hotaruluĭ din rotocolŭ de sub No. 1, până în muchia văiĭ Voiculuĭ, nu se află fagĭ, fiindŭ-că acolo este şesulŭ dêluluĭ, unde în partea loculuĭ nicĭ nu crescŭ fagĭ, ci gârniţĭ şi alte lemne, ierŭ fagĭ se găsescŭ numaĭ prin văĭ, precum suntŭ şi în valea Voiculuĭ; de aceea, de şi acestŭ lăculeţŭ nu este numitŭ în hotărnicie, dérŭ fiindŭ-că într'însa se vorbesce de copaciĭ înfieraţi, şi fiindŭ-că în dreptulŭ acelŭ lăculeţŭ, dupĕ spusa ómenilorŭ, va fi fostŭ un asemenea copaciŭ, pentru că stăpênirea s'a urmatŭ pe acolo, amŭ lăsatŭ şi eŭ acestŭ semnŭ nesmintitŭ, spre a nu da pricinĭ de prigonirĭ. Totŭ pe acestŭ temeiŭ amŭ trasŭ ierŭ linie dréptă la altŭ semnŭ netăgăduitŭ, adică la uă altă poiană a Voiculuĭ, care se cunósce prea bine, şi amŭ făcutŭ rotocolŭ într'însa sub No. 3, ce este aprópe de muchia văiĭ Voiculuĭ. Acéstă poiană însă, luându-se dreptŭ celeĭ numită în hotărnicie, fiindŭ-că

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ.*

cea l'altă nică nu se cunósce bine, ară urma ca să se iea dreptu alŭ 2-lea semnŭ din pétra Bârgleseĭ încóce şi a se face linie dréptă până în ea, precum a şi cerutŭ rĕpos: logof: Brăiloiu, subt cuvêntŭ, că poiana de lângă piscŭlŭ Voiculuĭ nu se cunósce şi că lăculeţu nu póte fi laculŭ-adêncŭ, din pricina susŭ expusă; dérŭ fiind-că Bicleşeniĭ însuşĭ aŭ arĕtatŭ stăpênirea urmată prin arĕtatele semne, şi pentru că şi diferenţa aŭ fostŭ mică, amŭ păzitŭ acéstă stăpênire spre a lipsi judecăţile, décă însă şi sânta Mŏnăstire se va mulţumi; iérŭ într'altŭ chipŭ arŭ trebui să se facă numaĭ uă linie de la pétra Bârgleseĭ până în rotocolulŭ făcutŭ în acea poiană a Voiculuĭ, (vedĭ No. 3). De acolo înainte negăsindu-se nică copacĭ înfieraţĭ nică fagulŭ încinsŭ, merge dreptŭ în matca văiĭ Voiculuĭ, la fôntâna veche, care se înţelege că va fi fostŭ laculŭ-adêncŭ, până a nu se face fôntână, fiindŭ-că valea este adêncă, şi în locŭlŭ fôntâneĭ va fi fostŭ unŭ lacŭ, pricinuitŭ de acelŭ isvorŭ alŭ eĭ; acum este alăturea şi o fôntână maĭ nouĕ, (vedĭ No. 4); de acolo, negăsindu-se nică ceru de hotarŭ, nică pétră, merge după glăsuirea hotărniciĕĭ la furcitura vălceleĭ Şógăĭ; (vedĭ pe planŭ rotocolu la obârşia văiĭ Şógăĭ No. 5); aică se isprăvesce înjugarea cu moşia Albuleştiĭ şi începe moşia Smadoviţa, şi măcar că în hotărnicia Bicleşuluĭ se dice, că la acestŭ capŭ alŭ moşieĭ despre Albuleşti arŭ fi stânjinĭ 2725 (douĕ miĭ şépte sute douĕ-déci şi cinci), şi că acéstă sumă n'aŭ eşitŭ pe de plinŭ, lipsindŭ fórte mulţĭ stânjinĭ, dérŭ acéstă încutrupire nu se cunósce făcută de către Albuleşti, fiindŭ-că Bicleşu într'acolo sĕ iea pe dinainte de Zmadoviţa, care acestŭ trupŭ de moşie merge de acum înainte înjugată cu Albuleştiĭ; ci pentru acéstă împrejurare se va face deslușire maĭ la vale, fiindŭ-că priveşte pe séma moşieĭ Zmadoviţă.

Despre trupulŭ de moşie Zmadoviţa ce se stăpêneşte de D-luĭ marele cluceruŭ Grigorie Racoviţă, nu mi s'a înfăţişatŭ nică unŭ sinetŭ; şi urmândŭ eŭ iéră cu cercetarea semnelorŭ după hotărnicia Bicleşuluĭ, mi s'aŭ arĕtatŭ din rotocolulŭ No. 5, de lângă obârşia vălceleĭ Şógăĭ, altŭ semnŭ în valea Zmadoviţeĭ, unde se dice gârniţă împuşcată, în locŭlŭ căreia, fiindŭ-că lipsesce, amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 6, până la care iérăşĭ amŭ trasŭ linie dréptă; de acolo peste matca pomenitеĭ văĭ şi prin ogaşu ce dă în valea Zmadoviţeĭ, dreptŭ peste câmpŭ, peste arăturĭ la rotocolu No. 7, de lângă drumŭ, unde se încolţeşte moşia Zmadoviţa cu moşia Corzuluĭ, şi se dice în hotărnicia Bicleşuluĭ, d'asupra capuluĭ Lazuluĭ-Mozĭi, fiindŭ-că suma stînjinilorŭ 2725 (douĕ miĭ şépte sute douĕ-déci şi cinci) a Bicleşuluĭ, la trăsura numită despre Albuleşti, n'aŭ eşitŭ nică într'unŭ chipŭ, cercând-'o eŭ, atâtŭ pe uă linie dréptă, din pétra Bârgleseĭ până în colţulŭ moşieĭ Zmadoviţiĭ, la rotocolu No. 7, câtŭ şi pe liniele frânte după cursulŭ hotaruluĭ între susŭ-dișele douĕ semne, amŭ

dată cu socotéla, de vreme ce în hotărnicie se dice: „trăsură despre Albulești“, că linia acestei trăsuri din furcitura vâlcelei Șogăi va fi mersu și de aici înainte totu alăturea cu hotarulu Albuleștilorŭ spre Méḑă-ḑi până la semnulu arĕtatu în planu sub litera A, unde s'au împlinitu susu arĕtata sumă: și că Bicleșu este încutrupitu de Zmadoviţa, séu că trupulu moșiei Zmadoviţa au ţinutu totu de Bicleșu, (precum ţine acum și Bicleșelu de moșia Bicleșuluĭ la celu-l-altu capu alu moșiei); și s'au deosebitu când s'au datu de zestre. Insă fiindu-că însuși rĕpos. logof. Brăiloiu au dat-'o de zestre, d'împreună cu moșia, Corzu și de atunci pân'-acum s'au stăpênitu totu prin semnele ce s'au arĕtatu mai susu, fără a se face vr'o pretenţie, amu lăsatu și acum totu acele semne neschimbate; și numai la întêmplare de s'aru cere pentru acésta trăsură a se împlini suma stânjinilorŭ Bicleșuluĭ și a nu se ţine în sémă semnele vecheĭ stăpêniri, aru trebui să se schimbe figura și a se înfiinţa liniile de la No. 5 până la litera A, și de acolo până la semnulu No. 12 a trăsureĭ mijlocului, cu care chipu s'aru lua și o mare bucată din Corzu.

Despre moșia Corzu, ce este dată de zestre totu D-luĭ marele clucerŭ Grigorie Racoviţă, 'mĭ-au înfăţișatu D-luĭ o carte de hotărnicie din anulu 1768, Maiu 28, a luĭ Fota Vlădăianu fostŭ-mare[1]) Medelnicerŭ, unde într'altele, se ḑice chiarŭ așa: „până la furca Drăgoicĭ, și de acolo dreptu în furca pietreĭ, și de acolo pe délu pe în furca Zmadoviţeĭ, și de acolo pe matcă la vale până la drumulu Zmadoviţeĭ, din drumu dreptu în délu în furca Stăneștilorŭ și cele-l'alte.“ Făcêndu eu cercetarea semnelorŭ coprinse în acésta hotărnicie, amu vĕdutu, că furca pietreĭ este tocmaĭ acolo, unde pe planu se arĕtă semnulu de sub No. 16, și unde moșia Bîcleșu se încolţește cu Bicleșelu și cu moșia Podu-Grosuluĭ, ne-ajungêndu însă moșia Corzuluĭ cu stăpênirea pân'acolo, ci stându la semnulu de sub No. 15, după cum amu găsit-'o; iĕrŭ furca Zmadoviţeĭ, fiindu în depărtare de furca pietreĭ de câţi-va mii de stânjini spre Rĕsăritu, se găsesce tocmaĭ în mijlocu moșieĭ Bicleșu, la semnu litera B, până la care nici o dată n'au ajunsu cu stăpênirea moșia Corzu. De aceea, fiindu-că într'aceste două semne depărtate, nu se mai vorbesce de altu semnu între ele, și déca s'aru închipui o linie de la unulu la altulu, s'aru pierde mai multu de a treia parte din totu trupulu moșieĭ Bicleșuluĭ, și fiindu-că și Bicleșu are hotărnicia cea din anulu 7233, unde se numescu semnele dese a hotaruluĭ de jurŭ împrejurŭ și suma stânjinilorŭ, și prin susu ḑisa linie nu s'aru păzi acele semne, séu suma stânjinilorŭ, ci în potrivă s'aru perde prea multu; și de vreme ce și stăpê-

[1]) Două litere slave iniţiale în orig: *b. v.* adică: *biv-vel.*

nirea s'a urmatŭ din vechime pân'acum dupĕ pomenita hotărnicie a Bîcleşuluĭ, fiindŭ întărită şi printr'o carte de judecată din anulŭ 1768 Iulie 1, înfăţişată mie totŭ de rĕpos. logof. Brăiloiu, pe temeiŭ ca aŭ trecutŭ 43 anĭ, adică soroculŭ paragrafieĭ pentru lucrurile Mŏnăstireşti, în care nu s'aŭ căutatŭ judecată, dându-se hotărâre ca să se urmeḑe stăpênirea dupĕ hotărnicia Bîcleşuluĭ, şi apoĭ, décă prin proiectulŭ din legiuire subt No. 195 anuluĭ trecutŭ, pornirea pâreĭ pentru prescripţia încutrupireĭ moşielorŭ, s'aŭ mărginitŭ în sorocŭ de unŭ anŭ, şi D-luĭ proprietaru moşieĭ Corzuluĭ n'aŭ datŭ nicĭ o jalbă pentru acestŭ sfîrşitŭ, amŭ luatŭ iérăşi de temeiŭ acea hotărnicie a Bîcleşuluĭ şi stăpênirea veche, şi amŭ făcutŭ liniĭ din semnŭ în semnŭ, precum se arată; însă: din rotocolu de sub No. 7 de lângă drumŭ, unde în hotărnicie se ḑice d'asupra capuluĭ Lazuluĭ-Mozii, negăsindu-se gârniţă înfierată, merge dreptŭ la pétra din faţia văiĭ, unde a fostŭ ulmulŭ înfieratŭ, şi în loculuĭ ulmuluĭ s'a găsitŭ acea pétră veche de hotarŭ; de aicĭ peste matca văiĭ pristavilorŭ, în rotocolu de sub No. 8, ce s'a făcutŭ în loculuĭ faguluĭ înfieratŭ, ce s'a prăpăditŭ; de aicĭ pe scursură la délŭ, în rotocolu No. 9, ce este făcutŭ în loculuĭ gârniţeĭ înfierată din muchia scursureĭ; de aicĭ înainte, negăsindu-se nicĭ gârniţă plecată, nicĭ laculŭ cu frasiniĭ, nicĭ alte gârniţe înfierate, séŭ loculuĭ fagilorŭ înfieraţi, amŭ trasŭ linie dréptă peste valea Şişirinuluĭ în délŭ, în capulŭ poieneĭ-lungĭ, la gârniţa înfierată, unde amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 10. Mi s'aŭ maĭ arĕtatŭ de către D-luĭ proprietaru moşieĭ Bîcleşu şi o carte de alegere, asupra prigonireĭ ce s'a urmatŭ între Corzŭ şi Bîcleşŭ, pentru laculŭ cu frasiniĭ, din anulŭ 1779 Ghenarie 2, coprinḑĕtóre, că nicĭ atuncĭ nu s'aŭ găsitŭ acelŭ lacŭ şi că s'aŭ făcutŭ semne până în gârniţi, care aceste semne nu s'aŭ găsitŭ acum; umblândŭ însă ómeniĭ de la Corzŭ a propune ca să se tragă linie din rotocolu de sub No. 9, până în pétra de sub No. 11, care este în celŭ-l'-altŭ capŭ alŭ poieneĭ-lungĭ, cu pricinuire, că acolo arŭ fi scriindŭ ocolnica capuluĭ poieneĭ, nŭ amŭ pututŭ da ascultare; căcĭ în acea ocolnică a Bîcleşuluĭ se ḑice cu deslușire, că de locŭ ce ese din valea Şişirinuluĭ în délŭ, aŭ datŭ de capulŭ poieneĭ-lungĭ despre Corzĭ, unde aŭ fostŭ gârniţa înfierată, iérŭ nu în celŭ-l-altŭ capŭ, unde se vorbesce de pétră, ce şi în ḑiua de astădĭ se găsesce în fiinţă şi unde a fostŭ Drumu-buciumilorŭ, până la care pétră amŭ făcutŭ altă linie; de la rotocolu No. 10, din pétra de sub No. 11, merge linie dréptă peste valea Părpălegilorŭ şi peste valea Buciumilorŭ ce 'ĭ se ḑice şi valea luĭ Vrabete, în rotocolu No. 12, ce s'aŭ făcutŭ în poiana luĭ Vrabete, fiindŭ-că nu s'aŭ găsitŭ gârniţă îngemĕnărată; de acolo prin poiana rotundă dreptŭ în pétra No. 13, ce 'ĭ se ḑice de la drumulŭ bĕtrânŭ, care drumŭ acum s'a cutrupitŭ de érbă, fiind-că

poiana de mai susŭ, curăţindu-se şi întinzându-se mai multŭ, s'a făcutŭ arături şi liveḑi în partea loculuĭ, şi chiarŭ pétra s'aŭ spartŭ şi s'aŭ găsitŭ numaĭ bucăţi din ea; déră eŭ amŭ făcutŭ unŭ rotocolŭ în locŭlŭ eĭ, ca să se cunóscă hotarulŭ; din acelŭ rotocolŭ de sub No. 13, merge dreptŭ prin poiana cu seacĭ, care acum s'a făcutŭ totŭ una cu cea-l'-altă poianŭ, la rotocolu litera B, de lângă drumu bĕtrânŭ; acestŭ drumŭ bĕtrânŭ s'aŭ cutrupitŭ aicĭ de pădure; déră Bicleşeniĭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ acestŭ locŭ alŭ vecheĭ stăpêniri, sub cuvêntă că pe acolo a fostŭ în vechime acelŭ drumŭ bĕtrânŭ ce nu se maĭ cunósce; de acolo merge dreptŭ la rotocolu de sub No. 14, din muchia vălceleĭ ce 'ĭ se ḑice în hotărnicie, a Seliştuţeĭ; de acolo totŭ pe muchia aceĭ vălceli prin rotocóle de sub litera G, şi X, negăsindu-se laculŭ Curuienuluĭ şi pétră până în celŭ de sub No. 15, de lângă copacĭĭ înfieraţi, unde, dupĕ stăpênirea ce se urméḑă, se desparte moşia Corzuluĭ de moşia Podu-Grosuluĭ, şi se isprăvesce învecinarea moşieĭ Corzu cu Bicleşu. Arătându unĭĭ ómenĭ din Corzŭ, că laculŭ ce pe planŭ se vede în moşia Bicleşuluĭ sub numire de „laculŭ cu plopĭ", arŭ fi laculŭ Curuenuluĭ, s'aŭ împotrivitŭ Bicleşeniĭ, că nicĭ o dată nu s'a pomenitŭ acestŭ lacŭ subt altă numire, de câtŭ cu aceea de „laculŭ cu plopĭ", şi că nicĭ moşia Corzu nicĭ Podu-Grosuluĭ aŭ mersŭ vr'o dată cu stăpênirea până în elŭ, ci în potrivă, eĭ arŭ fi auḑitŭ, că laculŭ, ce pe planŭ se vede dincolo de obârşia văiĭ pietreĭ de sub No. 16, la litera B, arŭ fi avêndŭ numire de laculŭ Curuenuluĭ, până la care, de s'arŭ trage linie dréptă de la No. 15, s'arŭ lua unŭ clinŭ de moşie de la Podu-Grosuluĭ. Déră fiindŭ-că nicĭ pentru acéstă arĕtare nu s'aŭ pututŭ face vr'o pravilnică dovédă, prin martorĭ străinĭ cu încredinţare prin carte de blestemŭ, amŭ lăsatŭ semnele vecheĭ stăpêniri neschimbate, precum mai susŭ s'aŭ arĕtatŭ, şi orĭ-ce pretenţie arŭ avea proprietaru moşieĭ Corzuluĭ asupra proprietarilorŭ moşieĭ Podu-Grosuluĭ, ca să se lungéscă dupĕ coprinderea cărţiĭ de hotărnicie a D-luĭ din anulŭ 1768, până în furca séŭ obârşia văiĭ petrĭĭ, va rĕmânea a se desface între Dumnelorŭ.

Despre moşia Bicleşelu, care se află întrupată cu moşia Bîcleşu şi se stăpênesce totŭ de acelaşĭ proprietarŭ alŭ Bicleşuluĭ, mi s'a înfăţişatŭ o carte de hotărnicie a Bicleşeluluĭ, din anulŭ 7234 Aprilie 24, prin care, fără să se arate suma stânjinilorŭ, séŭ semnele hotaruluĭ, se desluşéşte numaĭ chipulŭ de împărţélă ce s'aŭ fostŭ făcutŭ atunci, până a nu fi în stăpênirea proprietarilorŭ Bîcleşuluĭ; după vremĭ însă, viindŭ în stăpênirea D-lorŭ, s'aŭ întrupatŭ la moşia Bicleşu şi s'aŭ stricatŭ semnele hotaruluĭ, ce aŭ fostŭ despărţitóre într'aceste 2 moşiĭ, ca netrebincióse; déră acum, spre a nu se întrerupe şirulŭ semnelorŭ din hatărnicia moşieĭ Bicleşu, şi ca să se cunóscă rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste moşiĭ, amŭ cercetatŭ

despre acele semne, și după cum Bicleseniĭ lĕ-aŭ închipuitŭ, le însemnedŭ mai josŭ. Hotărnicia Bicleșuluĭ dice: din pétra despre valea petriĭ, unde sĕ lovește Bicleșelu cu Bicleșu și cu valea petriĭ, și pentru care pétră, negăsindu-se acum, este făcutŭ rotocolu de sub No. 16, de lângă furca sĕŭ obârșia petriĭ, dreptŭ peste câmpŭ spre Médă-nópte în marginea Culăriĭ, unde s'a pusŭ pétră; acéstă pétră lipsindŭ de multŭ nu s'aŭ găsitŭ, de aceea amŭ închipuitŭ o linie dréptă spre Médă-nópte, (vedi-o pe planŭ cu puncturi roșiĭ), și unde amŭ eșitŭ în marginea Culăriĭ, amŭ făcutŭ semnŭ ce pe planŭ sub No. 17 se arată; de aicĭ muchia văiĭ spre Apusŭ până în drumŭ, unde amŭ făcutŭ semnu de sub No. 18, fiindŭ-că acolo mi s'aŭ arĕtatŭĭ că mai înainte vreme aŭ fostŭ unŭ drumŭ, iérĕ pétră nu s'aŭ găsitu; de aicĭ totŭ spre Apusŭ pe muchia văiĭ, fiindŭ-că drumu de hotarŭ lipsesce, și în vale la rotocolu de sub No. 19, de lângă drumu vechiŭ, unde aŭ fostŭ piatră, dérŭ și acésta nu s'aŭ găsitŭ; de aicĭ, negăsindu-se nicĭ ceru, nicĭ gârnițele înfierate, amŭ trasŭ linie dréptă pe pisculă Vălturoiĭ în délŭ, în pétra de sub No. 20; hotaru Bicleșeluluĭ însă, stă la rotocolu de sub No. 19, de lângă drumu bĕtrânŭ. Unĭ din Bicleșenĭ mai adăogară a dice, că, după cum aŭ auditŭ, trupulŭ de moșie Bicleșelulu, aŭ avutŭ semne fireștĭ, adică culmea délului, după curgerea eĭ, și cu chipulŭ acesta, arŭ forma o figură lungărĕță rŏtundă.

Despre moșia Bălțațiĭ-de-susŭ a moșnenilorŭ Bălțățenĭ, mi s'aŭ înfățișatŭ de aceĭ moșnenĭ o carte de alegere a 6 megiași, din porunca administrațieĭ, în originalŭ, în care, după ce se vorbește de treĭ trăsurĭ și împărțéla ce s'aŭ făcutŭ, se numescŭ și semnele hotaruluĭ; însă, despre Bicleșŭ în piatra lângă drumŭ, de aicĭ înainte în josŭ prin pietrele Domnești până în pétra dreptŭ poiana Cuzmi s. c. l. Cuvêntu de pietrele Domnescĭ, s'aŭ explicatŭ lesne, căcĭ tóte pietrele moșieĭ Bicleșu, fiindŭ-că mai 'nainte vreme aŭ fostŭ moșie Domnéscă, aŭ avutŭ numire de „Domnescĭ,“ adică ca nisce pietre ce aŭ fostŭ despărțitóre de acea moșie Domnéscă. Piatra de sub No. 20, ce pe planŭ se vede în pisculă Vălturoiĭ, mi s'aŭ arĕtatŭ de moșnenĭ dreptă piatra lângă drumŭ, după coprinderea cărțiĭ megiașilorŭ, iérĕ cele-l'alte pietre, carĭ se vĕdŭ pe planŭ sub numire a Rocșorenilorŭ, din valea Michăieseĭ, la curătura și a Mavroiĭ, suntŭ pietrele Domnescĭ. In hotărnicia moșieĭ Bicleșuluĭ se dice chiarŭ așa: „în capulŭ poieneĭ verdĭ în gârniță, unde s'a pusŭ piatră în furcitura Vălturoiĭ“, pe planŭ se arĕtă obârșia sĕŭ furcitura Vălturoiĭ de lângă poiana verde, la semnulŭ de sub No. 21; dérŭ fiindŭ-că însușĭ Bicleșenĭĭ aŭ spusŭ, că n'aŭ pomenitŭ pialră de hotarŭ acolo, și fiindŭ-că și stăpênirea s'a urmatŭ prin piatra de sub No. 20, fără prigonire despre moșnenĭĭ Bălțățenĭ și despre moșia Podu-

Grosului, cu numire de piatră de la poiana verde, amŭ trasŭ linie dreptă, dintr'acea piatră până la piatra Rucşorenilorŭ No. 22. Moşnenii Bălţăţeni, fiindŭ în prigonire cu rĕpos. logof. Brăiloiu, pentru semnele hotarului de la piatra Rucşorenilorŭ, până în piatra din valea Michăieseĭ, s'aŭ împăcatŭ prin înscrisu de învoire din anulŭ 1845, Decembrie 16, iscălitŭ de amêndouĕ prigonitórele părţi şi adeveritŭ de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbraveĭ, de sub No. 2471, totŭ din acelŭ leatŭ[1]*), pe temeiulŭ căruia amŭ şi înfiinţatŭ liniele şi semnele coprinse într'însu, încă în anulŭ 1845, când amŭ fostŭ luatŭ hotarnicŭ chiarŭ pentru acéstă prigonire, precum pe largŭ se arĕtă în cartea de alegere din anulŭ 1846, Februarie 7, ce amŭ datŭ la mâna rĕpos. logof. N. Brăiloiu. Potrivitŭ cu coprinderea acesteĭ cărţi de alegere şi a înscrisuluĭ de învoire, care conglăsuesce şi cu vechia hotărnicie a moşieĭ Bicleşuluĭ, din anulŭ 7233, merge hotaru din piatra Rucşorenilorŭ de sub No. 22, peste care s'aŭ făcutŭ măgură, pe muchia Michăieseĭ, dreptŭ la măgura de sub No. 23, din dreptulŭ cârciumeĭ luĭ Ioan Cotirţă; de acolo pe marginea poieneĭ Bachiĭ, despre Michăiésa, pe muchiă în josŭ, până cobóră pe cósta văiĭ şi trece pe din susŭ de pivniţa vieĭ luĭ Pêrvu Drăgomiroiu, şi dreptŭ înainte până în valea Michăieseĭ, la piatra de sub No. 24, de la părêu fôntâneĭ Mazileştilorŭ, pe carĭ aceste liniĭ amŭ făcutŭ şi alte măgurĭ spre îndeşirea semnelorŭ.*

Partea de moşie a moşenilorŭ însă nu se întinde până în piatra din valea Michăieseĭ, ci stă maĭ încóci aprópe de via Pêrvuluĭ Drăgomiroiu, fiindŭ-că proprietaru moşieĭ Bicleşu are cumpĕrăturĭ din hotaru lorŭ, care se stăpênesce sub numire de Bălţaţiĭ-de-mijlocŭ şi mergŭ până în piatra Mavroĭĭ; linia hotaruluĭ între Bălţaţiĭ-de-mijlocŭ şi între Bicleşu, merge apoĭ, după coprinderea hotărnicieĭ veche a Bicleşuluĭ, de la piatra din valea Michăieseĭ de sub No. 24, dreptŭ peste Michăiasa în rotocolu de sub No. 25, ce s'aŭ făcutŭ în Ruscă de lângă potecă; de acolo dreptŭ în curătură în pétra de sub No. 26; de acolo dreptŭ peste valea Ruţu şi în délŭ (negăsindu-se fagiĭ şi gârniţele înfierate), în piatră în drumu sub No. 27, căreia se ḑice şi piatra Mavroĭĭ, fiindŭ-că este în délulŭ Mavroĭĭ, unde se încolţeşte moşia Bălţaţiĭ-de-susŭ, ce 'ĭ se ḑice acum şi Bălţaţiĭ-de-mijlocŭ, cu Bălţaţiĭ-de-josŭ.

Despre moşia Bălţaţiĭ-de-josŭ, a moşenilorŭ Bălţăţeni-de-josŭ, 'mĭ-aŭ înfăţişatŭ o carte de hotărnicie a patru (4) boieri din anulŭ 1761, Februarie 6, în copie adeverită de alŭ 3-lea[2]*) logof. Ioniţă Burileanu (ce a fostŭ hotarnicŭ luĭ Ioniţă Lăceanu pentru partea luĭ de moşie dintr'acelŭ hotarŭ, în anulŭ 1823 Noembrie 3),*

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ*. — [2]) Cifră bisericéscă în originalŭ.

vorbesce de semnele despre Bicleşŭ, începându-se din hotarulŭ Albuleştilorŭ, chiarŭ aşa: „în gura ogaşuluĭ la părulŭ înfieratŭ, şi de aicĭ dreptă în capulŭ pisculuĭ la rîpa roşie, apoĭ culmea în susŭ în piatra Bîcleşuluĭ la gărman, şi totŭ culmea în susŭ până în furca văiĭ rele, în apa Mavroiĭ în furca laculuĭ despre Apusŭ, şi de aicĭ în délŭ în piatra Bîcleşuluĭ (adică a Mavroiĭ), apoĭ dreptŭ la Médă-nópte despre Bălţaţiĭ-de-susŭ s. c. l.“ Şi fiindŭ-că unele din aceste semne se potrivescŭ cu cele coprinse în cartea de hotărnicia Bicleşuluĭ, de la anulŭ 7233, după carĭ s'a urmatŭ şi stăpênirea până în ḑiua de astăḑĭ; amŭ mersŭ de faţiă cu toţĭ moşneniĭ Bălţăţenĭ spre cercetarea acelorŭ semne, şi însuşĭ eĭ mulţumindu-se pe coprinderea hotărnicieĭ Bîcleşuluĭ, 'mĭ-aŭ arĕtatŭ rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste 2 moşiĭ, după dênsa însă, din piatra Mavroiĭ de sub No. 27 pe linie dréptă în valea Mavroiĭ, în laculŭ moreĭ, unde amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 28, unde în hotărnicia Bălţăţenilorŭ se ḑice: „furca laculuĭ“; de acolo dreptŭ peste matcă în rotocolu de sub No. 29, ce s'aŭ făcutŭ în locŭlŭ faguluĭ înfieratŭ, în dosu văiĭ Mavroiĭ, în botu unuĭ pisculeţŭ, unde a fostŭ maĭ înainte vreme o piatră de hotarŭ, dĕră acum nu s'aŭ găsitŭ; de acolo peste ogâşelu, dreptŭ în pisculă Mavroiĭ, în rotocolu de sub No. 30, ce s'aŭ făcutŭ în locŭlŭ gorunuluĭ înfieratŭ; de acolo, negăsindu-se gârniţele înfierate, merge linie dréptă în rotocolu ce s'aŭ făcutŭ la obârşia văiĭ rele de sub No. 31; de aicĭ pe muchia văiĭ rele, prin rotocóle de sub lit. A[1]) şi B[1]) făcute, în acea muchie, în rotocolu de sub No. 32, din furca văiĭ rele, de care se vorbesce şi în hotărnicia Bălţaţilorŭ-de-josŭ; de acolo dreptŭ în muchia luĭ Grozob, în gârniţa cea mare (ce 'i se ḑice la Gărman), unde aŭ fostŭ piatră, dĕră acum nu s'aŭ găsitŭ, şi amŭ făcutŭ rotocolŭ împrejurulŭ aceĭ gârniţĭ No. 33; acea gârniţă mare, cunoscută sub nume de Gărman, este numită şi în hotărnicia Bălţaţilorŭ, şi este hotarŭ vechiŭ şi fără nicĭ o tăgăduire; de aicĭ înainte, negăsindu-se nicĭ gârniţele înfierate nicĭ cerulŭ din buza pisculuĭ rîpeĭ roşiĭ, se ḑice în hotărnicia Bîcleşuluĭ, că merge în piatra din gura Bârgleseĭ, din capulŭ moşieĭ (de sub No. 1). Postelnicu Ioan Lăceanu, fratele D-neĭ Anicăĭ Caramzulea, avêndŭ parte în trupulŭ moşieĭ Bălţaţiĭ-de-josŭ, aŭ făcutŭ unŭ hanŭ în hotarulŭ Bicleşuluĭ, pe sub pisculŭ rîpeĭ roşiĭ, care pe planŭ se vede în dreptu unuĭ părŭ, din care pricină isvorândŭ prigonire, s'aŭ învoitŭ apoĭ D-neaeĭ Anica Caramzulea cu D-luĭ mare logof. Brăiloiu, cu înscrisŭ din 1847, Iunie 2, adeveritŭ de cinstita judecătorie Doljiĭ, Secsia I, sub No. 1817, Iunie 4, totŭ din acelŭ anŭ, în care, după ce se vorbesce de linia

[1]) Cifre bicericescĭ în originalŭ.

hotarului din Gărman până în piatra Bârgleseĭ, ce trece pe lângă o cruce mică, în cele din urmă se ḑice, că atâtŭ hanu, câtŭ şi locu de grâŭ se află pe moşia Bicleşului, şi ca să se ridice o măgură pe acea linie, în acelŭ dreptŭ, spre precurmarea prigonireĭ. Asemenea şi alţi moşneni, Bălţăţeni-de-josŭ, în numĕrŭ de 15, aŭ datŭ o adeverinţă cu leatulŭ[1]*) 1847, Maiŭ 14, adeverită de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbraveĭ, totŭ în acelŭ anŭ, Maiŭ 17, cu No. 1224, la mâna D-luĭ marele logof. Brăiloiu, pentru semnele de hotarŭ a moşieĭ Bicleşului despre Bălţaţii-de-josŭ, adică: „din Gărman la vale dreptŭ în piatra ce este în vale în gura Bârgleseĭ, dreptŭ ogaşu din sadina din faţia despre Bălţaţi, despărţitóre a 3 (treĭ) hotare: Bîcleşu, Bălţaţii şi Albuleştiĭ; acestea arĕtămŭ în frica luĭ Dumneḑeŭ şi le mărturisimŭ cu sufletele nóstre, şi la judecată le vomŭ încredinţa orĭ unde vomŭ fi chemaţi s. c. l.“ Spre a mĕ conforma acestorŭ înscrisurĭ, amŭ şi trasŭ linie dreptă din piatra Bârgleseĭ No. 1 spre Gărman No. 33, de faţiă cu toţi moşneniĭ; dĕră fiindŭ-că uniĭ din ceĭ neiscăliţi moşneni nu s'aŭ mulţumitŭ, şi pricinuia că cu acéstă linie, intrândŭ aprópe de gărman în vale, li s'arŭ lua unŭ căpătĕiŭ din pădure, ce'lŭ aŭ stăpânitŭ ĕĭ şi că hotărnicia Bălţaţilorŭ vorbesce de linie pe délŭ, iĕră nu şi pe vale; umblândŭ apoĭ să tăgăduiéscă şi piatra Bârleseĭ şi arătândŭ unŭ părŭ d'înaintea cârciumeĭ Bîcleşuluĭ, sub cuvêntŭ, că acesta arŭ fi părulŭ numitŭ în hotărnicia lorŭ, lângă care părŭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ şi uă piatră precum şi că linia din acelŭ părŭ trebue să se încépă şi să mérgă în piscŭ în rîpa roşie din dreptulŭ aceĭ cârciumĭ. Amŭ luatŭ în băgare de sémă şi aceste pricinuirĭ şi amŭ vĕḑutŭ, că arătarea de acelŭ părŭ, ca semnŭ de hotarŭ, nu se potriveste nicĭ cu stăpânirea urmată, nicĭ chiărŭ cu coprinderea hotărnicieĭ Bălţaţilorŭ, fiindŭ-că I-iŭ, părulŭ numitŭ în acea hotărnicie a fostŭ infieratŭ âncă atunci, de suntŭ 87 de annĭ, şi celŭ mic arătatŭ acumŭ este tênĕrŭ şi ne înfieratŭ; alŭ 2-lea, nicĭ în hotărnîcia Bîcleşuluĭ nicĭ în ceea a Bălţaţilorŭ să vorbeste, că arŭ fi fostŭ piatră de hotarŭ lângă părŭ; de aceea aŭ şi tăgăduitŭ, atâtŭ ceĭ maĭ mulţi din moşneni câtŭ şi Bîcleşenii, sciinţa lorŭ de acea piatră ca semnŭ de hotarŭ; ci ca să cunnósce uă piatră găssită de curênd acolo şi fără nicĭ unŭ rostŭ; alŭ 3-lea, stăpânirea moşieĭ Albuleştilorŭ până în piatra Bârgleseĭ de sub No. 1, dovedesce, că părulŭ nu se póte lua de temeiŭ ca semnŭ despărţitorŭ a treĭ hotare, şi nicĭ o datŭ n'aŭ mersŭ nicĭ moşia Bălţaţilorŭ nicĭ Albuleştiĭ, până în acelŭ părŭ, după spusa tutulorŭ împrejurași, căcĭ hanu clăditŭ de Lăceanu pe acolo, aŭ datŭ*

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *amdŭ*.

numaĭ de cătŭ prilegiŭ de prigonire, care s'aŭ precurmatŭ prin susŭ-pomenitulŭ înscrisŭ de învoire a D-neĭ Anicăi Caramzulea, de aŭ slobozitŭ de bună voe acelŭ hanŭ în stăpênirea D-luĭ logof: Brăiloiu, după ce aŭ cunoscutŭ greşala; alŭ 4-lea, atâtŭ acelŭ înscrisŭ de învoire a D-neaeĭ Caramzulea, cât şi adeverinţa martorilorŭ, chiarŭ din fruntaşiĭ moşneniloră Bălţaţĭ, face deplină dovédă, că moşia Bălţaţilorŭ merge numaĭ până în dreptulŭ linieĭ din Gărman spre piatra Bârgleseĭ, iérăşĭ nu până în acelŭ părŭ. Totŭ asemenea se urmédă şi cu rîpa roşie, arétată mie acum, în dreptulŭ pĕruluĭ, de aceĭ din moşneniĭ pricinuitorĭ; care arétare iérăşĭ nu se potriveşte nică cu acele înscrisurĭ de maĭ susŭ, nică cu vechia stăpênire, fiindŭ-că Bîcleşeniĭ aŭ spusŭ, că totŭ capulŭ pisculuĭ se numeşte a rîpeĭ roşiĭ, şi că după hotărnicia Bîcleşuluĭ, cerulŭ din buza pisculuĭ a rîpeĭ roşiĭ a fostŭ în linia Gărmanuluĭ spre piatra Bârgleseĭ, la semnulŭ lit. D, până unde s'a şi urmatŭ stăpênire. Spre a precurma şi acéstă prigonire, de şi însuşĭ moşneniĭ Bălţăţeniĭ, prin adeverinţa lorŭ, încredinţédă, că pentru linia din Gărman până în piatra Bârgleseĭ vorŭ sta martorĭ, orĭ-unde s'arŭ cere, fiindŭ şi însuşĭ proprietarĭ în hotaru Bălţaţilorŭ; dérŭ, ca să nu ajungă pricina la judecată, amŭ propusŭ la amêndouĕ părţile prigonitóre chipulŭ de împăcăciune ce s'aŭ şi priimitŭ prin graiŭ, fiindŭ încă rĕpos. marele logofétŭ Brăiloiu în viaţă, şi pe care amŭ pus-'o şi în faptă, pe faţia pământuluĭ, adică: din piatra Bârgleseĭ amŭ trasŭ linie dréptă spre Gărman şi amŭ făcutŭ unŭ rotocolŭ pe acea linie în culmea déluluĭ, după ce amŭ eşitŭ din tufă în marginea arĕturilorŭ, care pe planŭ se vede sub litera F, şi este cam la mijlocu distanţeĭ între Gărman şi într'acea piatră; de acolo, ca să nu intru în vale, amŭ cotitŭ linia dreptŭ peste câmpŭ la altŭ rotocolŭ de sub litera D, ce este totŭ în culmea déluluĭ, în depărtare de la Gărman de 110 stânjinĭ (una sută dece stânjenĭ), şi din acelŭ rotocolŭ dreptŭ în Gărman de sub No. 33. Pentru aceste semne, de şi nu s'aŭ făcutŭ vre-unŭ înscrisŭ, fiindŭ-că D-luĭ logof: Brăiloiu aŭ rĕposatŭ, dérŭ s'aŭ făcutŭ şi cu scirea D-luĭ şi de faţiă cu toţĭ moşneniĭ, ce aŭ şi rĕmasŭ mulţumiţĭ. Iérŭ décă clironomiĭ caseĭ rĕpos: logof: Brăiloiu, nu se vorŭ mulţumi şi vorŭ socoti cu dreptŭ a se ţinea de adeverinţa dată de moşneni, peutru linia pomenită într'însa, se vorŭ judeca cu aceĭ moşneni.

MOŞIA BÎCLEŞELU.

Pentru acestŭ trupŭ de moşie s'a dişŭ maĭ susŭ, că este deosebitŭ de moşia Bicleşu, şi acum se află întrupatŭ cu Bicleşu, şi că se stăpêneşte totŭ de acelaşĭ pro-

prietarŭ alŭ Bîcleşuluĭ, cu bună credinţă, adică cu carte de hotărnicie din anulŭ 7234, Aprilie 24, prin care, fără să se arate suma stânjinilorŭ, séŭ semnele hotaruluĭ Bîcleşeluluĭ, se deslueşte numaĭ chipulŭ de împărţélă, fără numire de stânjinĭĭ ce s'aŭ făcutŭ atuncĭ. Semnele despărţitóre de moşia Bîcleşu, precum aŭ statŭ maĭ înainte vreme până a nu fi întrupatŭ moşieĭ Bîcleşuluĭ, s'aŭ arĕtatŭ maĭ susŭ după hotărnicia Bîcleşuluĭ din anulŭ 7233; ĭerĕ acum însemnezŭ şi cele

Despre moşia PODU-GROSULUĬ. Pentru acestă moşie mĭ s'aŭ arĕtatŭ nisce cărţĭ vechĭ şi hrisóve de D-nu hotarnicu acesteĭ moşiĭ, în carĭ nu se coprinde nicĭ suma stînjinilorŭ, nicĭ semnele hotaruluĭ; aşa dĕră, neputându-se afla altŭ felŭ rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste douĕ moşiĭ, amŭ pusŭ temeiŭ la vechia stăpênire, precum prin pravila pămêntuluĭ, la asemenea împrejurărĭ, să legiueşte; şi merge hotarulŭ Bîcleşeluluĭ, după arĕtarea ómenilorŭ bĕtrânĭ din Bîcleşŭ, din rotocolu ce s'aŭ făcutŭ lângă furca séŭ obârşia văiĭ pietreĭ, care se vede pe planŭ sub No. 16, şi este semnŭ numitŭ şi în hotărnicia moşieĭ Corzuluĭ, din anulŭ 1768, (însă stăpênirea moşieĭ Corzuluĭ despre Podu-Grosuluĭ, se urmédă numaĭ până în rotocolu de sub No. 15, din dreptulŭ copacilorŭ înfieraţĭ, din care se începe şi învecinarea Podu-Grosuluĭ, despre proprietarĭĭ moşieĭ Bîcleşuluĭ, mergêndŭ linie dréptă de la No. 15 la No. 16), dreptŭ în capulŭ laculuĭ la rotocolu de sub litera B, în culmea déluluĭ; de acolo totŭ pe culmea déluluĭ spre Apusŭ, în rotocolu de sub litera E; de acolo, cam spre Médă-nópte şi Apusŭ, totŭ pe acea culme înainte în rotocolu de la păru de sub litera F; de acolo totŭ în acea direcţie pe culme la vale, până în rotocolu de sub litera I; de acolo spre Médă-nópte, totŭ pe culme în josŭ şi în vale, la piatra din gura Bîcleşeluluĭ de sub litera K, din care piatră, merge dreptŭ în piscŭ, în rotocolu de la păru de sub litera L, la Dinu Bălan; de acolo, cam spre Rĕsăritŭ, dreptŭ la rotocolu de sub No. 19, de lângă drumu bĕtrânŭ; de acolo drept în délŭ, în piscŭlŭ Vălturoiĭ, în piatra de sub No. 20, (hotaru Bîcleşeluluĭ însă, stă la rotocolu de sub No. 19).

Spre sciinţă arĕtatŭ şi acestea, că pe tóte liniile ce s'aŭ făcutŭ acum împrejurulŭ moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu, despre vecinĭĭ rĕzaşĭ, amŭ făcutŭ, spre îndeşirea semnelorŭ şi alte rotocóle, afară de cele numite maĭ susŭ la ocolulŭ moşieĭ, şi că tóte pietrele s'aŭ îngrăditŭ ĭerăşĭ cu rotocóle, spre a nu se strĕmuta din locŭlŭ lorŭ. Arătŭ şi suma stânjinilorŭ ce se coprinde în hotărnicia Bîcleşuluĭ la 3 trăsurĭ: însă, la capulŭ moşieĭ despre Rĕsăritŭ despre Albuleştĭ, se arată în acea hotărnicie stânjenĭ 2725 (douĕ miĭ şépte sute douĕ-deci şi cinci); dĕră făcêndŭ eŭ cercare în totŭ chipulŭ, n'aŭ eşitŭ acestă sumă, adică: trăgêndŭ eŭ după cotiturele hotaruluĭ,

de la piatra Bârgleseĭ No. 1, prin semnulŭ No. 2, apoĭ prin lacŭ şi prin semnele de sub No. 3, 4, 5 şi 6 până la No. 7, aŭ eşitŭ 2075 (douĕ miĭ şépte-dĕcĭ şi cinci stânjenĭ), iérĕ făcêndu-se acéstă trăsură pe o linie dréptă, din piatra No. 1 până la semnulŭ de sub No. 7, aŭ eşitŭ încă maĭ puçinĭ stânjenĭ, adică numaĭ 1944 (una miiă nouĕ sute patru-dĕcĭ şi patru) stânjenĭ; prin urmare, se cunóste că o sumă însemnată de stânjenĭ se află încutrupită de către trupulŭ moşieĭ Zmadoviţa, şi că linia acesteĭ trăsurĭ, va fi mersŭ din hotaru Bălţaţilorŭ, din dreptu pietreĭ Bârgleseĭ prin lacŭ şi prin semnulŭ No. 5, şi de aicĭ înainte totŭ alăturea cu hotaru Albuleştilorŭ spre Méḑă-ḑi, până la semnulŭ litera A, până unde arŭ eşi susŭ-ḑisa suma stânjenilorŭ; (pentru acéstă pricină s'aŭ vorbitŭ maĭ susŭ la periodulŭ despre moşia Zmadoviţa); alŭ 2-lea trăsură la mijlocŭlŭ moşieĭ, se arată în hotărnicia de 2425 stânjenĭ, (douĕ miĭ patru sute douĕ-dĕcĭ şi cinci), carĭ aŭ şi eşitŭ întocmaĭ din semnulŭ arĕtatŭ pe planŭ sub litera M, din hotarulŭ Bălţaţilorŭ-de-susŭ până în hotaru Corzuluĭ la rotocolu No. 12, din poiana luĭ Vrabete; alŭ 3-lea trăsură, la capulŭ moşieĭ despre Apusŭ, adică unde se loveşte Bîcleşu cu Bîcleşelu în capŭ, este după hotărnicieĭ de 850 stânjenĭ, (optŭ-sute-cinci-dĕcĭ), care aŭ şi eşitŭ deplinŭ din piatra No. 20, de la piscu Vălturoiĭ, din hotarulŭ Bălţaţilorŭ-de-susŭ, până în semnulŭ No. 17, din marginea Culăreĭ despre hotaru Bîcleşeluluĭ. Dérŭ pentru că dintr'acelŭ semnŭ înainte şi lungulŭ moşieĭ Bîcleşeluluĭ, se loveşte încă în capŭ cu Bîcleşu, de se întinde amêndouĕ trupurĭ până în hotarulŭ Corzuluĭ, şi de vreme ce mĕsurându-se Bîcleşu şi pân'acolo, nu se potriveşte suma stânjenilorŭ, apoĭ, fiindŭ-că tótă figura este neregulată şi colţurată, şi amêndouĕ trupurile de moşiĭ aflându-se întrupate din vechime, a fostŭ de trebuinţă a se întocmi alte trăsurĭ din noŭ, spre a se putea afla maĭ cu exactitate stânjenii masă a totaluluĭ şi a se maĭ face şi următórele deslușirĭ: hotarniciĭ vechĭ aĭ Bîcleşuluĭ vorŭ fi mĕsuratŭ numaĭ pe acolo unde Bîcleşu cu Bîcleşelu se lovescŭ în capŭ, precum maĭ susŭ s'aŭ ḑisŭ, din No. 20 până în No. 17, şi stăpênirea pe linia roşie, ce de aicĭ înainte merge în lungulŭ moşieĭ Bîcleşeluluĭ, se va fi socotitŭ ca cum arŭ fi mergêndŭ şi despre Bîcleşu, totŭ în lungŭ, de şi merge în latŭ, după figura eĭ, şi s'aŭ lăsatŭ din acéstă pricină ne-mĕsurată; séŭ că semnele moşieĭ Bîcleşeluluĭ, despărţitóre de Bîcleşu, aŭ stătutŭ altŭ-felŭ, fiindŭ-că cele vechĭ s'aŭ perdutŭ, şi sinetulŭ eĭ nu pomeneşte de semne séŭ de suma stânjenilorŭ. Décă însă nu se póte dovedi adevĕrata despărţire într'aceste moşiĭ, căcĭ Bîcleşelu se află întrupatŭ de multŭ moşieĭ Bîcleşuluĭ, şi amêndouĕ s'aŭ stăpênitŭ numaĭ de unŭ proprietarŭ, urméḑă ca, pe temeiulŭ pravileĭ pământuluĭ, să se păzéscă şi de acum înainte vechea stăpênire a împreu-

natelorŭ acestorŭ două moşii despre Corzu şi Podu-Grosuluĭ; cu cătŭ maĭ vêrtosŭ, că proprietaru Corzuluĭ, după semnele de susŭ, n'are cuvêntŭ a se împotrivi la acéstă stăpênire, iérŭ celŭ alŭ moşieĭ Podu-Grosuluĭ n'are sineturĭ cu suma de stânjenĭ séŭ cu numire de semne, avêndŭ iérăşĭ numaĭ stăpênirea veche, precum maĭ susŭ s'aŭ însemnatŭ, şi pe care amŭ pusŭ şi temeiŭ.

Trăsurile în latŭ, ce amŭ întocmitŭ pe planŭ după figura împreunatelorŭ amêndouĕ trupurĭ de moşii, suntŭ cele următóre:

1. Spre capulŭ moşieĭ despre Albuleştĭ, din piatra Bârgleseĭ No. 1, din hotarulŭ Bălţaţilorŭ dreptŭ până în rotocolu No. 7, unde se încoltĕsce Zmadoviţa cu Corzu, aŭ eşitŭ 1944 stânjenĭ S. V. (una miiă-nouĕ-sute patru-decĭ şi patru).

2. Iérŭ din hotaru Bălţaţilorŭ-de-josŭ, din rotocolu litera F, până în piatra Corzuluĭ din faţia văiĭ, 1774 stânjenĭ, (una-miiă şépte sute şépte-decĭ şi patru).

3. Din rotocolu de la Gărman No. 33, până în rotocolu No. 9, din muchia scursureĭ, 1760 stânjenĭ, (una miiă şépte sute şése-decĭ).

4. Totŭ din hotarulŭ Bălţaţilorŭ-de-josŭ, din rotocolu No. 30, ce este făcutŭ în locŭlŭ Gorunuluĭ înfieratŭ, din pisculŭ Mavroĭ până în rotocolu No. 10, despre Corzŭ, din capulŭ Poieneĭ-lungĭ, 1932 stânjenĭ, (una miiă nouĕ sute treĭ-decĭ şi douĕ).

5. Din rotocolu de la laculŭ moreĭ No. 28, în valea Mavroĭ, dreptŭ în piatra de la nucŭ No. 11, stânjenĭ 2,000, (douĕ miĭ).

6. Din semnulŭ arĕtatŭ pe planŭ sub litera M, şi II, din hotarulŭ Bălţaţilorŭ de mijlocŭ (séŭ de susŭ), până în rotocolu No. 12, în poiana luĭ Vrabete, în hotaru Corzuluĭ, stânjenĭ 2425, (douĕ miĭ patru sute douĕ-decĭ şi cincĭ); acésta este a doua trăsură generală.

7. Din piatra Michăieseĭ No. 24, până iérŭ în hotaru Corzuluĭ, în rotocolu No. 13, ce este făcutŭ în locŭlŭ pietreĭ de la drumu bĕtrânŭ, stânjenĭ 2545, (douĕ miĭ cincĭ sute patru-decĭ şi cincĭ).

8. Din hotaru Bălţaţilorŭ-de-susŭ din măgură No. 23, din dreptulŭ cârciumeĭ luĭ Ioan Cotirţă, dreptŭ până în Corzŭ, la rotocolu din muchia vălceleĭ, litera G, stânjenĭ 2400, (douĕ miĭ patru sute).

9. Din piatra Rucşorenilorŭ No. 22, până în rotocolu No. 15, de la copacĭ înfieraţĭ, unde se încoltĕsce Corzu cu Podu-Grosuluĭ, stânjenĭ 2260, (douĕ miĭ douĕ sute şése-decĭ).

10. Din semnu arĕtatŭ pe planŭ sub litera O, despre Bălţaţĭ, până în rotocolu de sub No. 16, de lângă obârşia văiĭ pietreĭ despre Podu-Grosuluĭ, stânjenĭ 1878,

(una miiă optŭ sute ş̧epte-ḑecĭ ş̧i optŭ).

11. Din piatra No. 20, unde se lovesce Bălţaţiĭ-de-susŭ cu Podu-Grosuluĭ în piscu Vălturoiĭ, dreptŭ până în rotocolŭ despre Podu-Grosuluĭ, de sub litera E, în culmea dĕluluĭ, stânjenĭ 1580, (una miiă cincĭ sute optŭ-ḑecĭ).

Aceste trăsurĭ adunându-se ş̧i făcêndu-se masă, aŭ eş̧itŭ peste totŭ 2045 3/4 stânjenĭ, (douĕ miĭ patru-ḑecĭ ş̧i cincĭ ş̧i treĭ-a-patra) masă; asemenea amŭ socotitŭ ş̧i lungimea acestorŭ împreunatelorŭ moş̧iĭ, însă I-iŭ, din hotaru Podu-Grosuluĭ, din rotocolu No. 19, până în hotaru Albuleş̧tilorŭ la lăculeţŭ, stânjenĭ 4,000 (patru miĭ); alŭ doilea, ierŭ din Podu-Grosuluĭ din rotocolu litera I, până în rotocolu No. 5, de lângă obârş̧ia vălceleĭ Şogăĭ, unde se încolţesce Albuleş̧tiĭ cu Zmadoviţa, stânjenĭ 4452, (patru miĭ patru sute cinci-ḑecĭ ş̧i douĭ); alŭ treilea, din Podu-Grosuluĭ, din rotocolu litera E, până în rotocolu No. 7, unde se încolţesce Zmadoviţa cu Corzu, aŭ eş̧itŭ stânjenĭ 3792, (treĭ miĭ ş̧épte sute nouĕ-ḑecĭ ş̧i duoĭ). care ş̧i aceş̧tia, făcêndu-se masă, aŭ eş̧itŭ 4081 1/3 (patru miĭ optŭ-ḑecĭ ş̧i unu, ş̧i una-a-treia), tótă lungimea. Desfăcêndŭ eŭ apoĭ tótă figura moş̧ieĭ în stânjenĭ pătraţi, aŭ eş̧itŭ peste totŭ 8,466,859 stânjenĭ pătraţi (optŭ milióne, patru sute ş̧ése-ḑecĭ ş̧i ş̧ése de miĭ, optŭ sute cincĭ-ḑecĭ ş̧i nouĕ). Socotindu-se apoĭ 1296 stânjenĭ pătraţi, dreptŭ unŭ pogonŭ, aŭ eş̧itŭ din totalu sumeĭ stânjenilorŭ pătraţi 6533 (ş̧ése miĭ cincĭ sute treĭ-ḑecĭ ş̧i treĭ) pogóne, ş̧i 91 (nouĕ-ḑecĭ ş̧i unu stânjenĭ pătraţi).

1848, Decembrie 8, Crajova.

Iosif Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

35.

Cinstiteĭ Presidenţiĭ Judecătorieĭ de Mehedinţi.

Săvêrş̧indŭ eŭ lucrarea hotărnicieĭ moş̧ieĭ Bîcleş̧u ş̧i Bicleş̧elu, pentru care amŭ fostŭ orânduitŭ de acestă cinstită Presidenţie, cu adresa de sub No. 5186, Octomvrie 19, anulŭ 1847, amŭ datŭ planŭ ş̧i carte de alegere în priimirea D-neĭ mare logofeteseĭ Zinca Brăiloiu, d'împreună cu copiile scóse ş̧i iscălite de mine după acea carte de alegere, pe câtŭ se atinge de proprietatea fieş̧i-căruia vecinŭ

rĕzaşŭ, ca să se depue în cinstita judecătorie, spre a se urma potrivitŭ formelorŭ prescrise; şi săvêrşindu-se legiuitulŭ cursŭ, va priimi D-neaeĭ înapoĭ acelŭ planŭ şi alegere de la cinstita judecătorie. Către acésta, însemnezŭ şi numele acelorŭ vecinĭ rĕzaşĭ, ce suntŭ a se chiema în cinstita judecătorie, şi pentru care s'a făcutŭ maĭ susŭ disele copiĭ de alegere, în numĕrŭ de şépte, însă:

S-ta Mŏnăstirea Strehaia..... pentru moşia Albuleştĭ.

D-luĭ marele Clucerŭ **Grigorie Racoviţă,** pentru moşiile Zmadoviţa şi Corzu.

Moşneniĭ Zmadoviţenĭ din satu Secu (A)... pentru moşia Zmadoviţa.

Moşneniĭ Bălţăţenĭ-de-susŭ séŭ Rucşorenĭ (B) pentru moşia Bălţaţiĭ-de-susŭ.

Moşneniĭ Bălţăţenĭ-de-josŭ (V) pentru moşia Bălţaţiĭ-de-josŭ.

D-eĭ **Anica Caramzulea** din Craiova, pentru moşia Bălţaţiĭ-de-josŭ.

D-nĕluĭ marele logofĕtŭ **Grigorie Grădişténu,** pentru moşia Podu-Grosuluĭ.

A) **Ion Borişténn, Stancu Ştirbu, Nicolae Creznicénu, popa Mihaĭ Glogoşténu, Efrem** sin[1]) **Ion Cojocaru, Iacob Seceanu, Stancu Postelnicel,** şi cetaşiĭ lorŭ.

B) **Pêrvu Mazîlu, Iordache Căpitanu, Dumitru Cotîrţă, Preda** sin[1]) **Dinu Cotîrţă, Ivan Cotîrţă, Hristodor Mursă, Mihaĭ Semiş, Ioan Buga,** şi cetaşiĭ lorŭ.

V) **Ioan Florescu, Dinu Lungu, Stan Cârstumitu, Mihaĭ Copiescu, Dinu popa Barbu, Niţu Ene Boernaş, Mihaĭ Chiplescu, Stanciu Cioca** şi cetaşiĭ lorŭ.

Isf. Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

No. 80.
Aprilie 2.
Anulŭ 1849.
Crajova.

Copie.

36.

CARTE DE ALEGERE A MOŞIEĬ BÎCLEŞU.

(Pentru Mŏnăstirea Strehaia).

În urmarea cinstitului adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşie Bîcleşu şi Bicleşelu, dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în viĕţă proprietaru lorŭ,

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiulŭ.*

rĕpos: marele logof: Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţii către toţi vecinii rĕzaşi, apoi amŭ mersŭ în faţia loculuĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ, după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire. Pentru acéstă moşie 'mĭ-a înfăţişatŭ rĕpos: logof: Brăiloiu, cartea de hotărnicie a 12 boieri, din anulŭ 7233, Maiŭ 22, deslușitóre de semnele hotaruluĭ de jurŭ împrejurŭ şi de suma stânjenilorŭ la 3 trăsurĭ. Potrivitŭ cu coprinderea acesteĭ hotărnicĭi merge hotarulŭ Bîcleşuluĭ.

Despre moşia Albuleştiĭ a sfinteĭ Mŏnăstirĭ Strehaia, din partea căreia n'aŭ venitŭ niminea, după formele făcute; la capulŭ moşieĭ despre Rĕsăritŭ, din piatra de lângă cruce, din gura Bârglească, care pe planŭ se vede sub No. 1 (acéstă piatră s'aŭ găsitŭ înfiptă în pământŭ şi urmată cu vechia stăpênire, fără nicĭ o pricină, atâtŭ după arĕtarea ómenilorŭ bĕtrânĭ din Bîcleşŭ, câtŭ şi din Bălţaţiĭ-de-josŭ; arĕtândŭ rĕpos: logof: Brăiloiu o adeverinţă a moşnenilorŭ Bălţăţenĭ-de-josŭ, din anulŭ 1847 Maiŭ 14, adeverită de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbrava, totŭ în acelŭ anŭ, cu No. 1224, unde într'altele se dice chiarŭ aşa: „în piatra ce este în vale în gura Bârgleseĭ, dreptŭ ogaşu din sadina din faţia despre Bălţaţĭ, despărţitóre a treĭ hotare: Bîcleşu, Bălţaţiĭ şi Albuleştiĭ“; şi unŭ înscrisŭ de învoire totŭ din acelŭ anŭ, Iunie 2, a D-eĭ Anicăĭ Caramzulea, proprietara în Bălţaţiĭ-de-josŭ, adeverită de cinstita judecătoria Doljuluĭ, Secţia I-iŭ, sub No. 1817, Iunie 4, din pomenitulŭ leată[1]), unde ĭerăşi se vorbeşte de piatra Bârgleseĭ); pe piscu luĭ Voicu la délŭ dreptŭ în rotocolu ce s'aŭ făcutŭ acum lângă drumŭ, până unde s'a urmatŭ stăpênirea (vedĭ pe planŭ sub No. 2), care linie trece pe marginea poieneĭ luĭ Voicu; acea poiană însă, după arĕtarea ómenilorŭ, s'a cutrupitŭ în dreptulŭ acesta de pădure, şi numaĭ pe cóstă se maĭ cunósce puţinŭ, déră întinderea eĭ nu se scie câtŭ va fi fostŭ; din acestŭ rotocolŭ, vorbindu-se în hotărnicie, că hotarulŭ arŭ fi mergêndŭ prin copacĭĭ înfieraţi, şi asemenea copacĭ înfieraţi din vechime, negăsindu-se acum, amŭ trasŭ ĭeră linie drĕptă la altŭ semnŭ netăgăduitŭ şi urmatŭ cu stăpênirea, adică la unŭ lăculeţŭ, ce-ĭ dicŭ unĭĭ şi laculŭ-adîncŭ, (vedĭ-lŭ pe planŭ sub numire de lăculeţŭ); dovédă, că laculŭ acesta nu póte fi celŭ numitŭ laculŭ-adîncŭ din hotărnicia Bîcleşuluĭ este acésta, căcĭ acolo se vorbesce, că rĕzorulŭ hotaruluĭ, înainte de a da în laculŭ adîncŭ, trece peste fagulŭ încinsŭ, şi în tótă întinderea linieĭ hotaruluĭ, din rotocolu de sub No. 1, până în muchia văiĭ Voiculuĭ, nu se află fagĭ, fiindŭ-că acolo este şesulŭ déluluĭ, unde în partea loculuĭ nicĭ nu crescŭ fagĭ, ci gârniţe şi alte lemne, ĭeră fagĭ se găsescŭ numaĭ pin văĭ, pre-

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ.*

cumŭ suntŭ şi în valea Voiculuĭ; de aceea, de şi acestŭ lăculeţŭ nu este numitŭ în hotărnicie, dĕrŭ fiindŭ-că într'însa se vorbesce de copacĭ înfieraţi, şi fiindŭ-că în dreptulŭ acelŭĭ lăculeţŭ, după spusa ómenilorŭ, va fi fostŭ unŭ asemenea copaciŭ, pentru că stăpênirea s'a urmatŭ pe acolo, amŭ lăsatŭ şi eŭ acestŭ semnŭ nesmintitŭ, spre a nu da pricinĭ de prigonirĭ. Totŭ pe acestŭ temeiŭ, amŭ trasŭ iĕră linie drĕptă la altŭ semnŭ netăgăduitŭ, adică la o altă poiană a Voiculuĭ, care se cunósce prea bine, şi amŭ făcutŭ rotocolŭ într'însa sub No. 3, ce este aprópe de muchia văiĭ Voiculuĭ; acéstă poiană însă luându-se dreptŭ celeĭ numită în hotărnicie, fiindŭ-că cea-altă nicĭ nu se cunósce bine, arŭ urma ca să se ĭea dreptŭ alŭ 2-lea semnŭ din piatra Bârgleseĭ încóce şi a se face linie drĕptă până în ea, precum a şi cerutŭ rĕpos: logof: Brăiloĭu, sub cuvêntŭ, că poiana de lângă piscŭlŭ Voiculuĭ nu se cunósce, şi că lăculeţu nu póte fi laculŭ-adêncŭ, din pricina susŭ-sxpusă; dĕrŭ fiindŭ-că Bîcleşeniĭ înşuşĭ, aŭ arĕtatŭ stăpênirea urmată prin arĕtatele semne, şi pentru că şi diferenţa a fostŭ mică, amŭ păzitŭ acéstă stăpênire, spre a lipsi judecăţile, dĕcă însă şi Sânta Mŏnastire se va mulţumi; iĕră într'altŭ chipŭ arŭ trebui să se facă numaĭ o linie de la piatra Bârglesseĭ până în rotocolu făcutŭ în acea poiană a Voiculuĭ (vedĭ No. 3); de acolo înainte, negăsindu-se nicĭ copacĭĭ înfieraţĭ, nicĭ fagulŭ încinsŭ, merge dreptŭ în matca văiĭ Voiculuĭ, la fôntâna vechiĕ, care se înţelege, că va fi fostŭ laculŭ adâncŭ până a nu se face fôntână, fiind-că valea este adêncă, şi în locŭlŭ fôntâneĭ va fi fostŭ unŭ lacŭ, pricinuitŭ de acelŭ isvorŭ alŭ eĭ; acumŭ este alăturea şi o fôntână nouĕ (vedĭ pe planŭ No. 4); de acolo, negăsindu-se nicĭ ceru de hotarŭ, nicĭ piatră, merge după glăsuirea hotărnicieĭ la furcitura vălceleĭ Şogăĭ, (vedĭ pe planŭ rotocolu la obârşia văiĭ Şogăĭ No. 5); aicĭ se isprăvesce înjugarea cu moşia Albuleştiĭ şi începe moşia Zmadoviţa; şi măcarŭ că în hotărnicia Bîcleşuluĭ se dice, că la acestŭ capŭ alŭ moşieĭ despre Albuleşti, arŭ fi stânjenĭ 2725, (douĕ miĭ şépte sute douĕ-decĭ şi cinci), şi că acéstă sumă n'aŭ eşitŭ pe deplinŭ, lipsindŭ fórte mulţĭ stânjenĭ; dĕrŭ acéstă încutropire nu se cunósce făcută de către Albuleşti, fiind-că Bîcleşu într'acolo se ĭea pe dinainte de Zmadoviţa, care acestŭ trupŭ de moşie merge de acum înainte înjugatŭ cu Albuleştiĭ; şi pentru acéstă împrejurare, se va face deslușire maĭ la vale, fiindŭ-că privesce pe séma moşieĭ Zmadoviţa.

1848 Decembre 8. Cratova.

Isf. Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

37.

Carte de alegere a moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu din judeţulŭ Mehedinţuluĭ.

(Pentru D-nu Cluceru Grigorie Racoviţă).

În urmarea cinstituluĭ adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi cu No. 5186 Octombrie 19, anul 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşie Bicleşu şi Bicleşelu, dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în viaţă proprietaru lorŭ rĕpos: marele logof: Nicolae Brăiloĭa, amŭ făcutŭ legiuitele citaţiĭ către toţi vecinii rĕzaşi; apoĭ amŭ mersŭ în faţa loculuĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire. Despre trupulŭ de moşie Zmadoviţa ce se stăpêneşte de D-luĭ marele Cluceru Grigorie Racoviţă, nu mi s'a înfăţişatŭ nicĭ unŭ sinetŭ, şi urmândŭ ierĕ cu cercetarea semnelorŭ după hotărnicia Bîcleşuluĭ, mi s'aŭ arătatŭ din rotocolu No 5, de lângă obârşia văleceĭ Şogăĭ, altŭ semnŭ, în valea Zmadoviţeĭ, unde se ḑice gârniţa împuşcată în locŭ căreia, fiindŭ-că lipsesce, amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 6, până la care ierăşĭ amŭ trasŭ linie dreptă; de acolo peste matca pomeniteĭ văĭ şi prin ogaşŭ, ce dă în valea Zmadoviţeĭ, dreptŭ peste câmpŭ peste arături, la rotocolu No. 7, de lângă drumŭ, unde se încolţesce moşia Zmadoviţa cu moşia Corzuluĭ şi se ḑice în hotărnicia Bicleşuluĭ, d'asupra capuluĭ Lazuluĭ Moziĭ. Fiindŭ-că suma stânjenilorŭ 2725, (două miĭ şépte sute două-ḑecĭ şi cincĭ) a Bicleşuluĭ, la trăsura numită despre Albuleştĭ, n'aŭ eşitŭ nicĭ într'unŭ chipŭ, cercându-o eŭ atâtŭ pe o linie dreptă, din piatra Bârglesseĭ până în colţu moşieĭ Zmadoviţeĭ la rotocolu No. 7, câtŭ şi pe liniile frânte după cursulŭ hotaruluĭ, între susŭ ḑisele două semne, amŭ datŭ cu socotélă, de vreme ce în hotărnicie se ḑice „trăsura despre Albuleştĭ“, că linia acesteĭ trăsurĭ, din furcitura văleceĭ Şogăĭ, va fi mersŭ şi de aieĭ înainte totŭ alăturea cu hotarulŭ Albuleştilorŭ spre Médă-ḑi, până la semnulŭ arĕtatŭ pe planŭ sub litera A, unde s'aŭ împlinitŭ susŭ-arĕtata sumă, şi că Bicleşu este încutropitŭ de Zmadoviţa, séŭ că trupulŭ moşieĭ Zmadoviţa aŭ ţinutŭ totŭ de Bicleşu (precum ţine acum şi Bicleşelu de moşia Bicleşuluĭ, la celŭ-altă capŭ alŭ moşieĭ), şi s'aŭ deosebitŭ, când s'aŭ datŭ de zestre; însă fiindŭ-că însuşĭ rĕpos: logof: Brăiloiu aŭ dat-'o de zestre, d'împreună cu moşia Corzu, şi de atunci până acum s'aŭ stăpênitŭ totŭ prin semnele, ce s'aŭ arĕtatŭ mai susŭ, fără a se face vr'o pretenţie, amŭ lăsatŭ

și acum tótă acele semne, neschimbate; și numaĭ la întêmplare de s'arŭ cere pentru acéstă trăsură a se împlini suma stânjenilorŭ Bicleșuluĭ și a nu se ține în sémă semnele vecheĭ stăpêniri, arŭ trebui să se schimbe figura și a se înființa liniile de la No. 5, până la litera A, și de acolo până la semnulŭ No. 12, a trăsureĭ mijlocului, cu care chipŭ s'arŭ lua și o mare bucată din Corzŭ.

Despre moșia Corzu, ce este dată de zestre tótă D-luĭ marele Clucerŭ Grigorie Racoviță, 'mĭ-aŭ înfățișatŭ D-luĭ o carte de hotărnicie din anulŭ 1768, Maiŭ 28, a luĭ Fota Vlădăianu, biv-vel[1]) Medelnicerŭ, unde într'altele se dice chiarŭ așa: „până la furca Drăgoicĭ, și de acolo dreptŭ în furca pietreĭ, și de acolo pe délŭ până în furca Zmadoviței, și de acolo pe matca la vale până la drumulŭ Zmadoviței, din drumŭ dreptŭ în délŭ în furca Stăneștilorŭ ș. c. l.", făcêndŭ eŭ cercetarea semnelorŭ coprinse în acéstă hotărnicie, amŭ vĕdutŭ că furca pietreĭ este tocmaĭ acolo, unde pe planŭ se arată semnulŭ de sub No. 16, și unde moșia Bîcleșu se încolțesce cu Bîcleșelu și cu moșia Podu-Grosuluĭ, neajungêndŭ însă moșia Corzuluĭ cu stăpênirea până acolo, ci stândŭ la semnulŭ de sub No. 15, după cum amŭ găsit-'o; iĕră furca Zmadoviței fiindŭ în depărtare de furca pietreĭ de câți-va miĭ de stânjenĭ spre Rĕsăritŭ, se găsesce tocmaĭ în mijlocŭ moșieĭ Bîcleșu la semnulŭ litera B, până la care nicĭ o dată n'aŭ ajunsŭ cu stăpênirea moșia Corzu. De aceea, fiindŭ-că într'aceste doŭe semne depărtate nu se maĭ vorbesce de altŭ semnŭ între ele, și dĕcă s'arŭ închipui o linie de la unulŭ la altulŭ, s'arŭ pierde maĭ multŭ de a treĭa parte din tótă trupulŭ moșieĭ Bîcleșuluĭ, și fiindŭ-că și Bîcleșulŭ are hotărnicia cea din anulŭ 7233, unde se numescŭ semnele dese a hotaruluĭ de jurŭ împrejurŭ și suma stânjenilorŭ, și prin susŭ dișa linie nu s'arŭ pădi acele semne sĕŭ suma stânjenilorŭ, ci împotrivă s'arŭ pierde prea multŭ; și de vreme ce și stăpênirea s'a urmatŭ din vechime până acum după pomenita hotărnicie a Bîcleșuluĭ, fiindŭ întărită și printr'o carte de judecată din anulŭ 1768, Iulie 1, înfățișată mie tótă de rĕpos: logof: Brăiloiu, pe temeiŭ că aŭ făcutŭ 43 anĭ, adică sorocŭ paragrafieĭ pentru lucrurile Mănăstirescĭ, în care nu s'aŭ căutatŭ judecată, dându-se hotărîre ca să se urmeție stăpênirea după hotărnicia Bîcleșuluĭ; și apoĭ dĕcă prin proiectulŭ din legiuire sub No. 195, anuluĭ trecutŭ, pornirea păreĭ pentru prescripția încutrupireĭ moșielorŭ, s'aŭ mărginitŭ în sorocŭ de unŭ anŭ, și D-luĭ proprietaru moșieĭ Corzuluĭ n'aŭ datŭ nicĭ o jalbă pentru acestŭ sfîrșitŭ, amŭ luatŭ iĕrăși de temeiŭ acea hotărnicie a Bîcleșuluĭ și stăpênirea vechie, și amŭ făcutŭ liniĭ din

---

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fostŭ-mare.*

semnă în semnă, precum se arată, însă: din rotocolu de sub No, 7, de lângă drumă, unde în hotărnicie se dice d'asupra capului Lazului-Moziĭ, negăsindu-se gârniţa înfierată, merge dreptă la piatra din faţia văiĭ, unde a fostă ulmulă înfierată, şi în locală ulmului s'a găsită acea piatră veche de hotară; de aică peste matca văiĭ pristaviloră, în rotocolu de sub No. 8, ce s'aŭ făcută în locu faguluĭ înfierată, ce s'aŭ prăpădită; de aică pe scursură la délă, în rotocolu No. 9, ce este făcută în locală gârniţeĭ înfierate, din muchia scursureĭ; de aică înainte, negăsindu-se nică gârniţa plecată nică laculă cu frasiniĭ, nică alte gârniţe înfierate, séŭ locală fagiloră înfieraţi, amă trasă linie dréptă peste valea Şişirinului în délă, în capulă Poieneĭ-Lungĭ la gârniţa înfierată, unde amă făcută rotocolu de sub No. 10. Mi s'aŭ maĭ arătată de către D-luĭ proprietaru moşieĭ Bîcleşului şi o carte de alegere asupra prigonireĭ ce s'a urmată între Corzu şi Bicleşu, pentru laculă cu frasiniĭ, din anulă 1779, Ghenarie 2, coprindătóre, că nică atunci nu s'aŭ găsită acelă lacă, şi că s'aŭ făcută semne pîn gârniţĭ, care aceste semne nu s'aŭ găsită acum; umblându însă ómeniĭ de la Corză a propune ca să se tragă linie din rotocolu de sub No. 9, până în piatra de sub No. 11, care este în celă-altă capă ală Poieneĭ-Lungĭ, cu pricinuiră, că acolo ară fi scriindă ocolnica capulă poieneĭ, nu amă putută da ascultare, căcĭ în acea ocolnică a Bîcleşului se dice cu desluşire, că de locă ce ese din valea Şişirinului în délă, aŭ dată de capulă Poieneĭ-Lungĭ despre Corză, unde a fostă gârniţa înfierată, iéră nu în celă-altă capă, unde se vorbesce de piatra ce şi în diua de astădĭ se găsesce în fiinţă, şi unde a fostă drumulă Buciumiloră, până la care piatră amă făcută altă linie; de la rotocolu No. 10, din piatra de sub No. 11, merge linia dreptă peste valea Părpălegiloră şi peste valea Buciumiloră, ce'ĭ se dice şi valea luĭ Vrabete în rotocolu No. 12, ce s'aŭ făcută în poiana luĭ Vrabete, fiindă-că nu s'aŭ găsită gârniţa îngemănărată; de acolo prin poiana rôtundă dreptă în piaira No. 13, ce 'ĭ se dice de la drumu bătrânu, care drumă, acum s'aŭ cutrupită de érbă, fiindă-că poiana de maĭ susă curăţindu-se şi întinzându-se maĭ multă, s'a făcută arături şi livedĭ în partea locului, şi chiară piatra s'aŭ spartă şi s'aŭ găsită numaĭ bucăţĭ din ea; déră eŭ amă făcută rotocolu de sub No. 13, merge dreptă prin poiana cu seacă, care acum s'a făcută totă una cu cea-l'altă poiană, la rotocolu litera B, de lângă drumu bătrânu. Acestă drumă bătrânu s'aŭ cutrupită aică de pădure, déră Bîclesenii 'mĭ-aŭ arătată acestă locă ală vecheĭ stăpâniră, sub cuvântă, că pe acolo a fostă în vechime acelă drumă bătrânu, ce nu se maĭ cunósce; de acolo merge dreptă la rotocolu de sub No. 14, din muchia vălceleĭ, ce 'ĭ se dice în hotărnicie a Selişteţeĭ; de acolo totă pe muchia aceĭ vălcele prin rotocóle de sub literile G

şi X, negăsindu-se laculă Curuienuluĭ şi piatră, până în celă de sub No. 15, de lângă copacĭ înfieraţĭ, unde, după stăpênirea ce se urmédă, se desparte moşia Corzuluĭ de moşia Podu-Grosuluĭ, şi se isprăvesce învecinarea moşieĭ Corzu cu Bicleşu. Arĕtândŭ unĭ ómenĭ din Corzŭ, că laculŭ ce pe planŭ se vede în moşia Bîcleşuluĭ sub numire de „Laculŭ cu plopĭ", arŭ fi laculŭ Curuienuluĭ, s'aŭ împotrivitŭ Bicleşenĭĭ, că nicĭ o dată nu s'aŭ pomenitŭ acestŭ lacŭ sub altă numire, de cătŭ cu aceea de „Laculŭ cu plopĭ", şi că nicĭ moşia Corzu nicĭ Podu-Grosuluĭ aŭ mersŭ vr'o dată cu stăpênirea până în elă, ci împotrivă, eĭ arŭ fi auditŭ, că laculŭ ce pe planŭ se vede dincolo de obârşia văiĭ pietreĭ de sub No. 16 la litera B, arŭ fi avêndŭ numire de „Laculŭ Curuienuluĭ"; până la care, de s'arŭ trage linie dréptă de la No. 15, s'arŭ lua unŭ clinŭ de moşie de la Podu-Grosuluĭ. Dérŭ, fiindŭ-că nicĭ pentru acéstă arĕtare nu s'aŭ pututŭ face vr'o pravilnică dovédă prin martorĭ străinĭ cu încredinţare prin carte de blestemŭ, amŭ lăsatŭ semnele vecheĭ stăpênirĭ neschimbate, precum maĭ susŭ s'aŭ arĕtatŭ; şi orĭ-ce pretenţie arŭ avea proprietarulŭ moşieĭ Corzuluĭ asupra proprietarilorŭ moşieĭ Podu-Grosuluĭ, ca să se lungéscă după coprinderea cărţeĭ de hotărnicie a D-luĭ, din anulŭ 1768, până în furca séŭ obârşia văiĭ pietreĭ, va rĕmânea a se desface între Dumnealorŭ.

1848, Decembrie 8, Craiova.

Isf. Carminski.

38.

Carte de alegerea moşieĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu din Judeţulŭ Mehedinţuluĭ.

(Pentru D-luĭ marele logof: Grig. Grădişténulŭ).

În urmarea cinstituluĭ adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţĭ cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşie Bîcleşu şi Bîcleşelu dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostu încă în viéţă proprietaru lorŭ rĕpos: marele logof: Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţiĭ către toţĭ vecinĭ rĕzaşĭ; apoĭ amŭ mersŭ în faţia loculuĭ, şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ, după sinceriţe înfăţişate şi după vechia stăpênire. Aceste trupurĭ de moşiĭ, de şi

formézĕ unŭ totalŭ, fiindŭ alăturate una pe lângă alta, dĕră pentru că fie-care în parte are deosebitele sineturi, şi spre a nu se încurca semnele hotarelorŭ, precum şi pentru maĭ bună înţelegere şi lămurirea lorŭ, s'aŭ cercetatŭ de mine deosebitŭ:

MOŞIA BÎCLEŞELU.

Pentru acestŭ trupŭ de moşie, s'aŭ ḑisŭ maĭ susŭ că este deosebitŭ de moşia Bîcleşu, şi acum se află întrupatŭ cu Bicleşu, şi că se stăpênesce totŭ de acelaşŭ proprietarŭ alŭ Bîcleşuluĭ cu bună credinţă, adică cu carte de hotărnicie din anulŭ 7234, Aprilie 24, prin care, fără să se arate suma stânjenilorŭ séŭ semnele hotaruluĭ Bîcleşeluluĭ, se deslueşesce numaĭ chipulŭ de împărţială, fără numire de stânjenĭ, ce s'aŭ făcutŭ atuncĭ. Semnele despărţitóre de moşia Bicleşu, precum aŭ stătutŭ maĭ nainte vreme, până a nu fi întrupatŭ moşieĭ Bicleşuluĭ, s'aŭ arĕtatŭ maĭ susŭ, după hotărnicia Bîcleşuluĭ din anulŭ 7233; ĭerŭ acum însemnezŭ şi cele.

Despre moşia PODU-GROSULUĬ. Pentru acéstă moşie mi s'aŭ arĕtatŭ nisce cărţĭ vechĭ şi hrysóve de D-lu hotarnicu acesteĭ moşiĭ, în care nu se coprinde nicĭ suma stânjenilorŭ nicĭ semnele hotaruluĭ; aşa dĕră, neputêndu-se altŭ-felŭ lămuri rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste douĕ moşiĭ, amŭ pusŭ temeiŭ la vechia stăpênire, precum prin pravila pămêntuluĭ se legiuĭesce; şi merge hotarulŭ Bîcleşeluluĭ, după arĕtarea ómenilorŭ bĕtrânĭ din Bicleşu, din rotocolu ce s'aŭ făcutŭ lângă furca séŭ obârşia văiĭ pietreĭ, care se vede pe planŭ sub No. 16, şi este semnŭ numitŭ şi în hotărnicia moşieĭ Corzuluĭ, din anulŭ 1768, (însă stăpênirea moşieĭ Corzuluĭ, despre Podu-Grosuluĭ, se urméză numaĭ până în rotocolu de sub No. 15, din dreptulŭ copacilorŭ înfieraţĭ, din care se începe şi învecinarea Podu-Grosuluĭ despre proprietariĭ moşieĭ Bîcleşeluluĭ, mergêndŭ linie dréptă de la No. 15 la No. 16), dreptŭ în capulŭ laculuĭ, la rotocolu de sub litera B, în culmea déluluĭ; de acolo totŭ pe culmea déluluĭ spre Apusŭ, în rotocolu de sub litera E; de acolo, cam spre Médă-nópte şi Apusŭ, totŭ pe acea culme înainte, în rotocolu de la păru de sub litera F; de acolo totŭ în acea direcţie, pe culme la vale, până în rotocolu de sub litera I; de acolo spre Médă-nópte, totŭ pe culme în josŭ şi în vale, la piatra din gura Bîcleşeluluĭ de sub litera K, din care piatră merge dreptŭ în piscŭ în rotocolu de la părŭ, de sub litera L, la Dinu Bălan; de acolo, cam spre Rĕsărită, dreptŭ la rotocolu de sub No. 19, de lângă drumu bĕtrânŭ; de acolo dreptŭ în délŭ în piscŭlŭ Vălturoiĭ, în piatra de sub No. 20. (Hotaru Bîcleşeluluĭ însă stă la rotocolu de sub No. 19).

1848, Decembrie 8, Craiova.

Isf. Carminski.

39.

CARTE DE ALEGEREA MOŞIEĬ BÎCLEŞU.

(Pentru moşnenii Bălţăţeni-de-susŭ séŭ Rucşoreni).

Pêrvu Mazîlu, Iordache Căpitanu, Dumitru Cotîrţă, Preda sin [1]) **Dinu Cotîrţă, Ivan Cotîrţă, Hristodor Mursă, Mihaĭ Semiş, Ion Buga,** şi cetaşiĭ lorŭ.

În urmarea cinstitului adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşiĭ Bicleşu şi Bicleşelu, dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în viéţă proprietaru lorŭ rĕpos: marele logof: Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţiĭ către toţi vecinĭ rĕzaşi; apoĭ amŭ mersŭ în faţia loculuĭ şi amŭ ridicată planŭ de figura moşieĭ după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire. Despre moşia BĂLŢAŢIĬ-DE-SUSŬ a moşnenilorŭ Bălţăţeni, mi s'aŭ înfăţişatŭ de aceĭ moşneni o carte de alegere a 6 megiaşi, din porunca administraţiĭ, în originalŭ, în care, după ce se vorbesce de 3 trăsurĭ şi împărţiala ce s'aŭ făcutŭ, se numesce şi semnele hotaruluĭ; însă despre Bicleşŭ: în piatră lîngă drumŭ; de aicĭ înainte în josŭ, prin pietrele Domnescĭ, până în piatra dreptŭ poiana Corzuluĭ, ş. c. l. Cuvêntu de pietrele Domnescĭ s'aŭ explicatŭ lesne, căcĭ tóte pietrele moşieĭ Bicleşu, fiindŭ-că maĭ nainte vreme a fostŭ moşie Domnéscă, aŭ avutŭ numire de Domnescĭ, adică ca nisce pietre ce aŭ fostŭ despărţitóre de acea moşie Domnéscă. Piatra de sub No. 20, ce pe planŭ se vede în piscŭ Vălturoiŭ, mi s'aŭ arĕtatŭ de moşneni, dreptŭ piatra lângă drumŭ, după coprinderea cărţeĭ megiaşilorŭ; ierŭ cele-alte pietre, carĭ se vĕdŭ pe planŭ sub numire: a Rocşorenilorŭ, din valea Michăieseĭ, la curătură, şi a Mavroiŭ, suntŭ pietrele Domnescĭ. In hotărnicia moşieĭ Bicleşu se dice chiarŭ aşa: „în capulŭ poieneĭ-verdĭ în gârniţă, unde s'a pusŭ piatră în furca Vălturoiŭ", pe planŭ se arată obârşia séŭ furcitura Vălturoiŭ de lângă poiana-verde, la semnulŭ de sub No. 21; dérŭ, fiindŭ-că însuşi Bicleşeniĭ aŭ spusŭ, că n'aŭ pomenitŭ piatră de hotarŭ acolo, şi fiindŭ-că şi stăpênirea s'a urmatŭ prin piatra de sub No. 20, fără prigonire despre moşniĭ Bălţăţeni şi despre moşia Podu-Grosuluĭ, cu numire de piatra de la poiana-verde, amŭ trasŭ linie dréptă dintr'acea piatră, până la piatra Rocşorenilorŭ

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *fiulŭ.*

No. 22. Moşnenii Bălţăţeni, fiindu în prigonire cu rĕpos: logof: Brăiloiu, pentru semnele hotarului de la piatra Rocşorenilorŭ până în piatra din valea Michăieseĭ, s'aŭ împăcatŭ prin înscrisŭ de învoire, din anulŭ 1845, Decembrie 16, iscălitŭ de amêndouĕ prigonitórele părţi şi adeverită de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbraveĭ de sub No. 2471, totŭ din acelŭ leatŭ[1]); pe temeiulŭ căruia amŭ şi înfiinţatŭ liniile şi semnele coprinse într'însu, încă în anulŭ 1845, când amŭ fostŭ luatŭ hotarnicŭ chiarŭ pentru acéstă prigonire, precum pe largŭ se arată în cartea de alegere din anulŭ 1846, Februarie 7, ce amŭ datŭ la mâna rĕpos: logof: Brăiloiu. Potrivitŭ cu coprinderea acesteĭ cărţi de alegere şi a înscrisuluĭ de învoire, care conglăsuiesce şi cu vechia hotărnicie a moşieĭ Bîcleşuluĭ, din anulŭ 7233, merge hotarulŭ din piatra Rocşorenilorŭ de sub No. 22, peste care s'aŭ făcutŭ măgură, pe muchia Michăieseĭ, dreptŭ la măgura de sub No. 23, din dreptulŭ cârciumeĭ a luĭ Ioan Cotârţă; de acolo pe marginea poieneĭ Bachiĭ despre Michăiésa, pe muchie în josŭ, până cobóră pe cósta văiĭ, şi trece pe din susŭ de pivniţa vieĭ luĭ Pêrvu Drăgomiroiu, şi dreptŭ înainte până în valea Michăieseĭ la piatra de sub No. 24, de la păriu fôntâneĭ Mazileştilorŭ; pe carĭ aceste liniĭ, amŭ făcutŭ şi alte măgurĭ spre îndeşirea semnelorŭ. Partea de moşie a moşenilorŭ însă, nu se întinde până în piatra din valea Michăieseĭ, ci stă maĭ încóce, aprópe de via Pêrvuluĭ Drăgomiroiu, fiindŭ-că proprietaru moşieĭ Bîcleşu are cumpĕrăturĭ din hotaru lorŭ, care se stăpênescŭ sub numire de Bălţaţiĭ-de-mijlocŭ, şi mergŭ până în piatra Mavroĭ.

1848, Decembrie 8, Craiova.

Isf. Carminski.

40.

CARTE DE ALEGEREA MOŞIEĬ BÎCLESU.

(Pentru moşeniĭ Bălţăţeniĭ-de-josŭ).

Ion Florescu, Dinu Lungu, Stan Cârstumitu, Mihaĭ Copiescu, Dinu Popa Barbu, Niţu Ene Boernaş, Mihaĭ Chiplescu, Stanciu Çióca, şi cetaşiĭ lorŭ.

In urmarea cinstituluĭ adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşie Bîcleşu şi Bîcleşelu dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în vieţă proprietaru lorŭ,

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ.*

rĕpos: marele logof: Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţii către toţi vecinii rĕzaşi; apoi amŭ mersŭ în faţia loculuĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire.

Despre moşia BĂLŢAŢII-DE-JOSŬ, a moşnenilorŭ Bălţăţeni-de-josŭ, 'mĭ aŭ înfăţişatŭ o carte de hotărnicie a 4 boieri din anulŭ 1761, Februarie 6, în copie adeverită de alŭ 3-lea[1]) logof: Ioniţă Burileanu (ce a fostŭ hotarnicŭ luĭ Ioniţă Lĕceanu, pentru partea luĭ de moşie dintr'acelŭ hotarŭ, în anulŭ 1823, Noembrie 3), vorbesce de semnele despre Bicleşŭ, începêndu-se din hotaru Albuleştilorŭ, chiarŭ aşa: „în gura ogaşuluĭ la părulŭ înfieratŭ, şi de aicĭ dreptŭ în capulŭ pisculuĭ la rîpa roşie, apoĭ culmea în susŭ în pĕtra Bîcleşuluĭ la Gărman, şi totŭ culmea în susŭ până în furca văĭi rele, în apa Mavroĭ, în furca laculuĭ despre Apusŭ, şi de aicĭ în dĕlŭ în piatra Bicleşuluĭ (adicŭ a Mavroĭ); apoĭ dreptŭ la Mĕdă-nópte, despre Bălţaţiĭ-de-susŭ, ş. c. l.“ Şi fiindŭ-că unele din aceste semne se potrivescŭ cu cele coprinse în cartea de hotărnicie a moşieĭ Bîcleşuluĭ de la anulŭ 7233, după care s'a urmatŭ şi stăpênirea până în ḑiua de astăḑi, amŭ mersŭ, de faţiă cu toţi moşnenii Bălţăţeni, spre cercetarea acelorŭ semne, şi însuşĭ eĭ, mulţumindu-se pe coprinderea hotărnicieĭ Bicleşuluĭ, 'mĭ-aŭ arĕtatŭ rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste douĕ moşiĭ, după dênsa, însă: din piatra Mavroĭ de sub No. 27, pe linie dréptă în valea Mavroĭ, în laculŭ moreĭ, unde amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 28, unde în hotărnicia Bălţăţenilorŭ se ḑice „furca laculuĭ“; de acolo dreptŭ peste matcă în rotocolu de sub No. 29, ce s'aŭ făcutŭ la locu faguluĭ înfieratŭ în dosu văĭ Mavroĭ, în botu unuĭ pisculeţŭ, unde a fostŭ maĭ înainte vreme o piatră de hotarŭ, dĕrŭ acum nu s'aŭ găsitŭ; de acolo peste ogăşelŭ, dreptŭ în piscu Mavroĭ, în rotocolu de sub No. 30, ce s'aŭ făcutŭ în loculŭ Gorunuluĭ înfieratŭ; de acolo, negăsindu-se gârniţele înfierate, merge linie dréptă în rotocolu ce s'aŭ făcutŭ la obârşia văĭ rele de sub No. 31; de aicĭ pe muchia văĭ rele prin rotocóle de sub litera A şi B, făcute în acea muchie, în rotocolu de sub No. 32, din furca văĭ rele, de care se vorbesce şi în hotărnicia Bălţaţilorŭ-de-josŭ; de acolo dreptŭ în muchia luĭ Grozobŭ, în gârniţa cea mare (ce 'ĭ se ḑice la Gărman), unde a fostŭ piatră, dĕrŭ acum nu s'aŭ găsitŭ; şi amŭ făcutŭ rotocolŭ împrejurul acesteĭ gârniţe de sub No. 33; acea gârniţă mare, cunoscută sub nume de „Gărman,“ este numită şi în hotărnicia Bălţaţilorŭ şi este hotarŭ vechiŭ şi fără nicĭ o tăgăduire; de aicĭ înainte, negăsindu-se nicĭ gârniţele înfierate, nicĭ cerulŭ din buza pisculuĭ

[1]) Cifră bisericéscă în originalŭ

rîpeĭ roşiĭ, se ḑice în hotărnicia Bîcleşuluĭ, că merge în piatra din gura Bârgleseĭ, din capulŭ moşieĭ (de sub No. 1). Postelnicului Ioan Lĕceanu, fratele D-eĭ Anicăĭ Caramzulea, avêndŭ parte în trupulŭ moşieĭ Bălţaţiĭ-de-josŭ, aŭ făcutŭ unŭ hanŭ în hotarulŭ Bîcleşuluĭ, pe sub pisculŭ rîpeĭ roşiĭ, care pe planŭ se vede în dreptulŭ unuĭ părŭ; din care pricină, isvorândŭ prigonire, s'aŭ învoitŭ apoĭ D-eĭ Anica Caramzulea cu D-luĭ marele logof: Brăiloiu, cu înscrisŭ din anulŭ 1847, Iunie 2, adeveritŭ de cinstita judecătoria Doljuluĭ Secţia I-iŭ, sub No. 1817, Iunie 4, totŭ din acelŭ anŭ, în care, după ce se vorbesce de linia hotaruluĭ din Gărman până în piatra Bârgleseĭ, ce trece pe lângă o cruce mică; în cele din urmă se ḑice, că atâtŭ hanu câtŭ şi locu de grâŭ se află pe moşia Bîcleşuluĭ, şi ca să se ridice o măgură pe acea linie, în acelŭ dreptŭ, spre precurmareă prigonireĭ. Asemenea şi alţi moşneni Bălţăţeni-de-josŭ, în numĕrŭ de 15, aŭ datŭ o adeverinţă cu leatulŭ[1]) 1847, Maiŭ 14, adeveritŭ de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbrăveĭ, totŭ în acelŭ anŭ, Maiŭ 17, cu No. 1224, la mâna D-luĭ mareluĭ logofĕtu Brăiloiu, pentru semnele de hotarŭ a moşieĭ Bîcleşuluĭ despre Bălţaţiĭ-de-josŭ, adică: „din Gărman la vale dreptŭ în piatra ce este în vale, în gura Bârgleseĭ, dreptŭ ogaşu din sadina din faţia despre Bălţaţi, despărţitóre a treĭ (3) hotare: Bîcleşu, Bălţaţiĭ şi Albuleştiĭ. Acestea arătămŭ în frica luĭ Dumneḑeŭ şi le mărturisimŭ cu sufletele nóstre, şi la judecată le vomŭ încredinţa, orĭ-unde vomŭ fi chiămaţi ş. c. l.“ Spre a mĕ conforma acestorŭ înscrisurĭ, amŭ şi trasŭ linie dréptă din piatra Bârgleseĭ No. 1, spre Gărman No. 33, de faţiă cu toţi moşnenii; dérŭ fiindŭ-că unĭĭ din ceĭ neiscăliţi moşneni nu s'aŭ mulţumitŭ şi pricinuia, că cu acéstă linie, întrândŭ aprópe de Gărman, în vale, li s'arŭ lua unŭ căpătêiŭ din pădure, ce l'aŭ stăpênitŭ eĭ, şi că hotărnicia Bălţaţilorŭ vorbesce de linia pe délŭ iérŭ nu şi pe vale, umblândŭ apoĭ să tăgăduiéscă şi piatra Bârgleseĭ, şi arătândŭ unŭ părŭ dinaintea cârciumeĭ Bîcleşuluĭ, sub cuvêntŭ, că acesta arŭ fi părulŭ numitŭ în hotărnicia lorŭ, lângă care părŭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ şi o piatră precum şi că linia din acelŭ părŭ trebue să se încépă şi să mérgă în piscŭ în rîpa roşie, din dreptulŭ aceĭ cârciumĭ. Amŭ luatŭ în băgare de sémă şi aceste pricinuirĭ şi amŭ vĕḑutŭ că arĕtarea de acelŭ părŭ, ca semnŭ de hotarŭ, nu se potrivesce nicĭ cu stăpênirea urmată nicĭ cu coprinderea hotărnicieĭ Bălţaţilorŭ, fiindŭ-că, I-iŭ: părulŭ numitŭ în acea hotărnicie a fostŭ înfieratŭ încă atunci de suntŭ 87 de ani, şi celŭ mie arĕtatŭ acum, este tênărŭ şi neînfieratŭ; alŭ 2-lea, nicĭ în hotărnicia Bîcleşuluĭ nicĭ în cea a Bălţaţilorŭ se vorbesce, că arŭ fi fostŭ piatră de hotarŭ lângă părŭ;

[1]) Cuvêntŭ slavonŭ: *anulŭ*.

de aceea aŭ și tăgăduitŭ, atâtŭ ceĭ maĭ mulțĭ din moșneni câtŭ și Bîcleșenii, sciința lorŭ de acea piatră ca semnŭ de hotarŭ, ci ea se cunósce o piatră găsită de curêndŭ acolo și fără niciŭnŭ rostŭ; alŭ 3-lea, stăpênirea moșieĭ Albuleștilorŭ până în piatra Bârgleseĭ de sub No. 1, dovedesce, că părulŭ nu se póte lua de temeiŭ ca semnŭ despărțitorŭ a 3 hotare, și niciŏ dată n'aŭ mersŭ niciŭ moșia Bălțaților nici Albuleștii până în acelŭ părŭ, după spusa tutulorŭ împrejurașiĭ; căci hanu clădită de Lĕceanu pe acolo, aŭ datŭ numaĭ de câtŭ prilejiŭ de prigonire, care s'aŭ precurmată prin susŭ pomenitulŭ înscrisŭ de învoire a D-eĭ Anicăĭ Caramzulea de aŭ slsbozitŭ de bună voe acelŭ hanŭ în stăpênirea D-luĭ logof: Brăiloiu, după ce aŭ cunoscutŭ greșala; alŭ 4-lea, atâtŭ acelŭ înscrisŭ de învoire a D-eĭ Caramzulea, câtŭ și adeverința martorilorŭ, chiarŭ din fruntașiĭ moșenilorŭ Bălțațĭ, face deplină dovédă, că moșia Bălțaților merge numaĭ până în dreptulŭ linieĭ din Gărman spre piatra Bârgleseĭ, iérŭ nu până în acelŭ părŭ. Totŭ asemenea se urmédă și cu rîpa roșie, arĕtată mie acum în dreptulŭ părului de aceĭ din moșnenii pricinuitorĭ; care arĕtare iérăși nu se potrivesce nimicŭ niciŏ cu acele înscrisurĭ de maĭ susŭ, niciŏ cu vechia stăpênire, fiindŭ-că Bîcleșenii aŭ spusŭ, că totŭ capulŭ pisculuĭ se numesce a ripeĭ roșiĭ, și că, după hotărnicia Bîcleșuluĭ, cerulŭ din buza pisculuĭ a ripeĭ roșiĭ a fostŭ în linia Gărmanuluĭ spre piatra Bârgleseĭ, la semnulŭ litera D, până unde s'a și urmatŭ stăpênire. Spre a precurma și acéstă prigonire, de și însușĭ moșneniĭ Bălțățenĭ, prin adeverința lorŭ, încredințédă, că pentru linia din Gărman până în piatra Bârgleseĭ, vorŭ sta martorĭ orĭ-unde s'arŭ cere, fiindŭ și însușĭ proprietarĭ în hotaru Bălțaților; dérŭ, ca să nu ajungă pricina la judecată, amŭ propusŭ la amêndouĕ părțile prigonitóre chipulŭ de împăcăciune, ce s'aŭ și priimitŭ prin graiŭ, fiindŭ încă rĕpos: logof: Brăiloiu în viață, și pe care amŭ pus-'o și în faptă pe fața pământuluĭ, adică: din piatra Bârgleseĭ amŭ trasŭ linie dréptă spre Gărman și amŭ făcutŭ unŭ rotocolŭ pe acea linie în culmea délului, după ce amŭ eșitŭ din tufă în marginea arăturilorŭ, care pe planŭ se vede sub litera F, și este cam la mijlocu distanțeĭ între Gărman și între acea piatră; de acolo, ca să nu intru în vale, amŭ cotitŭ linia dreptă peste câmpŭ la altŭ rotocolŭ de sub litera D, ce este totŭ în culmea délului, în depărtare de la Gărman de 110 stânjenĭ (una sută dece), și din acelŭ rotocolŭ dreptŭ în Gărman de sub No. 33. Pentru aceste semne, de și nu s'aŭ făcutŭ vre-unŭ înscrisŭ, fiindŭ-că D-luĭ logof: Brăiloiu aŭ rĕposatŭ, dérŭ s'aŭ făcutŭ și cu scirea D-luĭ și de față cu toțĭ moșniĭ, ce aŭ și rĕmasŭ mulțumițĭ.

Iérŭ décă clironomiĭ[1]) caseĭ rĕpos: logof: Brăiloiu nu se vorŭ mulţumi şi vorŭ socoti cu dreptŭ a se ţine de adeverinţa dată de moşneni, pentru linia pomenită într'însa, se vorŭ judeca cu aceĭ moşneni.

1848, Decembrie 8, Craiova.

Isf. Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

41.

CARTE DE ALEGEREA MOŞIEĬ BÎCLEŞU.

(Pentru D-eĭ Anica Caramzulea din Craiova).

În urmarea cinstituluĭ adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşiĭ Bicleşu şi Bicleşelu, dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în viaţă proprietaru lorŭ rĕpos: mare logofĕtŭ Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţiĭ către toţi vecinii rĕzaşĭ; apoĭ amŭ mersŭ în faţia loculuĭ şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşieĭ după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire.

Despre moşia BĂLŢAŢIĬ-DE-JOSŬ a moşnenilorŭ Bălţăţeni-de-josŭ, 'mĭ-aŭ înfăţişatŭ o carte de hotărnicie a 4 boieri din anulŭ 1761, Februarie 6, în copie adeverită de alŭ 3-lea[2]) logof: Ioniţă Burileanu, (ce a fostŭ hotarnicŭ luĭ Ioniţă Lĕceanu pentru partea luĭ de moşie dintr'acelŭ hotarŭ, în anulŭ 1823, Noembrie 3) vorbesce de semnele despre Bicleşŭ, începêndu-se din hotarulŭ Albuleştilorŭ, chiarŭ, aşa: „în gura ogaşuluĭ la părulŭ înfieratŭ, şi de aicĭ dreptŭ în capulŭ pisculuĭ la ripa roşie, apoĭ culmea în susŭ în piatra Bicleşuluĭ la Gărman, şi totŭ culmea în susŭ până în furca văiĭ rele, în apa Mavroiĭ, în furca laculuĭ despre Apusŭ, şi de aicĭ în dĕlŭ în piatra Bicleşuluĭ (adicŭ a Mavroiĭ), apoĭ dreptŭ la Mĕdă-nópte despre Bălţaţiĭ-de-susŭ ş. c. l.“ Şi fiindŭ-că unele din aceste semne se potrivescŭ cu cele coprinse în cartea de hotărnicie a moşieĭ Bicleşuluĭ, de la anulŭ 7233, după care s'a urmatŭ şi stăpênirea până în ḑiua de astădĭ; amŭ mersŭ de faţiă cu toţi

[1]) Cuvêntŭ grecescŭ: *moştenitoriĭ.* — [2]) Cifră bisericéscă în originalŭ.

moşnenii Bălţăţeni, spre cercetarea acelorŭ semne, şi însuşi ei mulţumindu-se pe coprinderea hotărnicieĭ Bicleşuluĭ, 'mi-aŭ arĕtatŭ rĕzorulŭ despărţitorŭ într'aceste doue moşii după dênsa, însă: din piatra Mavroiŭ, de sub No. 27, pe linie dréptă, în valea Mavroiŭ, în laculŭ moreĭ, unde amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 28, unde în hotărnicia Bălţăţenilorŭ se ḑice: „furca laculuĭ“; de acolo dreptŭ peste matca în rotocolu de sub No. 29, ce s'aŭ făcutŭ în locu faguluĭ înfieratŭ, în dosu văiĭ Mavroiŭ, în botu unuĭ pisculeţŭ, unde a fostŭ maĭ înainte vreme o piatră de hotarŭ, dérŭ acum nu s'aŭ găsită; de acolo peste ogăşelŭ, dreptŭ în pisculŭ Mavroiŭ în rotocolu de sub No. 30, ce s'aŭ făcutŭ în locuiŭ Gorunuluĭ înfieratŭ; de acolo, negăsindu-se gârniţele înfierate, merge linie dréptă în rotocolu ce s'aŭ făcutŭ la obârşia văeĭ rele de sub No. 31; de aicĭ pe muchia văiĭ rele, prin rotocóle de sub litera A şi B, făcute în acea muchie, în rotocolu de sub No. 32, din furca văiĭ rele, de care se vorbesce şi în hotărnicia Bălţaţilorŭ-de-josŭ; de acolo dreptŭ în muchia văiĭ luĭ Grozob, în gârniţa cea mare (ce 'i se ḑice la Gărman), unde a fostŭ piatră, dérŭ acum nu s'aŭ găsităŭ; şi amŭ făcutŭ rotocolŭ împrejuru acesteĭ gârniţi de sub No. 33. Acea gârniţă mare, cunoscută sub nume de „Gărman“, este numită în hotărnicia Bălţaţilorŭ, şi este hotarŭ vechiŭ şi fără nicĭ o tăgăduire; de aicĭ înainte, negăsindu-se nicĭ gârniţele înfierate, nicĭ cerulŭ din buza pisculuĭ rîpeĭ roşiĭ, se ḑice în hotărnicia Bicleşuluĭ, că merge în piatra din gura Bârgleseĭ, din capulŭ moşieĭ (de sub No. 1). Postelnicu Ioan Lĕceanu, fratele D-eĭ Anicăi Caramzulea, avêndŭ parte în trupulŭ moşieĭ Bălţaţii-de-josŭ, a făcutŭ unŭ hanŭ în hotarulŭ Bicleşuluĭ, pe sub pisculŭ rîpeĭ roşiĭ, care pe planŭ se vede în dreptulŭ unuĭ părŭ; din care pricină isvorândŭ prigonire, s'aŭ învoitŭ apoĭ D-eĭ Anica Caramzulea cu D-luĭ mare logof: Brăiloiu, cu înscrisŭ din anulŭ 1847, Iunie 2, adeveritŭ de cinstita judecătoria Doljuluĭ, Secţia I-iŭ, sub No. 1817, Iunie 4, din acelŭ anŭ, în care, după ce se vorbesce de linia hotaruluĭ din Gărman până în piatra Bârgleseĭ, ce trece pe lângă o cruce micăŭ; în cele din urmă se ḑice, că atâtŭ hanu câtŭ şi locu de grâŭ se află pe moşia Bicleşuluĭ, şi ca să se ridice o măgură pe acea linie în acelŭ dreptŭ, spre precurmarea prigonireĭ. Asemenea şi alţi moşneni Bălţăţeni-de-josŭ în numĕrŭ de 15, aŭ datŭ o adeverinţă cu leatulŭ[1]) 1847, Maiŭ 14, adeveritŭ de cinstita sub-ocârmuirea plăşeĭ Dumbrăveĭ, totŭ în acelŭ anŭ, Maiŭ 17, cu No. 1224, la mâna D-luĭ mare logof: Brăiloiu, pentru semnele de hotarŭ a moşieĭ Bicleşuluĭ despre Bălţaţiĭ-de-josŭ, adică: „din Gărman la vale, dreptŭ în piatra ce este în valea

[1]) Cuvênt slavonŭ: *anulŭ*.

în gura Bârgleseĭ, dreptŭ ogaşu din sadina din faţia despre Bălţaţi, despărţitóre a 3 hotare: Bîcleşu, Bălţaţiĭ şi Albuleştiĭ. Aceste arătămŭ în frica luĭ Dumnedeŭ, şi le mărturisimŭ cu sufletele nóstre; şi la judecată le vomŭ încredinţa, orĭ-unde vomŭ fi chemaţi ş. c. l.“ Spre a mĕ conforma acestorŭ înscrisurĭ, amŭ şi trasŭ linie drépтă din piatra Bârgleseĭ No. 1, spre Gărman No. 33, de faţiă cu toţi moşneniĭ; dérŭ fiindŭ-că unĭĭ din ceĭ neiscăliţi moşneni nu s'aŭ mulţumitŭ, şi pricinuiaŭ, că cu acéstă linie, intrândŭ aprópe de Gărman în vale, li s'arŭ lua unŭ căpătéiŭ din pădure, ce 'lŭ-aŭ stăpênitŭ eĭ, şi că hotărnicia Bălţaţilorŭ vorbesce de linie pe délŭ iérŭ nu şi pe vale, umblândŭ apoĭ să tăgăduiéscă şi piatra Bârgleseĭ, şi arătândŭ unŭ părŭ dinaintea cârciumeĭ Bîcleşuluĭ sub cuvêntŭ, că acesta arŭ fi părulŭ numitŭ în hotărnicia lorŭ, lângă care părŭ 'mĭ-aŭ arĕtatŭ şi o piatră, precum şi că linia din acelŭ părŭ trebue să se începă şi să mérgă în piscŭ în rîpa roşie, din dreptulŭ aceĭ cârciumĭ. Amŭ luatŭ în băgare de sémă şi aceste pricinuirĭ şi amŭ vĕdutŭ că arătarea de acelŭ părŭ, ca semnŭ de hotarŭ, nu se potrivesce nicĭ cu stăpênirea urmată nicĭ cu coprinderea hotărnicieĭ Bălţaţilorŭ, fiindŭ-că, I-iŭ: părulŭ numitŭ în acea hotărnicie a fostŭ înfieratŭ încă de atunci, de suntŭ 87 anĭ, şi celŭ mie arĕtatŭ acum, este tênărŭ şi neînfieratŭ; alŭ 2-lea, nicĭ în hotărnicia Bîcleşuluĭ nicĭ în cea a Bălţaţilorŭ se vorbesce, că arŭ fi fostŭ piatră de hotarŭ lângă părŭ; de aceea aŭ şi tăgăduitŭ, atâtŭ ceĭ maĭ mulţi din moşneni câtŭ şi Bîcleşeniĭ, sciinţa lorŭ de acea piatră ca semnŭ de hotarŭ, cĭ ea se cunósce o piatră găsită de curêndŭ acolo şi fără nicĭ unŭ rostŭ; alŭ 3-lea, stăpênirea moşieĭ Albuleştilorŭ până în piatra Bârgleseĭ de sub No. 1, dovedesce, că părulŭ nu se póte lua de temeiŭ ca semnŭ despărţitorŭ a 3 hotare, şi nicĭ o dată n'aŭ mersŭ nicĭ moşia Bălţaţilorŭ nicĭ Albuleştiĭ până în acelŭ părŭ, după spusa tutulorŭ împrejurăşiĭ; căcĭ hanu clăditŭ de Lĕceanu pe acolo, aŭ datŭ numaĭ de câtŭ prilejiŭ de prigonire, care s'aŭ precurmatŭ prin susŭ pomenitulŭ înscrisŭ de învoire a D-eĭ Anicăĭ Caramzulea, de aŭ slobozitŭ de bună voe acelŭ hanŭ în stăpênirea D-luĭ logof: Brăiloiu, după ce aŭ cunoscutŭ greşala; alŭ 4-lea, atâtŭ acelŭ înscrisŭ de învoire a D-eĭ Caramzulea, câtŭ şi adeverinţa martorilorŭ, chiarŭ din fruntaşiĭ moşenilorŭ Bălţaţĭ, face deplină dovédă, că moşia Bălţaţilorŭ merge numaĭ până în dreptulŭ linieĭ din Gărman spre piatra Bârgleseĭ, iérŭ nu până în acelŭ părŭ. Totŭ asemenea se urmédă şi cu rîpa roşie, arĕtată mie acum, în dreptulŭ părului, de aceĭ din moşneniĭ pricinuitorĭ; care arĕtare iérăşĭ nu se potrivesce nimicŭ nicĭ cu acele înscrisurĭ de maĭ susŭ, nicĭ cu vechia stăpênire, fiindŭ-că Bîcleşeniĭ aŭ spusŭ, că totŭ capulŭ pisculuĭ se numesce a rîpeĭ roşiĭ, şi că, după hotărnicia Bîcleşuluĭ, cerulŭ din buza pisc-

lui a ripei roşii, a fostu în linia Gărmanului spre piatra Bârgleseĭ, la semnulŭ litera D, până unde s'a şi urmatŭ stăpênire. Spre a precurma şi acéstă prigonire, de şi însuşi moşnenii Bălţăţeni, prin adeverinţa lorŭ, încredinţédă că, pentru linia din Gărman până în piatra Bârgleseĭ, vorŭ sta martorĭ orĭ-unde s'arŭ cere, fiindŭ şi însuşi proprietarĭ în hotaru Bălţăţilorŭ; dérŭ, ca să nu ajungă pricina la judecată, amŭ propusŭ la amêndouĕ părţile prigonitóre chipulŭ de împăcăciune, ce s'aŭ şi priimitŭ prin graiŭ, fiindŭ încă rĕpos: logof: Brăiloiu în viaţă, şi pe care amŭ pus-'o şi în faptă pe faţia pământuluĭ, adică: din piatra Bârgleseĭ amŭ trasŭ linie dréptă spre Gărman şi amŭ făcutŭ unŭ rotocolŭ pe acea linie, în culmea délu-luĭ, după ce amŭ eşitŭ din tufă în marginea arăturilorŭ, care pe planŭ se vede sub litera F, şi este cam la mijlocu distanţeĭ între Gărman şi între acea piatră; de acolo, ca să nu intru în vale, amŭ cotitŭ linia dreptŭ peste câmpŭ la altŭ rotocolŭ de sub litera D, ce este totŭ în culmea délului, în depărtare de la Gărman de 110 (una sută ḑece stânjenĭ), şi din acelŭ rotocolŭ dreptŭ în Gărman de sub No. 33. Pentru aceste semne, de şi nu s'aŭ făcutŭ vre-unŭ inscrisŭ, fiindŭ-că D-luĭ logof: Brăiloiu aŭ rĕposatŭ, dérŭ s'aŭ făcutŭ şi cu scirea D-luĭ şi de faţiă cu toţi moşnenii, ce aŭ şi rĕmasŭ mulţumiţi.

Iérŭ décă clironomiĭ[1]) caseĭ rĕpos: logof: Brăiloiu nu se vorŭ mulţumi şi vorŭ socoti cu dreptŭ a se ţinea de adeverinţa dată de moşnenĭ, pentru linia pomenită într'însa, se vorŭ judeca cu aceĭ moşnenĭ. *1848, Decembrie 8, Craiova.*

Iosif Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

42.

CARTE DE ALEGEREA MOŞIEĬ BÎCLEŞU.

(Pentru moşnenii Smadoviţenĭ, la Satulŭ-Secu).

Ion Borişténu, Stanciu Ştirbu, Nicolae Crăşniceanu, Popa Mihaĭ Glogoşténu, Efrem sin[2]) **Ion Cojocaru, Iacob Seceanu, Stanciu Postelnicu** şi cetaşiĭ lorŭ.

În urmarea cinstitului adresŭ a judecătorieĭ de Mehedinţi, cu No. 5186, Octombrie 19, anulŭ 1847, puindŭ eŭ în lucrare hotărnicia trupurilorŭ de moşiĭ Bîcleşu şi Bîcleşelu, dintr'acelŭ judeţŭ, fiindŭ fostŭ încă în viaţă proprietaru lorŭ

[1]) Cuvêntŭ grecescŭ: *moştenitorĭ.* — [2]) Cuvênt slavonŭ: *fiulŭ.*

rĕpos: logof: Nicolae Brăiloiu, amŭ făcutŭ legiuitele citaţii către toţi vecinii rĕzaşi; apoi amŭ mersŭ în faţia locului şi amŭ ridicatŭ planŭ de figura moşiei după sineturile înfăţişate şi după vechia stăpênire.

Despre trupulŭ de moşie ZMADOVIŢA, ce se stăpênesce de D-luĭ marele Clucerŭ Grigorie Racovitză, nu mi s'aŭ înfăţişatŭ nici unŭ sinetŭ, şi urmândŭ eŭ ierŭ cu cercetarea semnelorŭ, după hotărnicia Bîcleşului, mi s'aŭ arĕtatŭ din rotocolu No. 5, de lângă obârşia vălceleĭ Şogăĭ, altŭ semnŭ în valea Zmadoviţeĭ, unde se ḑice „gârniţa împuşcată", în locŭlŭ căreia, fiindŭ-că lipsesce, amŭ făcutŭ rotocolu de sub No. 6, până la care ierăşĭ amŭ trasŭ linie drĕptă; de acolo peste matca pomenitei văĭ şi prin ogaşu ce dă în valea Zmadoviţeĭ, dreptŭ peste câmpŭ, peste arături, la rotocolu No. 7, de lângă drumŭ, unde se încoltesce moşia Zmadoviţeĭ cu Corzu, şi se ḑice în hotărnicia Bîcleşului, d'asupra capului Lazului-Moziĭ; fiindŭ-că suma stânjenilorŭ 2725 (două miĭ şépte sute două-ḑecĭ şi cinci) a Bîcleşului, la trăsura numită despre Albuleşti n'aŭ eşitŭ nici într'unŭ chipŭ, cercându-o eŭ atâtŭ pe o linie drĕptă din piatra Bârgleseĭ până în colţu moşieĭ Zmadoviţeĭ, la rotocolu No. 7, câtŭ şi pe liniile frânte, după cursulŭ hotaruluĭ între susŭ-ḑisele două semne, amŭ datŭ cu socotéla, de vreme ce în hotărnicie se ḑice: „trăsura despre Albuleşti", că linia acesteĭ trăsurĭ din furcitura vălceleĭ Şogăĭ va fi mersŭ şi de aicĭ înainte, totŭ alăturea cu hotarulŭ Albuleştilorŭ spre Méḑă-ḑi, până la semnulŭ arĕtatŭ pe planŭ sub litera A, unde s'aŭ împlinitŭ susŭ-arĕtata sumă, şi că Bîcleşu este încutropitŭ de Zmadoviţa, séŭ că trupulŭ moşieĭ Zmadoviţa aŭ ţinutŭ totŭ de Bîcleşŭ (precum ţine acum şi Bîcleşelu de moşia Bîcleşului, la celŭ-altŭ capŭ alŭ moşieĭ), şi s'aŭ deosebitŭ când s'aŭ datŭ de zestre: însă, fiindŭ-că însuşi rĕpos: logof: Brăiloiu aŭ dat-'o de zestre d'împreună cu moşia Corzu, şi de atunci până acum s'aŭ stăpênitŭ totŭ prin semnele ce s'aŭ arĕtatŭ maĭ susŭ, fără a se face vr'o pretenţie, amŭ lăsatŭ şi acum totŭ acele semne neschimbate, şi numaĭ la întêmplare, de s'arŭ cere, pentru acéstă trăsură, a se împlini suma stânjenilorŭ Bîcleşului şi a nu se ţinea în sémă semnele vecheĭ stăpêniri, arŭ trebui să se schimbe figura şi a se înfiinţa liniele de la No. 5, până la litera A, şi de acolo până la semnulŭ No. 12 a trăsureĭ mijlocului, cu care chipŭ s'arŭ lua şi o mare bucată din Corzŭ.

1848, Decembrie 8, Craiova.

Iosif Carminski.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

43.

Sub iscălitulă, Agă Constantin Nicolae Brăiloiu, încredințezŭ sub acestŭ înscrisŭ alŭ meŭ că amŭ tocmitŭ cu D-luĭ marele logofĕtŭ alŭ Dreptăței Alexandru Plaiano și amŭ vêndutŭ pe séma surorei Dumisale Maria Soika, născută Plaiano, moșia Bicleșu din județulŭ Mehedinți, plasa Dumbrăvei, în totŭ hotarulŭ ei.

Acestă moșie, fiindŭ rĕmasă de moștenire de la rĕposatulŭ tată-meŭ D-luĭ logofĕtulŭ credinței Nicolae Brăiloiu, la desfacerea ce s'a următŭ între mine și fratele meŭ D-nu căpitan Ioan Brăiloiu, cu muma nóstră D-ei logofetésa Zoe Brăiloiu. prin actŭ formalŭ din anulŭ 1851, s'a recunoscutŭ bună proprietate a nóstră fraților, și, după actulŭ de împărțélă, din anulŭ corentŭ 1856, urmatŭ între mine cu fratele meŭ, rĕmâindŭ în a mea desăvêrșită stăpênire, o vêndŭ și însu-'mĭ D-ei Căpitănesei Maria Soika, născută Plaiano, mai susŭ numită, ca să o stăpênéscă în desăvêrșită proprietate, atâtŭ Dumnéei câtŭ și urmașii Dumnéei, întocmai precum s'a stăpênitŭ și de casa nóstră, în totŭ hotaru, în care se coprinde și trupulŭ Bicleșelu.

Preciulŭ s'a tocmitŭ între noĭ în sumă de galbenĭ austriacescĭ doue-decĭ și șése de mĭĭ doue sute, No. 26,200, plătiți acum la desăvêrșirea contractuluĭ, cu îndatorire ca D-ei cumpĕrătórea să plătéscă și banii taxei de adeverirea vêndărei și să respecteze contractulŭ arendĭĭ ce amŭ cu D-luĭ Constantin Vlădescu, arendașulŭ de acum, predândŭ eŭ, D-ei cumpĕrătórei, atâtŭ contractulŭ arendărei câtŭ și sineturile tóte ale acestei moșii. Ierŭ, ca să aibă înscrisulŭ acesta de vêndare tăria luĭ, amŭ rugatŭ și pe Onorabilu Tribunalŭ localŭ de a-'lŭ adeveri, după orânduiéla legilorŭ. S'a făcutŭ acéstă tocmélă și înscrisŭ în Bucurescĭ, la nouĕ Octombrie, anulŭ de la mântuire, una miĭă optŭ sute cinci-decĭ și șése.

K. N. Brăiloiu.

Mĕ mulțumescŭ pe acéstă transacție. — **Plagino,** pe temeiulŭ procurei.

No. 17. Judecătoria Județuluĭ Mehedinți.

În seanța de astădi s'aŭ luatŭ în băgare de séma de către complectŭ următórele:

„1856 Ghenarie 26; în copie procură sub-scrisă de D-ei Maria Plaino, împuternicindŭ pe D-luĭ marele logofĕtŭ Alexandru Plaino, fratele D-sale, ca din banii

ce are la D-lui să stăruiéscă a găsi o moşie ce arŭ socoti potrivită pentru Dumneaei în Principatulŭ Valachieĭ şi să o cumpere pe numele D-eĭ. De desubt adevereda la No. 295 şi 248 Onor. Divanŭ de întărire şi Onor. Secretariatŭ alŭ Statului din Moldova, că acea procură este a D-eĭ iscăliteĭ.

„1856 Octombrie 9. — Actŭ în originalŭ sub-scrisŭ de D-luĭ Aga Costică Brăiloiu, prin care arată tocméla ce aŭ făcutŭ cu D-luĭ marele logofĕtŭ alŭ Dreptăţeĭ Alexandru Plagino, vêndêndŭ moşia Bîcleşu în totŭ hotarulŭ eĭ, în care intră şi trupulŭ Bîleşelului, din acestŭ judeţŭ, pe séma D-eĭ Maria Soika, născută Plagino, sora D-luĭ logofĕtului Plagino, în 26,200 galbenĭ austriacescĭ; care moşie dice, că este numaĭ a D-sale după împărţéla ce aŭ făcutŭ cu fratele D-sale Căpitan Iancu Brăiloiu.

De desubtulŭ acestuĭ actŭ dice şi D-luĭ logofĕtu Plagino, că se mulţumesce pe acéstă transacţie.

„1856 Octombrie 9. — In copie reclamaţia D-luĭ Aga Brăiloiu dată către Onor. Departamentŭ alŭ Dreptăţeĭ, făcêndŭ cerere a se recomanda arĕtatulŭ actŭ de vêndare la adeverirea acestuĭ Tribunalŭ, celŭ-ce are în vedere atâtŭ actulŭ de împărţéla ce aŭ făcutŭ D-luĭ cu fratele D-sale, fiindŭ trimisŭ maĭ din'ainte pentru adeverirea unuĭ altŭ actŭ de vêndare unorŭ viĭ din hotarulŭ Orevita, către Pitarulŭ Nicolae Michail, şi din care actŭ de împărţélă dice, că se vede cum că acéstă moşie Bîcleşu aŭ rĕmasŭ numaĭ pe persóna D-sale; precum şi dreptulŭ de proprietate ce s'aŭ cercetatŭ cu ocazia ipothecărilorŭ la carĭ aŭ fostŭ supusă acéstă moşie, d'intre care, acea către D-luĭ Triandafil Barta, s'aŭ ridicatŭ prin plata datorieĭ, rĕmâindŭ numaĭ aceea către D-nu Paharnicŭ George Gugiu, ca să se desfacă din banĭ vêndĕreĭ acesteĭ moşiĭ.

„1856 Octombrie 12 — No. 7653. Ordinulŭ Onorabilului Departamentŭ alŭ Dreptăţeĭ, trimiţêndŭ la acéstă judecătorie, arĕtatele de maĭ susŭ acte, făcêndŭ cunoscutŭ, că amêndouĕ contractantele feţe aŭ mărturisitŭ la Onor. Departamentŭ iscăliturile D-lorŭ şi tocméla făcută de a ingi-le bună voie, scriindŭ Tribunaluluĭ ca să procedeze, fără întârdiere, întru legalisarea actuluĭ vêndĕreĭ, după leginitele forme, povăţuindu-se judecătoria în acéstă lucrare, în ceea ce se atinge de dreptulŭ de proprietate şi posesie din actulŭ de împărţélă ce dice D-nu Brăiloiu, prin reclamaţie, şi din cercetările făcute, că prilegiulŭ ipothecăreĭ pomeniteĭ moşiĭ, d'intre care acea către D-nu Triandafil Barta, s'aŭ desfiinţatŭ prin rĕspunderea datorieĭ de către DD-lorŭ fraţiĭ Brăiloiu; ierŭ după ce se va adeveri acestŭ zapisŭ, cere Onor. Departamentŭ să 'i se înapoieze, ca din preţŭ să se desfacă şi D-nu Paharnicŭ Iorgu Gugiu, ce este creditorŭ şi zălogaşŭ în pomenita moşie, şi să se poprescă şi dreptulŭ

Statului la suma prețului vênděrei. In temeiulŭ děrŭ alŭ acestuĭ ordinŭ, judecătoria aŭ procedatŭ numaĭ întru îndeplinirea formelorŭ ce se arată, însă:

„Aŭ luatŭ în băgare de sémă actulŭ din anulŭ următorŭ Martie 23, sub-scrisŭ de D-lorŭ Aga Costică Brăiloiu și Căpitan Iancu Brăiloiu, adeveritŭ la No. 3465, și de D-nu Președinte judecătorieĭ de Comerciŭ din Bucurescĭ, care în adevĕrŭ s'aŭ găsitŭ în Grefa acestuĭ Tribunalŭ, și dintr'însulŭ s'aŭ vĕdutŭ, că acéstă moșie Bicleșu, aŭ rĕmasŭ pe séma D-luĭ vênděătoruluĭ.

„S'aŭ cercetatŭ și condicile de zălogŭ, pe anulŭ încetatŭ și pe celŭ următorŭ, și din adeveririle ce se vĕdŭ slobozite de Onor. Departamentŭ la înscrisurile de împrumutărĭ ale D-lorŭ fraților Brăiloĭ cu ipothecarea acesteĭ moșiĭ, însă: acela către D-nu Triandafil Barta, din anulŭ 1855, Iulie 5, care s'aŭ șterșŭ în anulŭ următorŭ, Octombrie 18, fiindŭ-că s'aŭ desfăcutŭ acéstă creanță, și acela către D-nu Paharnicu Gugiu, din anulŭ următorŭ, Ghenarie 13, care este încă nedesfăcutŭ. S'aŭ vĕdutŭ că acéstă moșie nu maĭ este supusă și la altă popritóre împrejurare, nicĭ maĭ înainte nicĭ de atuncĭ și până astădĭ, de cătŭ numaĭ la aceea ce se arată, care și acésta va rĕmânea desființată după încredințarea ce dă Onor. Departamentŭ, prin arĕtatulŭ ordinŭ; în alŭ căruia temeiŭ Judecătoria adeveréză acestŭ actŭ de vêndare, spre pacĭnica stăpênire a D-eĭ cumpĕrătóreĭ, trecêndu-se și în condica vênděrilorŭ de bună voie. — Anulŭ una miiă optŭ sute cinci-děcĭ și șése, Octombrie douĕ-děcĭ și douĕ.“

L. S.
Tribunaluluĭ.

Paharnicŭ, **G. Bibescu. — Ioan Cerculescu.**
Gr. Sâmboténu.
Ajutorŭ, **Apostol Firculescu.**

Banĭ vênděrei s'aŭ priimitŭ de la D-luĭ marele logofĕtŭ alŭ Dreptățeĭ Alexandru Plaino, în desfacerea datorielorŭ cu ipothecă și în înscrisurĭ de datorie cu termenŭ, cu care chipŭ plătindu-se prețulŭ moșieĭ tocmitŭ, amŭ datŭ și acestŭ actŭ de vêndare în mâna D-luĭ logofĕtuluĭ Plaino. *Cititŭ de I. Silișténu.*

C. N. Brăiloiu.

1856, Octombrie 31, Bucurescĭ.

Protocolitŭ, **Th. Macedonénu.**

Aceste copiĭ în No. de pagine imprimate, scóse întocmaĭ după actele presintate de fiind colaţionate de sub-semnatul, se încredinţézĕ pentru conformitate.

Capulŭ Secţiunii istorice şi de Statŭ

Se adeveréză copiile de faţă, prin semnătura nóstră şi punerea sigiliuluĭ Archivelorŭ.

Directorele Generalŭ

No.
Anul 1876.
Luna
Bucurescĭ.

Arhivele Statului BUCUREŞTI BIBLIOTECA
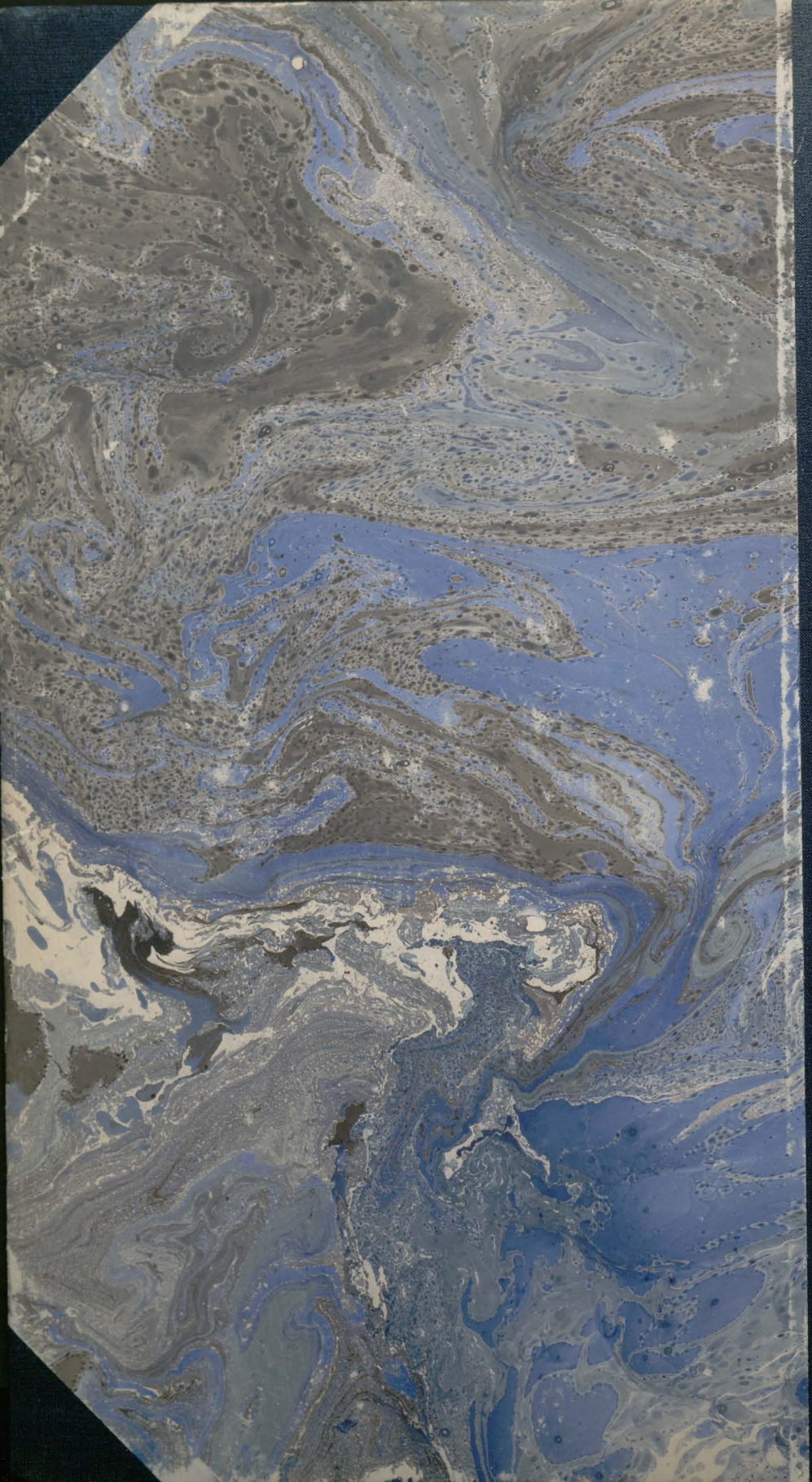
[15 lei]